

ALEXANDRI MAGNI

Lyfippus: parē Leochares effinxit. Hoc pacto alexāder ut se simul laboribus exerceret. ac suos ad uirtutem incitaret: cum multa subiret discrimina: eius amici fortunis ellati illicebriſq; ac ocio magis itenti tot militias peregrinationeſq; moleſte pferre: idē ſenſum ad cōtumelias & maledicta tendere. Quæ illæ p qdā māſuetudinis abūdantiā modeſte ac comiter tolerabat: regiū eē affirmās: ut a qbus male audias: i eo magis ſis beneficus. Quæq; i amicos uel puſilla cōtulit: ea i gentis beniuolētiæ honorisq; extāt idicia. Ex qbus pauca expoſuiſſe ſat erit: Cū peuceſtas urſi morſu uulneratus id qdē aliis Alexādro uero minime ſignificaffet: ad cū multa conqſtus ſcripſit. At nūc quonam te habeas mō ſcribe inqt: & ſiqs ſociorū iteruenandū te deſtituerit: ut debita luat ſupplicia. Abſenti ob res gerēdas Epheſtioni ſcripſit: dū ipſe ac nōnulli Ichneumonem, p iocū iſeſtarent: Cratheꝝ pdice iaculo occurrentem i utraq; coſſā uulnus accepiffē: Audiēs ex ægritudine qdā priſtinæ reſtitutū icolumitati peuceſtā: Alexippo ſcribēs medico magnas egit gratias. Dū cratherus aduerſa ualitudine tenerē: ob quoddā iſomniū nōnulla p eo ſacra pegit: eūq; ut itidem faceret admonuit: pauſaniæ quoq; medico: Cū crathero pararet helleborꝝ: poſtq; p ai ſollicitudine multa ſcripſiffet: quo pacto antidotū ppararet admonuit. Effialtem & cyſſum: q primū arpali fugā nunciauerant: i uiculis habuit: q ipſos de eos uiro falſa oblocutos diceret. Cū iſirmis ac ſenectute cōſectis remeādi poteſtatē faceret: Eurilocus ægeus ſe iter ægretos ſcripſit: poſtmodū ubi nulla iſfirmitate detineri dephenus ē: amore theleſippe caput ſe cōfeſſus ē: eāq; diſcedentē ad mare uſq; cōſectari uelle dixit. Eius ſceminæ conditionem p cunctatus alexander: ut i geniū eē ſcortū accepit: nos iqt Eurilochæ i hac pamāda ſocios hēns p inde aut largitionibus aut uerbis: ut ad pmanēdū inducias: uide: quādoq; ex libera ortam affirmas. Hunc ſæpenumero uirum admirari licet: q amicosq; grā p rebus huiuſmōi operā & accuratā quidē i ſcribēdis dederit epiftolis. Quæſta hæc: Seleuci pueꝝ: qui i ciliciā p fugerat: diligētiffime iuſſit iquiri peuceſtā quoq; laudibus pſecutus ē: q Cratheri ſeruū Niconem Cōprehēdiſſet. Seruus qdā in aſylo reſederat: q obrē ad Megabiꝝ lras dedit: ut illum e templo ſi qat elicere corripiat: i tra ſacrā ædē nullā ui afferat: pncipio cū i cauſis capitalibus ius diceret: orate accuſatore alterā manu aurē ſolebat occludere: ut ipſa reo p inde ac ut ois exps calūniæ cōſeruareſ poſteriori tpe ad calūnias qd falſas ac uerifiſimiles uehemēter excādeſcebat: pncipue cū deſe male audiebat: ita ut ſæuēs i exorabilisq; deſipet: adeo uitæ ac impio gloriā anteponebat. Inde cū tertio cōgreſſurus plio aduerſus Dariū caſtra moueret: is captus a Beſſo nūciat. Tum pter ſtipēdia Theſſalis duum miliū talētū erogans donatiuū: eos domū dimittit. In pſequēdo at dario aſpis atq; lōgiſſimis exactis iteribus: uno. n. ac decem diebus tria milia & ducēta ſtadia equo emēſus eſt. Vniuerſum ferme exercitū p loca pſerti aquarū exptia labor affecerat: ubi qdā Macedonū manus mulis aq; plenos ex ſtuario ſubuehēs utres: alexādro ſit obuiam. Quē urgēte i meridianū tps die ob ſiti ægre ſe habētē cōſpicati: extēplo ipletā aq; galeā attulerūt. Ei de inde pcunctati: ad quos eos pferrēt latices: ad ſuos reſpōdere liberos: quos ſi nūc amiſerimus: tibi (mō uita ſupſit) alios creādi facultas erit. His auditis ubi galeā i manus cæpit: circūſpiciēs quos circa ſe hēbat eqtes: demiffio capite & fixis i potū oculis i guſtatā reddidit lymphā. pbatifq; uiris ſi ſolus bibero inqt: hos mæror iſtigabit. Eius cōtinētiā & ai magnitudinē cū iſpexiffent eqtes eundū eē magna cū ſpe certati acclamarunt: ſtatimq; pedes eqs ſubdunt. Nō. n. laborē pferre: nō deniq; mortalitati ſeſe obnoxios exiſtimare: donec talē eis regē aſſeſſe cōtingerit. Vna itaq; cunctorū ſedulitas & ai pōptitudo fuit. Cæterꝝ cū ſexagita tantū mō (Vtaiūt) uiri fuſa iā Darii caſtra irrupiffent: diſiectū grāde auri & argēti pōdus calcātes: multos quoq; pueꝝ & mulierꝝ curruſ aurigis deſtitutos aſpnati pceres ſolū mō fugientes in qbus Darium eē arbitrabant pſeq cōtendunt. Vix tādē cōpluribus cōfoſſum uulneribus Dariū i uehiculo iacentē fereq; expirantem offendūt. Is cū frigidā aq; pbente polyſtrato potaſſet: qſq; es mortaliū inqt: hoc mihi extremū uniuerſæ calamitatis genus accidit: ut p tātō i me beneficio dignas tibi referre grates neqam. At refert: Alexāder alexādro uero dii p eius ſumma i matrem uxorem ac liberos meos humanitate ac clāmentia. Cui hoc dextra pignus p me dabis. Hæc dicentem accepta polyſtrati manu uita deſtitit. ad eum pueniēs alexāder ipſius caſum p maximā doloris acerbitatē haud diſſimulāter tulit. dēptaq; ſibi chlamyde illius corpus ornauit. poſtremo i ptātem redactū Beſſum grauiffimo cruciatu diſſipauit: qd diſphēdomena uocant. pceris nāq; in unū curuatis arboribus. cū utriq; corporis ptes alligaſſe: eas tanto cōcitas ipetu remiſit: ut laniata paſſim mēbra diſiicerit. Tū Darii corpus regiis ornatū iſignibus ad matrē deſerri iuſſit. Eius fratrē Exathrē magna ſibi familiaritate deuixit. Inde cū robuſtiſſimis copiis pfectus: ſubegit Hyrcaniā: ubi maris ſinū haud pōto minorē cæteris at maribus dulciore cōſpicatus: cū nihil ex eo certi pdidiciſſet: qdam meotidis paludis partē eē cogitauit. Huius tamē rei ueritas haud latuiſſe phyſicos uideſ: q diu ante illam Alexandri expeditionē memoriæ pdiderunt: ex qttuor exterioris oceani q mediteraneū irrumpunt ſinibus: Hyrcanū pelagus qd Caſpiū uocāt: ppinquū magis eē boreæ. Ibi cū qdā ex iſperato barbari ſtabularios iuaſiffent equū abduxere bucephalū quā rē i modeſte adeo tulit: ut niſi reſtituiſſent: ſe cūctos eorūq; liberos obrūcatūq; p pconē i termiatus ſit. Quocirca equū mox referētes: ſuaſq; ciuitates in eius ptāte faciētes affuere: Quos oes benigne allocutus eq captiui pmiā reddidit. Hic caſtra mouit i parthiā. Vbi itentus ocio: barbarā prio ſtolam iduit. ſiue ut pbatif illoꝝ legibus ipſos p qdam ſibi cōſuetudinē cōciliaret: q ad mitigandas hoium mētes plurimū patrii moris ualeat cōſuetudo: ſiue ut hoc pacto macedonum tentare aios: quos paulatim ad ſpernendos patriæ ritus aſſuefacere nitebat: quo illum adorari modeſtius pferrent. Nunq; tamen ut medorū amictum barbarum nimis & ab ſe alienum aſſumeret: induci potuit ſemp anaxyridas: Candin Tiarrāq; repudians: At medium quendam inter perſicum & medum habitum aptiſſime temperās: qui ut illo iocundior: hoc ita erat anguſtio. Eo primum uſus eſt in barbarorū conuentu ac domi cum æqualibus. de hinc paſſim ſeu equitaret: ſe ius diceret: eodē ſpectabat ornamento. Quod qd Macedonibus triſte ſpecta

culu
cōce
puſ
dent
dit: &
phib
ſange
Phili
re: q
uit q
agere
get: h
militi
ſecur
qſi p
qſi ab
uerſu
lis cōſ
cum a
us imi
re: ip
diſcipl
inſtitu
ſiro m
fide be
non ni
ribuſq;
maced
lum qd
tes: ſæp
hinc ad
de iſan
huit cō
hære iur
Quāob
pliffima
poſt ale
bere neg
poris or
ai inſipi
ne dixiſ
in cilicia
dā gene
ce multa
dmōſtra
tori cui
Qua au
phylot
dignatio
diciū: tac
riā ac por
as: qdē
fratri Ce
icertū. n.
ob phyl
factū idic
ut captū
it: quoni
patefecit:
audere p
ſam diſc
ſuſpition

culum esset: reliqui tamen eius uirtutē ingenti admiratione psequentes qdam illi ad uoluptatem gloriāue cōcedenda existimabāt. Is q̄q̄ accepto nup̄ in tibia sagittae uulnere: ita ut faucius exciderit: Itēq̄ lapidis ictu percussus in collo: adeo ut abhorta caligo dudū oculos oppresserit: haud tamē sibi tēperauit: quo minus audentius ante alios picula primus iniret. Sup̄ato Orexarte fluuio: quē is Thanaim existimabat: Scythas fudit: & ad stadia cētum usq̄ fugauit: ulterius inseq̄ fluxu uētris ihibitus: ibi occurrisse illi amazonem multi phibent. Ex q̄bus sunt Clitharchus Policritus Onexycritus Antygenes Histros: Aristobolus at̄ chares Hyfangeleus Ptolomeus antidides Philon Thebanus Philippus Hyfangeleus Præterea Hecatheus Eretrius Philippus calcidēsis & Duris samius id figmētum fuisse referunt: q̄bus testimonium Alexāder uidef̄ afferre: q̄ cū ad antipatr̄ uniuersa p̄scriberet: Scythar̄ regē ei filiā despōdere ait. Amazonē uero ne cōmemorauit qdē. Posteriori tpe cum regnāti Lyfimacho q̄rtum lib̄x Onesycritus ī quo de amazōe illa p̄scriptum ē ageret: Lyfimachus paulum subridēs dixisse fer̄: & tunc utiq̄ ego aderā. His q̄sq̄ fidē aut habeat aut deroget: haud alexādrum p̄pea uel minori uel maiori admiratiōe p̄lequet̄. Veritus at̄ ne Macedones in posteḡ militiæ p̄teli fatiscerēt: cætera qdē dimissā multitudīe: ip̄e cum flore copiar̄. xx. M. peditum: & tria eq̄tum secum ducēs: ī Hyrcaniā p̄ficiscit̄. Quibus p̄ cōcione habitis nunc se barbaris uelut ī somniis ostēdisse ait: q̄ si pturbatis tātum mō asiæ rebus abierimus: ī nos illico tanq̄ ī mulieris ip̄etum faciēt. Verumenī uero q̄sq̄ abire cupiat: excedat inq̄t: obtestatus se amicor̄ eorūq̄ q̄ eā secum p̄ferre expeditionē uelit: uiribus uniuersum terrar̄ orbē Macedonum ip̄erio subditur̄. Hæc ī epistola qdā ad antipatrum his ferme uocabulis cōscribunt̄. Addit̄ p̄terea cunctos milites quocunq̄ terrar̄ ageret secuturos sese libenter acclamasse. Hi cum alexandri conatus aīo suscepissent: reliq̄ ductu facilis turba consequit̄. Tum ritum īdigenar̄ p̄pensius imitatus ad macedonicos quoq̄ trāstulit mores: eor̄ tēperata cōmunicatione facilius beniuolentia q̄ uireḡ ip̄erium cōparare ratus: p̄sertim cum p̄cul abesset. Itaq̄ triginta pueror̄ milibus delectis eos græcæ disciplina litterar̄ instrui & macedonico more armor̄ usibus uersari p̄cepit: cōpluribus ad eā rē magistris institutis. Roxanē cōspiciuæ formæ mulierē olim in cōuiuio cōspicatus adamauit: qd̄ reḡ gerendar̄ p̄posito maxime conduxisse uisum ē Eius. n. matrimonium sullatos ad spem barbaros plurimum alexandro fide beniuolentiæq̄ coniunxit. In quo tanta usus ē castimonia: ut cuius unicæ amore fœminæ uictus est: eā non nisi cunctis solēni more pactis actigerit. Eas res cum lumus eius amicus Ephestion approbaret: paribusq̄ uterēf̄ ornāmētis: cratherus at̄ ī retinendis patriæ moribus p̄gere: p̄ illū barbaris: p̄ hunc græcis & macedonibus respōsa dabat iusq̄ dicebat. Deniq̄ cū Ephestiona uehemēter amaret: crathex̄ honoraret: illum qdē alexādr̄. hūc uero regis amicos uocare ac existimare solebat: Quapp̄ cū mutuas hērent simultates: sapenūmero disceptabāt. Semel ī terra india nudatis ensibus cōferre manus cœperāt. Succedētibus dehinc ad ferēdū utriq̄ auxiliū amicis: celeriter īteruenit. alexāder: & ephestionē aptis carpsit cōuiciis uecorde īsanūq̄ uocitās: q̄ dēpto sibi alexādro: nihil se p̄sus eē ītelligat. Seuocatū quoq̄ crathex̄ p̄ acerbissimas hūit cōtumelias. his īde cōciliatis hāmonē cæterosq̄ deos obtestatus se illos cunctor̄ amicissimos hoīum hēre iureiurādo confirmauit. Verūenī uero si eos ī posteḡ disceptare senserit: utrūq̄ aut q̄ īcoharit necatur̄. Quāobrē hi postea qcq̄ neq̄ p̄ iocū dixisse neq̄ iuicē p̄petrasse tradūt̄. erat parmeniois filius phylotas amplissimæ īter macedonas dignitatis: ut q̄ fortissimus ac robustissimus hēret̄: & munificus ac benignus q̄tū post alexādrum nemo. Cū ex familiaribus qdā argētum ex eo peteret: isq̄ erogari p̄cepisset: se dispēlator habere negauit. Cui phylotas: qd̄ ais inq̄t: neq̄ poculum neq̄ uestē habes? Elatiōe aī diuitiar̄ amplitudinē corporis ornāmēto & nōnullis uitæ modis supra priuator̄ morē odiosius utebat̄: ita ut p̄ quēdā excelsi fastū aī inspidūq̄ ac īgratū cūctis īcessum magnā suspitionē īuidiāq̄ cōtraxerit. Quocirca ei nōnunq̄ parmenio nē dixisse fer̄: paulo mihi deterior esto. Cæter̄ hic alexādro iā pridē ī suspitionē uenerat. nā post superatū in cilia Dariūm correptāq̄ Damasci p̄dā: cū multa captiuor̄ corpora referēt ī castra: compta est serua q̄dā genere phidnea facie decora noīe antigōe. Hāc phylotas affecutus: cū īterpotādū sibi ut adolescens amice multa rei familiaris magnifice gesta paulo liberius iactaret: qcq̄ strenue factum ē suū: aut p̄ris opus esse d̄mōstrauit: alexādr̄ quoq̄ quē ille adolecētulū uocitabat: p̄ eos nomē tenuisset regiū: id ubi mulier amatori cuidā renūtiasset ille: alteri ut fit: Deniq̄ sermo manauit ad Crathex̄: ille mulierē adduxit ad alexādr̄. Qua audita iubet ut cum phylota cōsueta facere p̄gat: ex eo qcq̄ excusserit: ad se renūtiatum erat. Nescius phylotas huiuscemōi se circūuētū īsidiis cōtuberniū frequētabat antigōe: multa īteri cōtra regē uerba p̄ indignationē atq̄ iactatiā īeptissime pfundēs: alexāder tāetsi aduersus phylotā id q̄fficax uehemēsq̄ foret īdiciū: tacitus tū p̄ferre seq̄ cohiber̄ statuit: seu magna ī se parmeniois bēiuolētia frætus: seu īgētē ip̄or̄ gloriā ac potētā r̄formidās ea tēpestare macedo qdā ex caestra noīe dimnus capitalis alexādro struebat īsidiās: q̄ qdē ad rē iuuenili ærate Nicomāchū cuius amoribus tenebat̄: sociū adsciebat. Quod ille asp̄natus rē fratri Cebalino apit. Qui p̄cedēs ad phylotā: se ītroduci rogabat ad alexādr̄ ip̄e uero nescio qd̄ cogitans. īcertū. n. ē: eos minime ītroduxit: q̄ regē maiora qdā agitare negocia diceret. Quod & secūdo factū ē: at illi ob phylotæ īsolētiā ad aliū se uertūt a quo mox ad alexādr̄ admissi cū primū dimnū accusassent phylotæ factū īdicāt: q̄ a se bis appellatus eos usq̄ paruipēderit. Ea res alexādr̄ uehemēter īflāmauit. Missus deīde ut captū ageret. Dimnū ip̄m reluctātē seq̄ defendētē obruncat: Quare magis atq̄ magis alexāder excādu it̄: quoniā illū hoc pacto: ne suæ detegerent īsidiæ: effugisse suspicaret̄. Mox ubi acerbissimū ī phylotā odiū patefecit: illius inimicos exciuit: palā dictitātes eā regis ignauitā eē: si dimnū caestrinū hoīem tātū ī se faciūs audere putet. Cæterum eum ministrum quēdā imo uero maioris instrumentum esset potentia: ī illis ip̄sam discutiendam cōiuratiōem: q̄bus hæc latere plurimum cōducebat. Cū ad huiusmodi sermones atq̄ suspitiones regiæ patuissent aures: innumerabiles aduersus Phylotam calumniae efferebātur. Captus itaq̄

ALEXANDRI MAGNI

Phylotas in quaestionibus habitus est: presentibus amicis: extrinsecus autē e tabernaculo audiente alexandro. Quo ad Ephesione miserabiles ac supplices emittente eiulatus dixisse ferunt Alexandrū: Cum mollis adeo effoeminatusque esses Phylota: tanta receptabas facinora? Occiso Phylota e uestigio missus i Mediā Parmenio ibi interficit: uir coplurium regē gestat: Philippo socius: q̄ solus autē ex natu grandioribus p̄cipue Alexandrum ut i Asiam transfret accenderat. Ex tribus liberis quos i ea expeditione habuerat. Duo pridē ante ora parentis p̄liando cāsi. Ipse una cū tertio periit iteremptus. Eas ob res cū multis Alexandri familiaribus: tū Antipatro uehemens terror incutit. Etholis ultro citroque data acceptaque clandestina fidei pignora. Hi ob destructos Emadas Alexandrū extimescebant. Qui eius destrutione gētis audita Etholos nō Emadum filius ueque sibi supplicia duros obrestatus erat. Haud longe post Clyti casus consequit. Quem si quis accurate intellexerit: maioris seuitiae q̄ Phylotae factū iudicabit. Sin tēpus causam q̄ rōne p̄penderit: nō regis cōsilio sed infelicitate p̄petratum iueniet. Cum p̄ iram ac ebrietatē suo fato Clytus materiā occasionemq̄ p̄buerit: hoc modo gesta res ē. Quidam ex ora maritima graeca ad regē poma detulerant. Quorū cōspiciū maturitatē admiratus. Clytum ut cōmonstraret & ipertiret accersit. Ille sacrificia p̄agebat. Quibus omnis regē adiit. Tres illū ex immolandis hostiis consequunt. Quod p̄digium conspicatus Alexander: accitis hariolis Aristandro & Cleomanti spartano aperit. His dira portēdi affirmatibus illicet p̄ Clyto instaurari sacrificiū iussit. Tertio siquidē ante diē horrendum p̄ quietē uiderat insomniū. Existimarat. n. Clytū inter Parmenionis liberos atris sedere uestibus: oēsque exanimatos. Nec dū litato Clytus postea q̄ Dioscoris id est castori & polluci Alexander imolasset: uenit ad cōnā. Postq̄ exēpta uino sitis est: Pranichi: uel: ut qdā aiunt: Pieronis carmina decātant: q̄ ille ductores Macedonū nup̄ a barbaris p̄fligatos p̄ risum & ignominiā ediderat. Quā rē cū natu grandiores moleste ferrent: poetāque simul & cantorē p̄ centumelias iprobarent: alexander & nōnulli cū eo magna cū uoluptate audiētes: canentē exhortabāt. At clytus iā uino grauis natura ferox & idomitus id aegre tolerabat: idignum eē affirmans iter hostes barbaros maledictis carpere macedonas uiros ipsis lōge p̄stantiores irrisoribus: tametli minus secūda fortuna obtigerit. Tum alexander: nihil a se discrepare clyton inqt: q̄ Macedonū formidinē minus secundā appellet fortunā. Insurgens clytus: haec inqt fortitudo te diis genitū: iāque spithridatis gladio terga uertētē lato eripuit. Te Macedonū cruor te uulnere hac eo puexerūt ut Hāmonē usurpans: genitorē Philippū aspneris. Inflamatus his alexander: cū hac de nobis ifandū caput obloqueris: Macedonē ad seditionē instigās: alacrer te futuque existimas? Tum clytus: neque uero ip̄a presentia sumus alacres inqt alexander: talia laborū p̄mia cōsecuti. Felices uero quibus ante contigit oppetere. q̄ Macedones Medorū uirgis p̄cussos: nosque ut ad regē admitteremur p̄sas obsecrantes aspicerent. Hāc atque talia clyto liberius dictate: ceteri q̄ alexandrum circumsteterāt: exurgere & cōuiciari: lōgaeui autē senes exorientē sedare tumultū. cōuersus ad Xenodochū cardianū arthemiuque colofoniū alexander: nōne graecos iter macedones inqt: tanq̄ semideos iter baeluas ambulātes cernere uidemini? clytus haud quāquam obsecutus: alexandrum quācumque uelit i mediū p̄ferre iubet: at uiros igenuos & loquēdi fiduciā hēntes: ne conuiuū uoces ait: ueque cum barbaris atque mancipiis uitā exigas: q̄ zonā p̄sicam candidumque adorent amiculū. iraque ipatiens alexander cum p̄iecto p̄mo clytū p̄cussisset: gladiū p̄quirebat: quē satelles quidā aristophanes prior subduxerat. Inde cum ceteri p̄cibus detinerent: profiliit macedonico sermone: clypeatos uocās milites: id uero igentis signū tumultus erat. Subinde iussu canere tibicine p̄inde ac tardius agenti tubaque detractati pugnīs insultauit. Is postremo collaudatus est: q̄ potissimū ne castris tumultuaret obstinisset. clytus cū nullo pacto cederet e triclinio: uix tandē ab amicis explosus: subinde p̄ alias irrupit fores iābi cū illud ex andromacha Euripidis p̄ summā cōtentiōe temeritatēque p̄nuntians: Heu q̄ truces i graeciā mores ueniūt: alexander arrepto ex satellitis manu spiculo occurrētē sibi clytū iāque auleū ianuae subducētē trāuerberat. Eo ingēti clamore ac suspiriis corruētē: statim lymphaticus conqueuit aīus. Qui ubi secū facinus reputās: tacitos cernis astates: ex occisi uulnere telu rapti eductū in suū uertebat iugulū: ni satellites correptas ipsius manus a cāde retraxissent: ipsumque ui iura cubiculū intulissent: Eā noctē nūc uociferās: nūc lamētās: sauis exegit luctibus: adeo ut malis fessus: nullis editis uocibus: postridie iaceret eliguis: graues tantū emittens gemitus ipsius aequales ea ueriti silētia i cubiculum irrūpūt: ubi ceterorū qdē uerba minus admittebat cū aut uates aristader tū isomnio clyti: tū aliis ex p̄digiis: ea iā pridē ex fatore serie obtigisse memorasset: sed dari nō nihil dolor uisus ē. Quāobrem itromissus est: calisthenes aristotili necessarius: & abderita simul anaxarchus calisthenes quidē honestatis rōnibus p̄ quādā suauitate adortus sermōe circuito mærorē lenitus excerpebat: anaxarchus p̄cipio quādā philosophandi uia sibi uedicauerat: qua isoles & aequaliū contemptor existimabat: is igit q̄ primū igressus clamitat hiccine ē alexander: quē cū orbis terrarū p̄spectet: is more mācipii luget abiectus: hoīum leges & ignominiā reformidās: quibus ipse se legē & iustitiā metā cōstituisse debuerat p̄ illā q̄ uictor obtinet maiestatem: nō autē inanis cuiusdā gloriā cupiditate uictū seruilē aīum iduere an ignoras inqt p̄inde fas iusque eo minus assidere ioui: ut qcquid reges p̄petrauerit licere iustūque eē itelligas? Hac usus orōne anaxarchus agrū qdē regis leuauit aīum ac ipius mores copluribus i rebus nefarios mollioresque reddidit ei: q̄ miro se mō deuixit: calisthenis cōsuetudinē alioquin ex illius seueritate igratā reprobās: Oli cū itercenādū de āni ptibus & cæli tēperie orta disputatio eēt: dicētibus: hic aspiora q̄ i graeciā ad hybernādū loca eēt: anaxarchus p̄ cōtentionē aduersabat. Tū calisthenes: at q̄ hac illis lōge frigidiora cōfitearis oportet inqt. istic. n. lacerna uelatus uniuersā exigebas hyemē: hic at tribus iuolutus tapetibus accubis. Ea res anaxarchū acriter irritauit. Reliquos uero sophistas & assentatores dolor i urebat: q̄ cū ab adolescentibus p̄p̄ sermōis elegātā summo studio coleret: nō mius natu maiores oblectabat: q̄ ad bene hōestē uiuēdū seipso cōtētū uiḡ cerneret: suae quoque p̄grinatiōis uulgatā occasionē cōfirmabat: q̄ reducendūque

diu inhabitadaeque causa patriae per quendam animi magnificentiam ad alexandrum commigrasset. At non ob eius gloriam & opinionem inuidiosus obrectatoribus interdum inter se obloquendi materiam praebuit. Nam quopiam iuita tus praesepere repudiabat: in sodalibus per grauitatem atque silentium nullum praebere factum: nihil denique placere significabat. Itaque alexandrum ei dixisse tradunt. Odi sapientem: qui sibi sapiat nihil. In ipso conuiuio coetu iussus aliquando inter pocula laudes explicare. Macedonum: tanto eloquentiae fluuio rem ipsam exornasse fertur: ut surgentes uniuersim secundo in eum plausu coronas sparserint. Tum Alexander, praefecto quilibet: ut ait Euripides: per pulchram nactus est in dicendo materiam: ei haud imensum est opus bene ornateque dicere. Caeterum quod magis eloquentiae tuae uires ostendet inquit: ipsos accusa Macedonas: ut hi sua noscetes errata uiros sese meliores instituant. Calisthenes igitur: cum ad Palmodiam sese conuertisset: multa macedonum delicta liberius explicans pro gratiae seditiones atque discordias philippi auctum imperium fuisse demonstrat. Venit honos sceleri: misera ut discordia regnat. Quae res aduersus illum acerba graueque macedonum conflauit inuidiam. Tum Alexander Calisthenem non orandi grauitate: sed summum contra macedones odium comparasse inquit. Haec quidem Strobilum Calisthenis lectorem aristoteli narrasse perdit Hermippus. Postmodum Calisthenes cum alienatum ab se regis amore intelligeret: ei bis ac ter hunc protulit uersum. Occidit & Patroclus uir te praestantior olim. Non ab re igitur aristoteles dicere solebat: Calisthenem magnam in dicendo potentiam assecutum: mentis inopem esse. Cum ergo quadam philosophiae acrimonia & rigiditate adorandum dissuaderet alexandro: solus ea palam dictitabat: quae macedonum praeseres apprimeque seniores per grauem animi indignationem taciti praeferebant. Quare cum illum adorandi morem auertisset: effectum est: ut magna quidem graecos: maiori autem alexandrum infamia liberaret: sibi perniciem conperans uel magis quam persuasione regem abstertere conatus. Chares autem Mitileneus memoriae perdidit: alexandrum in conuiuio quodam cum epota uit phialam cuidam ex familiaribus porrexisset: qua recepta illum ad lares uersum surrexisse: primumque ut epotasset adorasse: postea exosculatum alexandrum discubuisse: quod cum omnes in numerum effecissent. Calisthenem accepta phiala post potum ut regem osculetur accessisse: qui cum ephestione colloquens minus animaduertent. Tum Demetrius cognomento Phidon ad regem ne osculetur inquit. Te enim solus hic haud adorauit. Quapropter alexander osculum deuitasse fertur. At Calisthenem alte uociferantem dixisse: uno igitur minus habens osculo discedam. Talibus alienati signis animi habita ephestioni fides est: cum Calisthenem quidem adorare pollicitum: permissa uero mentium diceret. Inde Lysimachi hinc agnones pullulare: qui uigilantem affirmarent ad labefactandas impium uires praecaciter obeuntem. ad illum concurrere adolentes fauere: solum hunc iter tot milia ingenium appellare. Idcirco deinde aduersus alexandrum Hermolai coniuratione detecta: illud ei uersimilium obiecitare crimen uisi sunt: Siquidem percunctanti cupiam: quoniam modo illustrissimum se uigilantem faceret: si illustrissimum iter meris inquit. Dumque ad perpetrandum facinus Hermolaum exhortaretur: ne aurea fulcra formidaret: admonuisse. Caeterum se hominem morbos ac uulnera patientem inuadere reminisceretur. Ex ipsis autem Hermolai complicibus neminem uel extrema necessitate adduci potuisse constat: ut quicquam aduersum Calisthenem loqueretur alexander quoque ad Crathea attalum & alceram statim scribens ait: adolentes quidem habitos in quaestionibus eas res inceptasse confessos: se uero conscium habuisse neminem asseuerantes. Postremo scribens an antipatrum post multa Calisthenis conuitia: iuuenes quidem inquit ex macedonibus saxis obrutos: ipsum autem philosophum: quicquam illum miserunt quicquam meos intra oppida susceperunt insidiatores: ego supplicio afficiam. in quibus se contra aristotilem apte detexit: apud quem ob generis propinquitatem educatus erat Calisthenes. Eius siquidem mater Hyero consobrina fuit aristotilis. Ipsum ab alexandro cruci suffixum uitam finisse quodam phibent: alii in uinculis morbo correptum exspirasse. Chares refert eum post eam captus est: ut coram aristotile in senatu condemneretur: septem mensibus in compehibus obseruatum. Cumque alexander in Malysoxidracis indiae oppido uulnus accepit. Calisthenem ob nimiam aruinam concreto pedore ac sordibus supremum obiisse diem. Haec posteriori tempore contigerunt. Demarachus Corinthius aetate iam confectus studio ac uoluptate praefectus ad alexandrum: cum illum uideret: quae magna priuatos amoenitate graecos inquit: quibus priusquam in Darii solio sederent conspexissent alexandrum: uita excessisse contigit. Nec amplius regiae fructum beniuolentiae consecutus aduersa correptus ualitudine diem suum obiit. Eum alexander funere extulit magnificentissimo: exaggeratus est sibi ab exercitu tumulus ambitu quidem amplissimo altitudine uero octuaginta cubitorum. Reliquiae autem ornatissima quadriga ad mare usque delatae sunt. Deinde castra moturus in india: cum praedae magnitudine onustum tardumque cerneret exercitum: ut primum illuxit dies suos ac familiarium currus paratos priores incendit. Postea caeteros macedonum subiectis urere flammis edixit. Cuius rei cum graue primo consilium uideretur: maior extitit euentus: paucis enim dolore percussis caeteri perinde ac numine afflati uoces clamoresque alacres attolere: uisibus tantum necessaria capere: reliqua uelut superuacanea succendere: Quae res impetu alacritateque reffectum magis atque magis alexandrum concitauit. iam enim suis esse terrori coeperat: inexorabilis ad errata castigatorem. Nam quendam ex aequalibus suis Menandrum nomine castelli custodiae praefectum ob desertam stationem nece multauit. Orsodatem barbarem qui ab illo desererat: ipse sagitta confixit iterea ouis quaedam agnum quae color ac forma tiam capite gemellosque utriusque corymbos habebat enixa est id ab horrens praedigiū quibusdam babylonis quos ea de causa de more secum adducebat: purificandum se praebuit. Tum ad amicos non sui ueque ipsorum causa turbati atque sollicitari dixit: ne post se uilissimum ac degenerate quae praerati regni fastigio fortuna praeficiat. Qua in re haud tamen diutius animi pendens extitit: postea enim laetius apparuit praedigiū omnem postea soluit tristitiam. Quidam enim sarcinae custodiae uir praefectus Macedo proxenus nomine regio locum tabernaculo prope Oxon amnem foderet: pinguis fontem liquoris aperuit. Quo primum hausto clarus ac lucidus scatens non odorem non gustu quicquam ab oleo differre uidebatur. Quin eiusdem omnino splendoris ac pinguedinis: quoque magis mirere: olea illa nusquam fert regio. Oxi quoque fluminis adeo pinguis aqua traditur ut qui in eo loti fuerint: cuti eis ac corpus iungat. Ex eo autem praedigiū quod admiranda uoluptatis alexander coeperit:

ALEXANDRI MAGNI

ex his q̄ ad Antipatrū scribit: maxime declarat: q̄ hoc a diis immortalibus q̄ amplum suscepisse munus existi-
 mat. Vates aut̄ eam expeditione tū clarissimā tum asperā & casibus refertam significabāt. Oleum nāq; ad le-
 niendum corpus adeo tributum ē mortalibus. Multa igif̄ illi inter pugnas obtigere discrimina grauiā re-
 cepta uulnera: uehementissimā quoq; suis p̄niciem iopia rex attulit. Aspera celi temperies magna ex par-
 te cōfecit exercitum. Ast ille cum fortunā audacīa uiresq; uirtute superare studio gloriae nitere: nihil forti-
 bus indomitū: nihilue ipsa loci natura munitū timidis tutum eē ducebat. Cū Sisimetri urbē ruptis inaccessi-
 bī obsidione cinxisset: tristes conspicatus milites p̄cunctatus. Oxiarthē dicit: qd̄ animi gestaret Sisimetres:
 respondēte Oxiarthe timidissimū illum eē hoīum: petrā inquit capi facilē nobis refert: q̄doquidē imunitū
 ac imbecillem ipsius inq; esse principem. Ita factū ē. Ea. n. terrefacto nimis Sisimetre potitus est. Cum alteri
 in rupe q̄dam oppido iuuētutē macedonicā admoueret quēdā Alexandrē noīe cōpellans: tua itere est inquit
 uel ipsius uirtute cognominis strenui gesta militis cōficere: de hinc cū ipse fortissime dimicans adolescens
 oppeteret nō mediocriter aīum p̄culit Alexandri. Postmodū ī aggrēdiēda Nisa: dū pauore torpēt milites: s̄
 quidē p̄fundū ei oppido flumen allabit: emicat Alexandrē. Et o deterrimus inq; ego: qui nunq; nare didici:
 moxq; rapto icumbens clypeo traiecit. Ibi consumato p̄lio ex obsessis urbibus supplices aduenere legatiq;
 primū in armis terribilē cōspicati uig; stupore p̄culsi steterē. Allata postmodū sella grandæuū quēdam no-
 mie Acuphin sedere iussit. Tum eius splendorē ac clāmentīā admiratus Acuphis: it̄rogat quidnā facturi
 tuam assēq; beniuolentiā possumus? Cui Alexandrē: si suum te ciues principē creauerit: & ad me centū p̄stā-
 tissimos miserint uiros. Tū rideus Acuphis maiori cum dignitate impabo inq;: si neq;ssimos ad te misero.
 Erat p̄terea Taxiles insignis uir sapiētīa: sub cuius īperio maior indiae pars: quā uniuersa ambit ægyptus
 tenebat: Pingue solū pabulo & lætus ager frugibus. Hic cū salutatū uenisset Alexandrē: qd̄ mutuo decerta-
 dum ē nobis bello inq;: si non aquā aut necessariū nobis cibum it̄cepturus aduēstasti: p̄ quibus duobus
 strenuos ac sapientis belligerare uiros decet. Equidē si te ditior aut locupletior sum: in dandis ad te benefi-
 ciis paratus aduenio. Sin inferior existo: tua in me confer officia. Ego uero dignas habere tibi gratias nō re-
 cuso. Ea re lætatus Alexander uig; comiter amplexus: Atqui puras ait sine bello hac sermonū familiaritate
 nos amicitīā affecutos: atq; ne superes faxo. Ego enim hoc uno tecū bellādi genere enixissime decertabo ne
 quis frugi uir & conspicua benignitate existas: in gratificando uincar ab te: inde alexandrē multis ex illo su-
 lceptis pluribus uero redditis muneribus postremo mille sibi æris talenta trāsmisit. Quæ res suorum ani-
 mos uehementi dolore conficiens maiorē immodū pronas in se barbaroz; mentes effecit. Postq; stipēdia-
 rii quidā & bellacissimi Indorum milites eoz; p̄sidiō ciuitates egregiæ tūtarētur: magnas Macedonum
 strages copiis inferentes: alexander cū eis intra quoddā oppidum pactis iduciis postmodū aduētes in po-
 restatem redactos cecidit ad unum. Id quidem facinus bellicis illis rebus alioquin iuste & regia cū dignita-
 te cōfectis quāndā inussit maculā. Non minori illi impedimento quidā fuere philosophi: qui fauētēs alex-
 andro reges deteriorē in partē uertebant & ingenuos quosdā populos ad defectionem sollicitabant. Pro-
 inde complures illoz; suspendio affecit: Bellum autē quod aduersus Porum gessit: suæ declarant: epistolæ.
 Scribit. n. cū inter castra medius fluuat Hydaspes: Porum elephantibus p̄ fronte locatis transitum assidua
 statione tuentem se uero p̄ quotidianos strepitus atq; fragores suos: ne barbaros reformidarent: assuefecit
 se. Inde perhybernæ noctis tenebras cū delecta peditum ac fortissimoz; equitū manu p̄cul ab hostibus in
 parua quādam traiecit insula. Quo cū primum euasit: magno cum turbie desup fundi imbres ignes ac ful-
 mina aduersum milites demissa cōplures intendere ac dissipare. Quæ conspicatus alexander excedens in-
 sula in oppositam contendit ripā. asper erat Hydaspes & hybernis tumens imbribus: ita ut magna ex par-
 te ruptis aggeribus sibi uīā effecerit: qua ingens fluminis cursus ferebatur. Huc delatus alexandrē cum mo-
 do labens mō undis allatus uix tandē uadum teneret: dixisse fertur: Fidem ne p̄stabitis athenienses nos
 p̄ comparanda ex nobis gloria huiuscemodi suscepisse pericula? Hæc quidē Onexicritus: ipse autē Alexā-
 der refert milites: omīssis ratibus per medias mamillis tenus undas cum armis ruptum superasse agerem
 ipse cū equitatu uiginti stadiis pedites antecessit. Nec id ab re consilium extitit. Si enim hostes odorirentur
 equis eos facile superaturuz;. Sin phalanx cedere cogeretur: mox subsidio affuturos pedites. Euenit autē alte-
 rum. Nā cū mille occurrissent equitibus ac sexaginta curribus: eos in fugā uertit: & captis curribus quadri-
 genti cæsi equites. Porus ubi traiecisse Alexandrum accepit: totas in eum concitauit copias: relictis qui trā-
 situ arcerent Macedones. Alexander elephantos hostiumq; multitudinē timens ad labefactandum altez;
 cornu contendit: ceteris dextrum iussis aggredi. Inclinati utrinq; hostes pedem ad elephantos referūt: ut
 uiolentius incurstantes auerterent: ita cōmissa pugna octaua uix hora fusi hostes. Hæc quidē Alexandrē suis
 tradidit epistolis. Plurimi scriptores Porum quattuor cubitis & palmo p̄cerum extitisse consentiunt. Pa-
 ri id est maximo p̄ corporis magnitudine infidebat elephanto: cuius admirabilis quædam prudētia & i-
 dulgētia p̄specta est. Rege nāq; adhuc incolumi hostes furens uastabat proterebatque. Ut uero compluri-
 mis iaculis faucīū sensi: ne is deflueret ueritus: sensim humi se genibus submittit. Inde paulatim ex corpo-
 re tela p̄boscide eximebat. Capto Poro cū ex eo sciscitaretur alexander: quonam modo eū pertractaret: p̄
 regia dignitate respondit. Rursus interrogante num quicq; aliud diceret: uniuersa inquit regia dignitas cō-
 tinet. Quāobrem eum nō modo solitis īperitate terris sciuit: ueq; insuper eius auxit impium. Deinde pluri-
 mos uastat: in quibus quindecim nationes suis legibus institutisq; uiuentes esset tradūtur. Egregia p̄terea
 oppida quinq; milia numero uicq; cōplurimi ī qbus æqualē iuū Philippū satrapē designauit. Ex eo p̄lio
 bucephalus nō statī: sed ut plurimi p̄didere: post lōgas uulnez; curatiōes expirauit. Refert Onexicritus eū
 senio ac labore cōfectū occubuisse. Triginta nāq; annos moribundus iacuit: cuius mortē acerrime idoluit

Alexander:amicum quendam ac familiarem amisisse se existimās. Super eo penes Hydaspem cōditam urbem Bucephaliam appellauit. Cane etiam Perta noīe a se nutrito:quo plurimum delectabatur amisso:urbem sui noīs aedificauit. Hoc socyon a Lesbio potamone accepisse se refert. Ex eo plio obtusior macedonibus factus aīus. Quæ res illos ne ad interiora Indiæ penetrarēt:reprimebat:haud imemores q̄to cum labore uiginti peditum milibus duobus eq̄tum istructissimas Pori acies p̄fligauerint. Proinde alexander cum eos ad traiciendum Gangem traheret:totis refragabant uiribus. Eius q̄dem fluminis latitudinem duoḡ & triginta stadioḡ: p̄funditatem uero passuum centum esse audierāt. Aduersas p̄terea ripas armis eq̄s ac elephantibus inessas. Ibi enim Gangaridaḡ ac Præsior̄ reges cum octuaginta milibus eq̄tum uiginti peditum octo curruum sex bellacissimoḡ elephārum opperiri rumor nec inanis q̄dē erat. Androcotus nāq̄ paulo post iperitās Selecum q̄ngentis donauit elephantis. Idē uniuersam peragrauit Indiā sexcēta hoīum filia ducens:q̄bus uictor cuncta subegit. Alexāder igif̄ primo se intra tectorium ira ac dolore cōtinere: nullam milibus nisi Gangem trāsmitterent:rerum gestaḡ gratiam habere. Redditum uero apertam cladis acceptæ cōfessionem esse. qua in re præsto amicos adesse: eumq̄ cōsolari: subinde milites lachrymis & eiu latu ad fores supplicare. His rebus placatus Alexander retro castra duxit: multa prius ad cōparandam gloriam dolosa ac simulata cōmentatus. Maiora enim arma sublimiora equoḡ præsepia fræna etiā grauiora sparsim reliquit. Deorum aras condidit: quas in nostram quoq̄ ætatem Præsiorum reges p̄tereundo uenerant: sacraḡ ritu græcensū perficiunt. Androcotus cum adhuc impubes esset: alexādrum uiderat. Is postremo sæpe dicere solebat rerum p̄pe potiturum alexandrum fuisse. Verumenim uero suis per improbitatem degenerantibus odium contentionemq̄ cōtraxisse. Inde oceanum uidere auidus: Instructas remis carinas cōsertasq̄ rates ad quosdam transmisit fluuios: quibus paulatim de ueheref. Ea nauigatio haud oīno tranquilla & imbellis alexandrū multis excapit plis: urbes adortus oīa in deditioem recepit. apud mallos quos idorum pugnacissimos fama est: fere trucidat. Nam oppidanos e muro sagittis p̄fligatos cū deturbasset: per scalas prior murum ascendit. Quibus fractis cum dispositis interius sub muris hostibus uulnera ex inferioribus accepisset: cum paucissimis in medios se prouoluit hostes: ubi cū forte stetisset: mitantia crispans arma: barbari se quendam humana angustioem forma spectare rati: palantes p̄fugere. Ut uero illum duobus tantummodo clypeatis militibus stipatum uident: ipum armis sese obtegētem hastis atq̄ ensibus undiq̄ occurrentes petunt: Quidam eminus arcum adducens sagittam in illum tātis uiribus tantoḡ emisit impetu: ut transfuerberato thoracæ sub mammae ossibus infixam permanferit. Quo uulnere cū remissum corpus collaberef: eius auctor ictus uelox affuit: barbaricum enudans gladiū. Contra Peucestas atq̄ Limnicus sese p̄ rege opposuerunt. Ex quibus cū faucio utroq̄ Limnicus occubuissef: solus Peucestas propugnās perstitit. Alexander autem cum barbarorum plures obtruncasset: multis faucibus uulneribus mallei ictu in ceruice recepto muro corpus ita ut hostes conspiciant applicuit: donec illum circumfusa macedonum manus arriperet: & amisso sensu referrent in castra: ut mox per exercitum sermo manarit regem exirasse. ægre autem ac magno cum labore resectis hastilibus thorace uix tādem exuto: medicin diuellenda ferri acie quæ ossē penitus infederat: accinguntur. Cuius quidem latitudo trium digitoḡ: longitudo uero quattuor fuisse perhibetur. Quamobrem fugiēte anima uitam pene mors oppressit. Exēpta tamen cuspide reparatis sensibus discrimen euasit. Cum eius langor domi per ciborum obseruationem ac medicamenta diutius ageretur: a Macedonibus tumultuari i castris ceptum est: qui suum uisere regem cuperent: id ubi sensit alexander sumpta trabea diis immolauit: ac rursus in tabernaculum rediit. Inde lectica delatus loca plurima & magnas euertit urbes. Decem quoq̄ gygnosophistas qui Sabam maxime ad defectionem sollicitauerant: plurimisq̄ Macedonas malis afflixerant i potestatem redegit. Qui ad succincte respōdendum acuti ac prospicaces erant. Dubias quasdam ex eis quæstiones sciscitatur: qui haud recte primo responderit cæterosq̄ deinceps se necaturum præfatus est. Cui quidem rei ex his quendā ætate maturissimum præfecit arbitrium. Interrogatur ergo primus: Vtrum ne plures uiuētes an mortuos eē tensesat. Viuentes inquit: nec enim amplius esse mortuos: Secundum cum interrogasset. Maiores ne terra bæluas an mare nutriet: Terram respondit eius namq̄ portionem mare esse. Tertium: Quodnā callidissimum existat animal: Quod necdum homo noscet iquit. Quartum: Quo cōsilio Sabam ad defectionem sollicitasset: Se illum egregie uiuere aut strenue mori maluisse ait. Quintum: Vtrum diem an noctem priorem extitisse putet: Diem inquit die una. Cumq̄ rex admiraretur: Friuola perscrutāti: friuola quoq̄ referri oportere dixit. Eapropter permutata sententia sextum rogat: Quonam pacto quispiam late iperitās maximam contrahere beniuolētiam possit: Ne sit terribilis iquit. Ex reliquis tribus unum p̄cunctatus. Quo modo mortalis quispiam se i deorum numeḡ referret. Si humanis maiora uiribus opa gesserit: alterḡ: Vitam ne an mortem fortioem opinetur. uitam dixit: quæ tot aduersa calamitosa preferat. Extremū: Quo usq̄ uiuendum homini est: Donec mortem uita potioem esse ducit: Inde cōuersus ad iudicem sententias dicere iussit. Qui cum unum altero deterius respondisse affirmasset: Tū itaq̄ moriere primus inquit: q̄ talia iudicaueris: Minime uero ait: o bone: rex: Nisi te mendacem exhibeas: Qui eum in primis qui pessime respondisset: te necaturḡ aiebas. Eos tandem multis ornatus muneribus dimisit. Tū Onexicritus mittitur qui ad se quosdā longe maioris famæ tranquillā degentes uitā philosophos acciret. Erat aut̄ Onexicritus philosophus: qui Diogeni cynico opam dederat is refert se a Calano p̄ acerbas admodū contumelias iussum indumenta deponere: ut eius uerba nudus audiret: alioquī se illū affari minime uelle: uel si ex ipso lotue demissus adesset. Dandanū uero maiori cū comitate locutū tradit. Eūq̄ cum multa de socrate Pythagora Diogene accepisset: ipsos præcipui quidē uiros ingenii commendasse: At eos legū uerecundiam nemiū

ALEXANDRI MAGNI

ueritos. Alii referunt nihil prorsus nisi hoc solum dixisse Dandanū: qua gratia Alexander orsum tā longa cōfecit itinera. Taxiles Calano: ut Alexādrum adiret: psuasit. Cæterę ei Sphines nomē erat Vegę cū p salue Kale Indorū lingua oībus diceret obuiis ei Kalani cognomētum ididere græci. Hic est q alexādro de principatu similitudinē quādam pposuisse fert. Nam cū aridā ac tabentē in mediū Byrsam ptulisset: eius ora calcare pedibus cœpit dū pars una deprimi: reliquæ tollunt in altū. Eam sic iter pssandum obambulans qcquid ex ea re factū obtigeret iudicabat: donec occupato Byrsæ medio cūctas subsidere partes coegit: qsi per eā similitudinē significare uellet: ipetenda eē regni media: nec Alexādro tam lōginqs peregrinatiōibus aberrādum. Inde p fluuios ad oceanū nauigās septē mēsiū tps absumpsit. Eo nauibus igressus ad quādā deferē isulā: quā ille Sylustin cæteri uero Pstulcyn appellāt. Vbi descēdens cū pactis sacrificiis maris naturam ac littoris qrum adiri licet cōtēplatus eēt: deos pcatu est: ut nemini suæ terminos expeditiōis supare dare in posteq. Dehinc reuersus classem circa terrā Indiā obnauigare dextro iubet: ducē Nearcū: pfectum aut istituens Onexicritū. ipse terrestre iter p orytas igressus ad extremā deductus regę inopiā magnū exercitus numeq; amisit: ita ut ex india ne qrtam qdem copię partē reduxerit: cum peditū centum & uiginti milia eqtum qndecim habuisse cōstet. Eos nāq; graues morbi uictus acerbus æstus aridissimi ac dura absumpsit inedia. Incultā enim & sterilē peragrābāt regionē hoīum ferino more degentiū. Hi paucos admōdum & degeneres alunt ouīū greges q marios solitæ pisces depasci: tabētē odoris tetri carnē habēt. Ea loca labore maximo sexagita tamē diebus emensus: in Gedrosam puenit. Vbi reges ac satrapes magnā regę copiam uniuerso cōparant exercitui. Hic p refocillandis curandisq; militibus septē dieq; sodalitia p Carmaniā egit. Erat pterea qdrata mēsa isublīmi extructa: quā octo inuectā eqs alexander sadalesue noctu pariter ac die iocundis celebrābāt epulis. Multa subinde carpēta sequebant partim purpureis ac uariis istructa uelaminibus partim recentes arbusculas & uirides ferētia ramos: qbus familiaribus regiis coronatisq; pceribus dum potat: umbracula fierent. Nusq; uero peltā cassidē sarissamue cōspiceres: at phialas pateras atq; tericia & tota semita ingentibus doliis crateribusq; proluētes sese milites: inq; uicem tum eundo tū cubādo ppinantes. Comelationes fistulę ac tibię: cātibus tum carminibus & lasciuis mulierum saltibus passim agebant. Fusos aut & uagātes p cuiusdā bacchanalis petulantia iocum alexāder cum phialis insectabat: & pacem turbā qsi deus ipse longo pmittebat ordine. Profectus intra Gedrosiōę regiam: denuo cum exercitu festos istituit dies: Vbi cū ad spectādos decertantium cœtus post largiorē potum itereffet: Vagoas ludogę pfectus quē amabat unice post reportatā uictoriā ornatus p mediū icēdens theatrum penes alexādrū concessum se tulit. Quod cōspicati Macedones ingētibus acclamauere plausibus: utq; illum suauaret certatim exhortabant: donec illum alexander per longa suauia cōplexatus est: Interea redeunte Nearchō lætatus ubi eius nauigationis memorāda cognouit: ingenti per Euphratē classe statim fert. Inde arabiam ac Libyā emensus per herculeas colūnas mediterraneum ingredi adortus multimodas moliri naues Tapfaci cœperat: nautas undiq; gubernatoresq; cōtrahens. Vegę cum superioę locorum expeditio cōpluribus affecta cladibus inq; Mallogę expugnatiōe magna copię internitio uulgaret: nulla eēt alexandri ex uulnere accepto incolumitas sperare: subditi ad defectionem suscitari: duces & satrapę per auaritiā & superbā cuncta uiolare: prorsus oīa perinde ac salo turbata permisceri: nouaq; cupidos regę exoriri. Tum Olympias & Cleopatra aduersus antipatrū mota seditione regnū diuisere. Olympias qdem Epyrum: Cleopatra uero Macedoniā inuaserat. Quod ubi renūciatum est alexādro: præstantius inquit matris extitisse consiliū. Nec enī Macedonas foeminae iperū æquo pasturos aio. Eapropter cunctā orā maritimā hostibus cōpleri sentiens: rursus ad mare Nearchū cū classe misit: ipse reuertens in flagitiosos quosdam præfectos acriter animaduertit: ex Abuliti filiis unū Oxiarthē nomine sarissa transuerberatū occidit. Ipse Abulitus cum nullū ei cōmeatum pparasset: tria milia nummum talenta attulit: id argentū eqs apponi iussit. Quibus minime gustantibus: quæ nā iquit tui cōmoditas apparatus: confestimq; trusit in carcerē. Hinc profectus in Persas numismata mulieribus erogauit. Is nāq; mos erat regibus: ut quotiēs in Persas irent: mulieribus aurū distribuerēt. Quā ob cām cum quidā raro. Occhus nunq; in Persas ire traditur: qui ob cenacissimā uilissimæ rei parcitatē se patriæ extorre fecerit. Postea Polymachū: q; Cyri sepulchrū demolitus esset: necauit: quanq; pollēs & uir illustrissimus foret. Eius epigramma cū legisset græcis isculpi litteris: edixit: id autem erat: Quisqs es mortalium & undecūq; aduenis. Aduētus. n. te scio: Cyrus sum qui Persis iperium qsiui. Hoc igiē humi paululum quo meū corpus obtegit: mihi ne iuideas. Ea res alexādrī animū uehementē affecit: cum incertū ac pmutabilē regę cōtēplaret exitū. Hic Calanus haud dudum aluo uexatus strui sibi pyrā orauit: quo delatus equo postq; adoratis prece numinibus sibi ipsi parentauit: tōsumq; crinē uti primitiās quas dā iniecit: prehensos dextera Macedonas obsecrauit: ut illā leticia diē cū rege simul potātes exigerent: quē paucis post diebus Babylone uisug; se dixit. His dictis pyrā ascendit: ubi ita opertus occubuit: ut propius admota iā flāma nullum oīno corporis motū dederit. At eo quo lapsus erat gestu: ppetue cōseruato patriæ ritu ac suogę instituto philosophogę seipsum imolauit. Hoc itidē cōpluribus annis post alius Cæsaris comes nudus Athenis fecit: & adhuc ipsum cernit monumētū quod Indi sepulchogę noiatur. Cremato Calano alexander conuocatis amicis ac principibus solēne cōuiuū instituit. In quo uinarię potationis certamē & coronā uictori: proposuit. Bibacissimus oīum Promachus qttuor ingurgitans cātāros palmā meruit: & unius talēti coronē accepit: tribus tantū postea supstes diebus: cæteros unū & quadragita potando spiritū eruptasse Chares tradidit. Constat enī ei symphosio accerrimū itercidisse frigus. Post hac socio rū cōiugia Susis celebrat. Darii quidē filia Statyra in mrimoniū accepta primarias optimatibus collocat. Reliqs quoq; Macedonibus qui iā pridē uxores duxerāt: cōmune istruxit epulū. Cui cum nouem milia cō

uuarum inter essent: unūquēq; ad peragenda libamina aurea donasse phiala dicit. Ad cætera miro quodam splendore munificentissimus. Aes enim alienum creditoribus soluit. Cuius quidem impensæ summa nouem milium octingentorū ac septuaginta talentū fuit. Monoculus Antigonus cū gradē se mutuātū pecuniā falso diceret: subornatū creditorē adduxit: q; se uictui illā mutuassee affirmaret: quā e uestigio restituit. Eum inde mēdaciū cōuictum ira percitus alexāder eiecit ab aula: & p̄fectura priuauit. Erat autē clarissimus bellator Antigonus. Is dum adhuc iuuenili eēt ætate: Perinthum obsidēte Philippo missa ī eū e catapulta sagitta transfuerberauit oculum: quā parantibus nonnullis eximere p̄hibuit. Nec ante pugna excessit: q; fūsum ītra moenia fugasset hostē. Cæterę ea ignominia p̄culserat Antigonē: ut nemini incertum foret: quin sibi mortem cōscisceret. Hoc ueritus alexāder ira posita illi iussit argentum reddi. Interea puerorū: quos triginta milia numero studio ac disciplina exercēdos reliquerat: robusta excreuerāt corpora: egregia erat īdoles: hīq; ab exercitatiōe p̄mptissimi mirā quādā & strenuā præ se ferebāt agilitatē: Quæ res alexādri uoluptatē & læticiā Macedonibus merorē metūue peperat: q; minori se regi curæ futuros existimabāt. Quā obrē cum ībecilles manci & mello inutiles domū dimitterent: se p̄ cōtumeliam ac uitupium negligi dicti tabāt. Se p̄ oēs antea p̄iorū usus ductos nunc cum dedecore emeritos patriæ ac parētibus reici: quos olim haud tales acceperat. Proinde cūctos dimittat aiebāt: omnīq; Macedonas imbelles uocet & inutiles: hosce iuniores nactus Pyricham salutatos cum eis perageret orbis terrarū imperium quæsiturus. Ea grauius ferens alexander: post multa cōuitia uehementer illis succensuit: & reiectis ipsis corporis sui custodiā Persis credidit. Persas satellites Persas apparitores instituit, a quibus cum macedones stipatum alexādri: se uero ignominiosē reiectos cernerent: nō modo mitiora loqui sed & æmulatione & iracundiā insanire coeperunt. Vnanimitantē cōsilio positis armis interiori dūtaxat retēta tunica regis tabernaculum clamore & lachrymis adiere: se illius potestati quocūq; uocaret cōdonare: sese iniquos īgratosq; fateri: & haud tamē ipsos tāetsi magna ex parte placatus admisit. Hi nihil absistere: & geminos adesse dies ac noctes totidem fletibus lamentisq; suis appellare regē. Tertio p̄gressus die miserando afflictoq; cōspicatus habitu diu illachrymasse traditur: eis inde nunc modeste īcusatis nunc comiter appellatis: complures bello inutiles exauctorauit: magnificentissimēq; donatos dimisit. Scribens etiam ad antipatrum eis ad spectāda certamina priores in theatro sedes obsignari coronatosq; sedere iussit. Defunctorū quoq; liberos pupillos paterna contra here stipendia uoluit. Hinc ad Hebectana mediæ p̄fectus: ubi necessaria regni disposuit: spectacula denuo & solēnes īdixit dies. Quas qdem ad res tria histrionum milia ad ipsum ex grācia missa puenerāt. illis forte diebus febricitabat Ephestion: q; cum ætate integra & militari cōsuetudine subductum per abstinentiā cibum ferre nequiret: Glaucum medicū in theatro nactus absentē: caprū prāsit affatum & īgentē uini p̄stherē hausit. Quāobrē inualescēte morbo paucis post diebus moritur. Hūc tam acerbissimū casum alexāder nulla ratione aut modestia pertulit. At cōtinuo in eius luctu equis mulisq; tonsis finitimarū urbiū p̄rinacula diruit: miserabilē uero medicū cruci suffixit: tibias & cætera instrumenta diu in castris canere uetuit donec ex ammone delatū oraculū Ephestioni tanq; semideo diuinos honores ac sacrificia indixit: ad mitigandū doloris magnitudinē ad p̄lium p̄inde ac hoīum uenationē egressus: Cusseorū gentē euertit uniuersis per ætatem trucidatis. Id factum Ephestionis īferias appellauit. in eius funere tumulo & huiuscemodi ornamentis decem milia talentū dedit: ut q; artificio & magnificentissimis apparatibus oēm ip̄sam supare magnopere cuperet. Stasiratē maxime dilexit inter artifices: cui tamē sup̄bā operis magnificentiā pollicenti haud animum aduertit. Is est qui Thraciæ montē athon in hominis statuam maxime formari exculpiq; posse dicebat. Proinde si iusserit ei perpetuā ac nobilissimā ex illo imaginem effingere uelle. Cuius leua urbē Miriādrōn id est quæ dena milia hominū capiat amplexetur: dextra uero labētis ad mare fluiui abūdatissimos libaret latices: id neglexit alexander: ut qui magis ardua longeq; magnificentioris industriæ cū ipsis agitaret architectis: Ei postmodū Babyloniā petenti ueniens obuiā Nearchus (Is. n. ex magno rursus mari in Euphratē iam nauigauerat) in quosdā incidisse se Chaldeos inquit: qui Alexādri ut procul Babylone abesset: admonebant. Quod cū paucifaciens procederet: propinquus urbi cōplures altercātes seq; mutuo ferientes coruos aspexit: ex quibus nonnulli penes illū delapsi sunt. Inde cū Babylonis p̄fectus apollochorus pro eo īmolasse renunciarē: accitus haruspex nomine Pythagoras: ita factum affirmauit: hostiæ modū conditionēq; percunctanti alexandro: sine capite iecur extitisse respondit. Pape īquit dixit hoc prodigium: inuiolato deinde misso Pythagora Nearchus non obtemperasse pigebat. Subinde plurimū temporis extra Babylonis moenia siterdū per Euphratē nauigās terebat. Cæterę multa ipsum prodigiā perturbabant. Ex his. n. quos educabat: leonē quēdā eximie magnitudinis ac formæ māfuetus asellus calcibus examinabat: alexander positus ut ungeret uestibus: dehinc pila lusit. Postea cum colludentes adolescētuli suos receperunt amictus sedentē in folio tacitū conspicantur hominē diademate ac regia ornatū stola. Illi cū exto quisnā mortaliū esset: diligenter p̄scrutarent: diu mansit elinguis. Vix tandē ad se rediēs: Dionysio sibi nomē esse seq; genere Messanū ait ob quandā criminationē orsum ex mari delatū longum in uinculis tēpus exegisse. Nup ad eum accessisse Serapin: ipsumq; laxatis cōpedibus hoc in loco constituisse: ac dixisse ut accepto diademate simul & stola ibi sedens cōticesceret. Hæc audiens alexander: iubētibus hariolis hominē pdidit. Tum spe destitutus grauius angebat animo iam deos & familiares suspectos habens: & p̄serti antipatry eiusq; filios reformidans: quorū iollas pincerna regius erat Cassander nup aduenerat: qui quosdā barbaros regē adorare conspicatus: ut qui iter mores educatus græcienses tale nihil antea aspexisse consueuerat: solutiores effudit cachinos. Quapropter ira stimulatus alexāder utraq; manu cōprehēsa iuuenis cesarię: parieti caput illidit. Rursus cū inculantibus nonnullis antipatry cōtradiceret Cassander: eū refellēs

C. CAESARIS

Alexander: quid ais iquit nihil uolatos hoies tā lōgis cōfectis itineribus calūniatū uenisse? Afferēte Cas-
sandro id esse calumniarum indicium: q̄ longo ne redargui queant: proficiantur itinere. Id ridens Alexā-
der Hæc illa inquit Aristotilis sunt sophismata: quæ utriq̄ plorabunt: si quēq̄ a uobis uolatu esse cōpere-
ro. Quā ob causam tā ipressus Cassandri aīo p̄uor isederat: ut cū posteriori tempore ille superata Græcia
Macedoniæ iperans delphos uenisset: ibiq̄ deambulans quāsdā contēplaretur statuas: Alexandri occurrit
imago. Cuius aspectu tanto terrore percussum repēte cōcussūq̄ corpus est: ut diu post uix ea sedari mē-
tis trepidatio potuerit. Alexander igitur cū diuinis intenderet rebus: perturbatus ac cogitatione p̄trepidus
oīa noua & insueta quanq̄ p̄xilia monstra quædā prodigiāq̄ suspicabatur. Proinde hinc imolātes illinc ex-
pīantes inde uaticinantes uniuersam cōplerant regiā. Vsq̄ adeo graue est incredula mēs hominū & contē-
pta numina. Rursus graue est tanta superstitio quæ instar aquæ semp̄ ad ima & decliua urgens deliramē-
tis ac uano timore quēadmodū eo tēpore Alexandrē ibuit. Cæterq̄ diuina de Ephestiōe allata uaticia oēm
cōpescuere luctū atq̄ tristitiā. Quapropter instauratis sacrificiis & symposiis Nearchō solēnes apparatus
epulæ instituit. Postea more suo lotus cū quieti se daret: Midius interuenit: quo exorante pergīt apud illū
per iocū atq̄ lasciuiā comedationē acturus. Ibi cū postera nocti diē potando iunxisset: epoto nondū Hercu-
lis cypho nec cæteris adhuc de more mensæ perfectis æstare cœpit ob febrē. Cū tantus repente dolor in-
ualit ut transuerberatus hasta spinā uideretur. Hæc nōnulli peride ac extremū ingentis fabulæ actū tragi-
cū quidē ac calamitosum edentes scribendū censuere: Aristobolus tradit illū cum p̄ febris sæuitiē sitim col-
legisset: uinū potasse. Quare mentis ipotē factū suū obiisse diē pridie kl. quintiles ī diariis de ipsius ægritudine
scriptū iuenio ipm̄ q̄rtodecimo kl. quintiles itra balneas ob febrē cubasse. Postridie autē lotū in cubiculū
relatum: idē cum Midio in taloz̄ ludo totā cōsumpsisse diē. Vesp̄i autē loto ubi rē diuinam p̄fecit sumpto
cibo noctu febrē inualuisse. Tertio die simul ac se iteq̄ abluisset: sacrificiū de more pegisse. Subinde ī bal-
neo accubantē Nearchum diligenter audisse dicē cum ipius nauigatiōis. tum res magni maris explicatē.
Post hæc undecimo kl. per summos æstus grauissimā noctē perpeffum die quoq̄ īsequenti uehemētissi-
mis oppressum febribus. Postmodum ad īgentē ī balneo peluim̄ trāslatum esse: ubi de cōfirmādis ordi-
nibus qui duce carebant: longa ad primates habuit colloquia. Octauo quanq̄ urgēte febre cum sacrificare
uellet: ad sacrificia delatus est. Amplissimos inde principes in atrio adesse iussit. Centuriones reliquos p̄fer-
ctos foris exubias agere. Septimo Chal. in alterā traductus regiā pusillo sopore quēuit: haud quāq̄ interim
se remittente febre: aduentātibus eo p̄ceribus usq̄ ad īsequētē diē nullā prorsus edidit uocē. Quam
ob cām cum mortē obiisse crederet: fremitu ac minis fores obsedere. Macedones. Quas postq̄ ui referatas
irrupissent uniuersi solis interioribus induti tunicis eius lectum circūdedere. Ea die Phytone atq̄ Seleu-
co ad serapis oraculum missis percūctantibusq̄ illuc ne Alexandrē ferre deberēt: sinendum esse eo in loco
deus ipse respondit. Decessit autem quarto chal. quintilis circa solis occasum. Hæc in ipsius diariis fere uer-
bum ex uerbo scripta cōperi. Tum nulla ueneni extitit suspicio. Sexto post āno cum de illo renūciatum ē:
Olympias cæsis cōploribus Iollæ p̄mortui cineres dissipasse traditur: q̄ is uenenum temperasse crederet.
Quidā Aristotilē perhibent eius facinoris cōsiliū Antipatro dedisse: & oīno illius afferēdi ueneni aucto-
rem extitisse. Hæc Agnothemis quidam narrasse dicitur: quæ ex Antigono rege audisse cōstabat: ipsum
autē ueneni gelidissimā q̄dam esse aquā ex Nonacriæ petra sudātem ferunt. Quā in roris tenuissimi morē
colligentes in equi reponūt ungula: cætera nullo mō uasa sufficeret: qn̄ ob tanti uim frigoris scissā fatiscāt.
Quidam ficta prorsus esse: quæ de ueneni potione dicuntur: affirmant. Quibus haud paruum extat indi-
cium: q̄ multis postea diebus cum inter primores de regē summa disceptarēt: corpus p̄ loca calida ac ex-
stuantia neglectum iacens nullum ueneni signū habuit: ueq̄ recens immaculatūq̄ permāsit: Roxanem q̄
grauida erat Macedones tunc præcipuis prosequēbantur honoribus. Ea ob æmulationem Statyræ īsen-
sa ipsam per quādam epistolā dolo circūuenit: qua illam ab Alexādro acciri simulauit. Eam adductā cum
sorore necatā deiecit in puteum. Ipsaq̄ conscio atq̄ adiutore Perdica multa tellure iussit obrui. Statim
Perdicas cum ingentibus aderat copis secum Arrideum ueluti quoddam regni munimen trahēs. Is autē
ignobili scorto natus ob aduersam corporis ualitudinem non natura aut casu accidentem: parum mente
constabat. Verum cum ab ineunte ætate gratiosos admodū & liberales mores significaret: datis ab Olym-
piade uenenis debilitatus animi uires amiserat.

C. CAESARIS VIRI ILLUSTRIS VITA EX PLUTARCHO GRAECO PER
IACOBVM ANGELVM DE SCARPARIA IN LATINVM VERSA.

INNAE DICTATORIS FILIAM CORNELIAM A CAESARE DISTRAHERE
potitus rerum Scylla uoluit: quod cum aut metu aut spe efficere nequiret: eius dotem pu-
blicauit. Inimicitiarum uero Cæsaris & Scyllæ causā Marii affinitas erat. Iuliam Cæsaris
amitam uxore maior habuit Marius: ex qua Cæsaris consobrīnus minor creatus Marius
cum aliis intento Scylla post editas in eius dominatu plurimorum cædes: Cæsar ab ipso se
negligi cerneret: haud tamen destitit: quo minus in petitiōe sacerdotii uix dum pubescēs
populum adiret: a quo mox aduersante Scylla repulsus est. Dehinc de ipsius exicio deliberante Scylla: fue-
re quidam: quibus iniquum esse asserentibus talem necare puerū: eos amentes esse inquit: nisi in hoc pue-
ro multos inspicerent Marios. Hæc ubi ad Cæsarem perlata uox est: aliquādiu in Sabinis peruagatus deli-
tebat. Postea dum per singulas noctes: quāq̄ per aduersam ualitudinem in alterum se transferret domici-
lium: in scyllanos incidit milites: qui per ea disquirentes loca latitantes corripiebant. Aquorum duce cor-
nelio duobus se talentis redemit. Mox ad mare descendens in Bithyniam ad regem Nicomedem traiecit.

Apud quem nō diu uersatus inde discedens circa Pharmacusam insulam a piratis capis: qui per id tps nauibus magnis & immēsis classibus mare occupauerāt. A quibus cum primum pro se redimēdo uiginti deposcerent talenta: derisit: quā qualem cāpissent uirum ignorarēt: p̄inde quinquaginta se daturum pollicitus est. Postmodum suos alium ad aliam ciuitatem p̄ expediendis pecuniis dimittens: apud immanissimos Cilicas mansit cum uno amico & administris duobus. Eos autē adeo p̄ cōtēptum habuit: ut quotiēs quieti se dederet: qui silētium illis ediceret: miserit. Ibi multa cum licētia duodequadraginta uersatus dies: eos non ut custodes: ueḡ ut famulos & satellites habēs nunc ludis nūc certaminibus puocabat. Interdum certamina orationesq; cōscribēs ipsos ad audiēdum inuitabat: quibus nō admirātibus palam imperitos barbarosq; uocabat: eos iterridendum se cruci suffixurq; saepe minittās. Quibus in rebus hi magnopere lætabant: eā loquēdi libertatem ioco ac simplicitati quidā attribuētes. Allatis ex Mileto traditisq; ad se redimendū pecuniis liberatus cōfestim ex milesiōq; portu istructis nauibus p̄dones aggressus est: quos adhuc circa insulam cum classe per ocium subsidentes maxima ex parte in potestātē redegit. Rebus pecuniisq; direptis uiros Pergami in uinculis posuit. Dein iulium prætorem Asiā prouinciam administrantes adit: quā proinde ad eum ex captis supplicia sumere pertineret. Cæterum is adiectis ad pecunias oculis (nec enim modicæ fuerāt) de captiuis consilium posthac habiturum se inquit. Eum igitur per ocium ualere iubens Cæsar Pergamum profectus prædones ad unum patibulo affecit: sicut eis multotiens secum in insula commorās ioco prædixerat. Post hæc tabescentibus Cyllanarum partium uiribus cum domū ab amicis uocaret: Rhodum nauigauit: ut ibi per ocium Apollonio Molonis: cuius etiam auditor erat Cicero: operā daret: modestissimo quidem uiro & clarissimo dicendi magistro. Cæsari elegantissimā quādam ciuili eloquētiae uim a natura insitam fuisse perhibent. In qua eū splēdidissime adeo elaborasse cōstat: ut secūdum absq; ulla cōtentione locum obtinuerit: priorē minime cōsecutus dū dicendi rōnem: ad quā habilis & natura p̄nus ferebat: omittens rei militaris & urbanorū magistratuum curā suscepit: quibus ex rebus in republica p̄iceps euasit. Ipse posteriore ad Ciceronē suos cōscribens anticatonēs militaris hominis eloquentiā cum grauissimi oratoris ingenio & in ea re plurimū uersati cōparari debere negat. Romā reuersus Delobellam repetūdarum postulauit: quā q̄dem ad cām cōplures græciæ ciuitates ei testimonia detulerunt: Delobella tamē ab solutus est. Cæsar autē græciæ ciuitatibus: ut ob eaq; p̄mptitudinem parem referret gratiam: suum cōtulit patrociniū: dum P. Antonio sub Macadoniæ p̄tore. M. Lucullo diē dicerent: quā susceptis largitionibus iudicia corrupisset: ubi eum tantū eualuisse liquet: ut Antonius ad tribunos plæbis puocaret: iniq; secum actum eē comentus si sibi cum græcis in Græcia disceptādum sit. Romæ cū in perorādīs causis magnus ei cū gratia splendor obtigisset: mox lenitate clāmentia consuetudine studio magnā ex plæbe: quā præter eius ætatem colebat: beniuolentiā cōparauit: iamq; sensim cū epulis & comestatiōibus tū splēdidissimis in omni uita moribus nō mediocrē sibi in republica potētiā auxerat: quā principio inuidi deficientibus mature pecuniis cū mox exilē futurā arbitarent: florētē illā in plæbe paruifaciebāt. Cum uero ingēs adeo: ut nō facile aduersari possent: increuisset: eam p̄palā ad res p̄mutandas tēdentem sero q̄dem intellexerūt. Verūeniūero nullius rei tā paruū existimādū initiū est: quā non assiduitas statim amplificet: præsertim cū incuria ne obsistat effecit. Primus igitur Cicero cum ea repu. peride ac quædam pelagi ridicula nō sine timore cerneret: tantamq; morū grauitatem sub illa latitantē humanitate perdidicisset: cæteris q̄dem illius insidiis & meditationibus dominandi cōsilium itrospicere se dictitabat. At uero cū molliter adeo pēdētes comas eūq; unico dūtaxat sese scalpētē digito inquit aspicio: haud profecto hunc hominē ad tantum facinus animū iducere posse existimo: ut romanæ reipublicæ moliatur exiciū. Hæc quidē posteriore. Primum hoc erga se fauoris & beniuolentiæ popularis accepit iudiciū: cū C. Pōpiliū tribunatus cōpetitorē nactus prior designatus est: secūdū uero manifestius cū amitam suā Iuliā Marii uxore defunctam Iulicā laudauit oratione pro rostris. In efferendo ipsius funere Marii statuas tū primū post Scyllæ dominatū uisas producere ausus est. Iādudū illius factionis hominibus a senatu hostibus iudicatis: id nāq; Cæsaris factū reclamātib; nonnullis populus lætis excipiens plausibus clarissime refragatus hunc uel præcipue uiḡ admirantes: quā lōgo post tpe decora Marii tanq̄ ex inferis in urbē reduxisset. Cæterq; grandiores natu matronas defunctas laudare mos Romanis patrius: est qui in iunioribus haud obseruari solet. Primum Cæsar mortuæ uxoris laudationē edidit. Quæ res quandā illi gratiā attulit: popularēq; cōtraxit beniuolentiā: quā uirum iccirco humanitate ac modestia refertū censerent. post uxoris sepulturam: quæstor cum Tuberone p̄tore in iberiam profectus est: quē honorifice semp coluit ac eius ī super filium prætor factus quæstorem creauit. Ex eo reuersus magistratu pōpeiā tertiā duxit uxore: Ex Cornelia suscepta iā filia iulia quā postea pōpeio magno in matrimonium collocauit. Ad impensas autē profusior breuē ac momētaneā sibi gloriam tā magnis opibus permutate uidebatur: cum re tamē uera paruis amplissima compararet. Antea uero quā ullum inierit magistratum: mille trecentorum talentum æs alienum conflasse dicitur commissa de hinc illi apicæ uicæ cura ingentes p̄degit pecunias. Edilis. xx. ac. ccc. gladiatorū paria exhibuit: circa spectacula pompas atq; cōuiuia profusissimis utens sumptibus: uniuersas superiorum munificētias oblitterauit. Quas ob res affectam sibi adeo plæbē reddidit: ut unusquisq; nouas dignitates nouosq; excogitaret honores quibus patres illi gratias referrent. Duæ. n. Scyllanorū ac Marianorū cum Romæ partes essent: pollētibus adhuc maxime Scyllanis disiecti subtrepidiq; mariani depressam admodum humilemq; uitam exigebant. Has attolere stabilireq; cæsar uolens cū ædilitiū munus edere magnificentissime instituisset cōflatas clam marii statuas triumphalisq; uictorias noctu in capitolio erexit. Vt primum illuxit cuncta auro micātia & magnificis istructa artificis cernebant. Trophæa subinde cimbrica insculptis indicabant litteris. Quocirca is qui

C. CAESARIS

In illis restituendis audax adeo fuisse non paucis timeri coepit: haud enim in occulto res erat. Ceterum dispersus rumor statim ad spectandum contraxit uniuersos. Ibi nonnulli contra Caesaris uoces spargebant: ut quia diu legibus ac Senatusconsultis sepulta restituens insignia ciuitatis sibi dominationem instrueret. Hisce illi rebus experiri populum quod tantis talibus magnificentiis demolitus mitigatusque sit. Quam quidem ad rem nouella quaedam haec exhiberi plaudia. Mariani autem sese inuicem exhortari quoque inmensa repente multitudo perierat & magno cum applausu Capitolium occupare. Multis cum maris faciem intuerent pro gaudio manare lachrymas. Tum Caesaris magnis attollere laudibus hunc solum Marium necessitudine dignum esse uixit. Eas ob res coacto Senatu Catulus Luctatius uir ea tempestate plurimam inter Romanos auctoritatis multa in Caesaris acerbissima profatus uulgatum illud clamauit: non pro cuniculos Caesaris: ueque iam machinamenti reperi occupare. At ubi persuaso Senatu obiecta in se refellisset longe magis quam illum colere admirarique coeperat efferebant: eumque ne cuiquam mentis elatione & aetate magnitudine cederet hortabantur. Futurum enim ut studio & fauore populi superatis uniuersis princeps existeret. Interea defuncto Metello pontifice maximo cum pontificatum studio & diceptationibus plenum isauricus & Catulus clarissimi uiri & in senatu potentissimi peterent: haud propterea Caesar quoniam & ipse candidatus descenderet cessit. Ceterum pari undique fauore ac studio apparere Catulus quo amplior erat dignatus eo magis euentus incertitudinem reformidans misit: quod grati pecunia Caesarem ut ab ea contentione desisteret induceret. Quibus ille gratiorem se mutuaturum certatimque enixius petiturum esse respondit. Instante comitiorum die cum mater eum ad fores usque lachrymis persequeret illam complexatus dixisse fertur: mater hodie aut pontificem aut exulem tuum uidebis filium. Euntibus igitur certatim in suffragia tribubus superior declaratus non paruam Senatui & optimatibus terrorem incussit tanquam ad omnem audaciae genus plaudere adacturus. Quapropter Ciceronem Piso & Catulus incusabant quod inter Catilinos tumultus occasionem nactus neci Caesaris percussisset. Catilina namque non solum reperi permutare ueruetiam omnia confundere & uniuersum delere impium machinatus: cum priusquam extrema ipsius detegerentur consilia in paruas quasdam coniecturas incidisset urbe excessisset: Relictis in ciuitate Cethego & Lethulo qui coniurationis uices obiret: quibus si qua in re clara adiutor exhortatorque Caesar extiterit incertum est. Deinde detecta prius coniuratione cum consul Cicero unumquemque de consociorum poena sententias rogasset ceteri quidem dedendos neci homines censebant. Donec insurgens Caesar grauissimam & acerbissimam super ea re concionem habuit: iniquum nec patrii moris esse dictitans clarissimos stirpe ac dignitate uiros uel ultimae necessitatis tempore in dicta causa necare. Quod si donec Catilina debelletur ipsi per ea Italiae municipia quae Cicero ipse delegerit custodiantur in uinculis: postea saeculatis pacatisque rebus Senatui de omnibus statuere licebit. Qua in re cum magnis dicendi uiribus perorasset tantam praese ferre humanitatem uidebatur: ut non modo qui secundum seuerum essent qui antea dixerant repudiantes priora ad suam transtulerint sententiam. Donec res ad Catonem Catulumque peruenit. Quibus enixissime resistentibus Catone insuper illis grauissimam pro concione suspensionem infligente homines ut nece multarentur traditi. Egrederenti deinde curiam Caesari magna iuuenum manus quod Ciceronem praesidii causa circumstantibus occurrere nudos intentantes gladios. Tum Curio obiectu togae complexus eum eduxisse tradit: Cicero quoque aspectantes deterruit adulescentes siue ob plaudis metum siue quod ipsam ac iniquam eam caedem duceret. Quod si uerum est haud scio quoniam modo id utique Cicero cum de consulatu suo perscriberet tacitus praetermisit. Verum tamen haud reprehensione caruit ipse quod opportunissimo aduersus Caesaris nequaquam usus esset tempore plaudis reformidans quod illud mirandum in modum ambiret. Paucis namque post diebus cum Caesar in suspensionem uenisset ab ea se purgaturus curiam ingressus in diros incidit tumultus. Diutius autem solito sedente Senatu plaudis magnis elata clamoribus curiam circumfedere uix efflagitantes & missum fieri iubentes. Ea propter Cato inopes neque regum nouarum molirentur uehementissime praetemesces. (Hic enim spes gerentes in Caesaris reliqua multitudinem succendebat) Senatui persuasit ut menstruum in plaudis frumentum partiretur. Quae quidem largitio ceteris annuis impensis quinquagies sextertium adiecit. Id manifestae consilium magnam in praesentia terrorem extitit & plurimum ex potentia Caesaris tum abscedit tum dissipauit eo praesertim tempore cum praetura initurus terribilior ex eo fieret magistratu. Ex quo tamen haud turbulentum quippe obtigit. Tum Caesaris domum acerbis quaedam casus inuasit. Erat P. Clodius uir cum nobili genere ortus tum diuitiis eloquentiaque praeclearus nulli autem uulgatissimoque ad fastidium usque hominum superbia ac praecacitate secundus. Hic Caesaris uxorem Pompeiam nec iuuita quidem adamabat. At ea diligenti custodia obseruabatur: Caesaris enim mater Aurelia singulari pudicitia mulier usque quaque aderat: nurumque excollebat ita ut difficile ac periculosum illis congressum & colloqua faceret. Romae bona dea colitur quam Graeci quidem Geneciam nominant. Ea phryges Mydaenepotes regis parentem asserunt. Romani Dryada puellam Fauni uxorem existimant nonnulli Graecorum illam ex liberi matribus esse quam nefari liceat. Unde & mulieres cum festis ei dies pagunt tabernacula in Vitigineis itexunt ramis. Sacrum insuper draconem deae secundum fabellam erigunt. Dumque illi sacra celebrant neque eo uix accedere neque domi adesse fas est. In eis sacrificiis ipsae inter se mulieres multa Orphicis consentanea tacere tradunt. cum igitur ea instant solenia uir ipse seu praetura seu consulare gerat imperium cunctique mares una commigrant: uxor domum ornatissime extruit: ibi maxima sacrorum pars noctu pagitur: praemiscua somnis & cantibus iocula longas exercent uigilias: has eo tempore ceremonias celebrante Pompeia Clodius cui nondum genas prima lanugo uestierat (Ea enim ob rem latere sperauerat) assumpto psaltria amictu apparatusque illo comitatur. Tenerae autem uultu puellae dice res. is igitur aptas offedens fores securus a conscia regum ancilla intromissus est. Quae ad Pompeiam ut rem aperiret accurrens cum tardiuscula rediret. Interea loci Clodius expectationis impatientes errabundus spatiosa lustrat atria. Lumina usque quaque fugiens. Cui obuia quaedam Aureliae pedisse qua eum proinde ac foeminam foemina ut modularetur puocabat. Retusante uero illa in medium praetrahens quoniam unde sit rogat: Clodius cum se Pompeiae ancillam quam ancilla quoque nomine uocabatur praestolari se diceret uoce sua perditus est. Quapropter sublato clamore pedisse qua statim ad lumina turbataque praesiliuit uix comperisse uociferas: Tum trepidantibus passim mulieribus Aurelia interruptis oculis

tatibusque deae sacrificiis simul ac fores clausit ardētibus cæteris domū circuit Clodiū uestigās. Is demū ī ancil
 læ cubiculo iuentus quo simul ambo p̄fugerāt. Hoc patefactū mō Clodiū e ianua mulieres p̄turbāt. Abe
 untes inde matronæ eadē cōfestim nocte rē ad suos exponūt cōiuges. Vbi illuxit frequēs p̄ ciuitatē rumor
 it: militū īp̄ia Clodiū nō solū iis quos ignominiose affecerat ueḡ et diis & ciuitati p̄enas ac supplicia debē
 tem. Quidā igit̄ ex tribunis plæbis cū pollutæ ceremoniæ postulauit. Aduersus quē & potentissimi ex
 Senatoribus uiri aliæque quoque libidinū & grauissimæ p̄citatū testimonia dixerūt & sororis incestum ad
 dētes quā nuptā Lucullo corruerat. Cōtra horū studia sese plæbs opposuit Clodiū obnixe defendēs. Quā
 qdem ad rē uel id potissime cōduxit q̄ terrore multitudinis cōsternati iudices erāt. Cæsar statim repudiata
 Pōpeia cū testis in reū citare nihil eorū q̄ in Clodiū obiecta dicunt nōsse respondit. Quod uerbum cū p̄ter
 astātium spē obuēnisset: interrogauit accusator cur igit̄ uxore repudiasti? Quoniā meā inq̄t neq̄ suspicioni
 bus obnoxia eē oportere cēsuī. Quidā hæc ita sentientē dixisse Cæsare phibēt. Quidā ut gratiā plæbis ini
 ret quā p̄ Clodii salute magnopere sollicitā aiaduertebat. Cæteræ eā Clodius accusationē euasit iudicibus ma
 xima ex parte cōsulis adeo litteris sniam edētibus ut ne si condēnassent multitudinis discrimē adirent: aut
 si absoluisent ex optimatibus īfamia cōsequerent̄. Cæsar ex p̄tura puincia fortitus Hispaniā cum p̄ficicēti
 creditores magnis clamoribus īpedimēto eēt cōfugit ad Crassum q̄ Romanorū ditissimus aduersus Pō
 pei in republica potentiā acri Cæsaris īgenio ac feruore simul egebat. Crasso cōtra īexorabiles maxie ac im
 portunos creditores cū triginta & octingētōrum sp̄sione talētorū īterueniēte cæsar in puincia abiit. Intrāitu
 Alpiū cū quoddā barbarorū oppidulū paucis admodū ac mēstis habitatū icolis p̄terueheret: comites cum
 ioco & risu ita p̄cunctati tradunt num hic aliq̄s esse putas p̄cipatus ambitiones dignitatūque certamina &
 mutuā īter se potētum iuidiā. Quibus cæsar Serio: Malē eqdem īter ipsos primus q̄ īter Romanos esse se
 cundus. Itē in Hispania cū ocium nactus res q̄sdam Alexandri pictas p̄legeret secū diu cogitabūsus dehinc
 illachrymasse tradit: cuius rei cām admirātibus sociis nōne inq̄t iure dolendū arbitramini q̄ huius ætatis
 Alexander tot gētes suo subdidisset īperio q̄ nullū adhuc p̄clax facinus ipse gesserim. Quāobrē cōtinuo re
 bus gerēdis īntēs Hispaniā obiens ītra paucos dies cohortes decē cōparat q̄s aliis uiginti cōiūgeret. Mox ex
 peditionē cōtra calæcos & Lusitanos agens: cūcta uictor ad oceanū usq̄ p̄domuit: Prostratas gentes tū pri
 mum romano subiecit īperio: Bellicis deide rebus optime cōstitutis: p̄fecto haud deterius togatas ī pace
 disposuit: ciuitatibus usq̄ quaque cōcordiā & amicitia peragens p̄cipuæ uero in medendis debitorū & credi
 torū disceptationibus intentus iussit ut ex debitorū p̄uentibus duas qdem creditor partes quotānis desu
 meret. Reliqua dominus quoad æri alieno satisfecisset fruere. His rebus magna sibi gloria parta e puincia
 decessit: magis atq̄ magis opulentus factus: cū suos quoque milites īgenti p̄da exuuiisq̄ ditasset a quibus im
 perator cōsultatus est: mos erat ut q̄ triūphum ducturi erant extra urbē aliquādiu morā p̄traherent. Qui
 uero cōsulatum peterēt necessario in urbe p̄sentes adessent. Cæsar in huiusmodi constitutus ambiguitati
 bus quoniā comitiis cōsularibus aduentarāt misit q̄ ab senatu impetrarent ut per amicos absenti et sibi cō
 sulatum petere liceret. Eius postulatis primū cato cū legis aduersatus auxilio mox ut cōplures a cæsare de
 linitos aspexit: rem t̄pis p̄plexitate refellere cœpit totā orando diem cōterēs. Ea p̄pter omisso cæsar trium
 pho ad consulatum aiūm applicare statuit. Statimq̄ urbem īgressus: astutum adorit̄ cōsiliū quod p̄ter ca
 tonem uniuersos fefellit hoies. Id aut̄ extitit Pōpei Crassiq̄ potentissimorū ciuium inimicitia: depositio.
 Quos ubi Cæsar ex simultate ī gratiā reduxisset: Ex ambobus nō paruā in se potentiā transferens magna
 p̄mutatione rēp. labefactauit. Quod cæteros latuit: adeo plena humanitatis ipsius rei erat appellatio. Nec
 enī ut plurimi existimāt Pōpei ac cæsaris inimicitia: sed amicitia potius bellum ciuile peperit. Qui cum ad
 dissoluendā optimatū potētiā primū unanimes coissent: mutuas postmodum īter se discordias & odia cō
 traxerunt: catoni uentura sæpenumero p̄auaticinanti euenit: ut eo qdē tēpore īportunus homo & super
 uacanea disq̄rens putaretur posterus eius sapiētiā atq̄ cōsiliū optimum qdē sed paḡ p̄spe p̄dicabant.
 cæsar crassi & Pōpei amicitia utrinq̄ munitus ad consulatus petitionē deductus: cum calphurnio Bibulo
 cōsul creatus est. Is ut magistratū inuit: leges nō cōsuli sed audacissimo cuipiā tribuno p̄tinentes ad plæbis
 gratiā & uoluptatē tulit nunc agri uiritim diuidēdi nūc largitionis ī partiundæ: honestissimis aurē & p̄æ
 statissimis in senatu uiris obnixe refragantibus: cæsar dudū occasionis indigēs sublatis clamoribus obte
 status est sese ad plæbē cōfugere: ad quā percolendā nō sponte: sed necessitate & senatus insolentia & acer
 bitate cōpellebatur: ad eāq̄ profiliit & assistentidus hinc crasso inde Pōpeio utrūq̄ leges ne approbarent ī
 terrogauit. Quibus approbare se affirmantibus orauit ut auxilio adessent: & quos aduersantis cernerēt mi
 nis & gladiis absterrent. Quod hi facturos se polliciti sunt. Pōpeius etiā adiecit se nō modo aduersus en
 ses cū ense affuturū ueḡ & clypeū īsup allaturū id dictū haud paḡ optimatibus mærorē iniecit alienā ab ip
 sius uerecundia & eā quæ senatus ueneratiōi debet īdignā qn furiosam potius & puerilē uocē audiētibus.
 Hæ res magnā plæbi uoluptatē afferebāt: cæsar ut maiorē imodū ex Pōpei potentia fructū legeret: filiā suā
 Iuliā Scipioni Seruilio antea despōsata pōpeio despōdit: pōpei filiā Seruilio se p̄biturū asseuerans: nec illā
 quidē indespōsatam quin Fausto Scyllæ filio collocatā: ipse paulo post calphurniā pisonis filiā uxore duxit
 quē successurū sibi cōsulē ipse creatat obtestatē multumq̄ uociferante catone rē haud sane tolerādā esse p̄
 turas ac īperia p̄ nuptiarum lenocinia uendicari: inq̄ uicē puincias exercitus: & copias pp̄ huiusmodi mu
 lieres in se ipsos traduci: cumq̄ cæsaris collega Bibulus frustra contra legū promulgationē intercederet: &
 p̄sæpe una cū catone in foro uitæ discrimen adisset sese domi cōcludens totū magistratus tēpus exegit.
 peractis nuptiis statim pompeius referto militibus foro ad promulgandas leges sociū se auctorēq̄ p̄æsti
 tit. O manē subinde cæsari trasalpinam citeriorēq̄ Galliam: adiecto illyrico cū legionibus quattuor ī quin

quoniam administrandam adiudicauit. Quibus rebus contradicentem obnoxius Catonem Caesar in carcerem adduci iussit: eum ad tribunos puocaturg existimas. Ast ubi Caesar illum ne uoce quidem emissa uaderem cerneret: Nec solum primores grauius & iniq; ferentes sed & plæbeios ob Catonis reuerentiam ac uirum tacitos mestosq; cosequentes: unum ex tribus plæbis clam obsecrauit: ut Catonem e manibus licetoz auferret: Dehinc ex senatoriis uiris paucissimi ad eum in curiam coueniebat. Reliq; moleste tolerantes quæ procul habebat. Cofidius quidam natu pergradis iccirco nõ aduetare senatores dixerat. Quonia illius arma militesq; ptimescerent. Cui caesar qd tu inqt: hæc quoq; reformidas nõ te domi cotines? At cofidius senectus me facit itrepidum. Cui. n. pagæ uitæ superest qd magna illi prudentia opus est? Quod aut in Caesaris cofulatu turpissime factum iudicat. Creatus tri. blæ. Clodius ille q & rem uxoriæ & arcanas noctis ceremonias temerasse ausus est: Ad ciceronis aut pntiem delectum fuisse constat. Nec prius caesar in expeditionem pfectus dicit quam ciceronem & clodium turbuletis iter se altercatiõibus irritasset. Eūq; eiecisset Italia. Hæc quidem ante bellum gallicum cofecta tradunt. Tempus aut belloz quæ deiceps gessit & expeditionū quibus pacatam reddidit. Galliam aliud quoddam uitæ pncipium: ac gerendoz nouam quasi uitam instituit: ita ut summorum uirorum & clarissimorum ducum neminem huic & bellatori & imperatorii præponendum censeas. Nam si qs Fabios Scipiones Metellos & ætatis suæ aut paulo superioris duces Scyllam Marium utrunq; Lucullum & ipsum deniq; Pompeium cuius omnimoda in re militari uirtus & gloria ad cælum usq; perfloruit comparandos duxerit: pfecto caesaris gesta superant. Hunc quidem locoz asperitate in quibus ab eo decertatum est. Illum regionum amplitudine: quas romano adeptus est imperio. Alium ab se domitoz hostium ui ac multitudine: Quædam pacatæ ab eo nationum feritate atq; perfidia. Alium mansuetudine ac clæmentia quas erga uictos exercuit. Aliquem gratia & munificentis quibus suos psecutus est comiliones. Vniuersos aut uel hoc ipso superauit: q & longe plura comisit plia: & plures in acie obrutauit hostes. In gallia si quidem nec totum belligerans decennium octingenta uiribus cepit oppida. Trecentos subiugauit populos. Aduersum trecentas partim instructus Myriades: ceterum quidem ferro caesis: totidem uitæ reseruatæ captiuas habuit. Tanta autem suorum militum caritate ac promptissima usus est opera: ut qui multum cæteris dimicando præstabant pro caesaris gloria & honore inuicti ac fortissimi grauiissima cuncta subirent. Qualis Attilius qui nauali apud Massiliam prælio hostilem ingressus puppin abscissa ei gladio dextra umbonem sinistra retinuit: eo usq; hostes uultibus obterens: ut prostratis omnibus nauem uictor occuparit. Et castius Scæua qui pugna ad Dirrachium commissa excusso sagitta oculo traiectis per humerum crusq; iaculis centum ac triginta telorum ictibus acceptis in clypeo hostes perinde ac se dediturus accibat. Subeuntibus duobus alterius quidem humerū ense cecidit: alterum ore percussum uertit in fugam. Dehinc suoz acceptus amplexibus tuto relatus est: in Britania quoq; primis centurionibus in palustrem & aquosum incidentibus locum irruentes incubere hostes. Tum prælium inspectate caesare miles quidam in medios irrupit plurima conspicuæ fortitudinis ostentans opera. Versis in fugam barbaris centuriones rediit incolumes. Ille ægre cunctos euadens: in limosam sese deiecit paludē: quæ nunc natans: nunc pedibus comens: uix tandē omisso scuto traiecit. Admirate deide caesare & magna cū alacritate ac clamore obuiū excipiente mestus ille ante caesare cecidit: & pfecto clypeo multis cū lachrymis ueniā postulans. In Aphrica cum caesarianoz nauis qua Granus Petronius quaestor designatus uehebat in Scipionis potestatem redacta fuisset: direptis caesaris Scipio quaestori icolumitate pollicebat. Cui Granus caesarianos inquit milites nõ suscipe uez p stare salutem solere. Quo dicto seipm pugione trāsiu exanimauit. Huiusmodi tā feroces militū spiritus & tā elatas ai magnitudines ipse caesar instruxit: ipse caesar aluit: eos quæ primū honore ac liberalitate uberrime psequens: usq; adeo ut ostēderet se diuitias nõ uoluptatis aut suaz gratia delitiæ ex bello cumulasse: sed comunia potius uiroz fortium pnia apud se conseruata iacere. Seq; aliqua ex parte locupletari quoties illa benemeritis militibus ipartisset. Præterea cum illū unūquodq; discrimē sponte adire: & ad nullū laboz genus defatigari cerneret: mirū modum i eius amore icitabant. Eius quippe i suscipiendis piculis studium haud adeo ppigentē quādā honoris & gloriæ cupiditatē admirabant. Tā magna uero in tolerandis supra corporis uires laboribus patientia cunctos stupore coficiebat. Erat. n. corporis habitudine macilentus cadidus mollisq; frequenti capitis dolore uexatus: comiciali morbo plærumq; obnoxius. A quo primum cordubæ correptus: ut tradit. nõ molliciei occasionē ex ipsa fecit ægritudie: qn ex militiæ ægritudini remedium coparauit: idomitiis namq; uiaz difficultatibus uictus parcitate assiduis uigiliis & durissimis laboribus aduersus morbū dimicās iuictū ac iseparabile tutatus ē corpus plurimos somnos uehiculo aut lectica ducere solitus: qetē ēt ad aliqd pagēdū reponebat: iter diu uehebat castella ciuitates & castra obiēs: assidēte illi ex pueris aliquo q eo quopiā pficiscēte subscribēdi cā simul adesse solebat: pone etiā milite q gladiū tenebat assistēte. Tāta aut celeritate itinera coficiebat ut cum primo Roma excessit octauo ad usq; Rhodanū die puenerit. Eqtādi usus ei ex pueritia facilis adeo extitit: ut reflexis in tergum manibus equū uelocissimis cocitare cursibus sæpe cofueuerit. Equo uehebat insigni pedibus ppe humanis & i modū digitoz ungulis fixis quæ laterius minime fossoris patientē primus ascēdit: in ea expeditione exercitatio nis gratia eqtās dictabat epistolæ duobus simul librariis: uel ut oppius phibet pluribus abūde suppeditas. Mutua amicoz p epistolæ colloqa primus excogitasse caesar dicit: cū ob negocioz multitudinē & urbis magnitudinē uiuos urgentium causaz affatus haud tēpus expectaret: circa uictum facilitas uel eo patet in dicio q. Mediolani apud eius hospite Valerū Leonē cenans cum appositis asparagis Valerius p oleo unguētū istilasset facile comaducauit oppidare. idq; moleste ferētes sodales icrepuit. Eis. n. q hoc iprobāt inqt ne uti satis eē debuit: quiq; hanc rusticitatē arguit nõ nisi rusticus eē pōt. Oli ex itinere ui tēpestatis cuiuspiā

casam pauperis intrare compulsus ut unicum ibi cubiculum unius uix capax inuenit amicis inquit. Ex honori-
 fico quod loco decedendum est potentibus: ex opportuno autem iis qui aduersa tenent ualitudine simulque ibi re-
 quiescere iussit Oppidum. Ipse uero una cum ceteris in propria tugurii parte apud fores recubuit. Ceterum
 primum caesari in Gallia aduersum Heluetios & Tugurinos bellum fuit quod duodecim eorum urbibus uicisque quae
 dringentis ab se concrematis ulterius per romanorum terras migrabant: quemadmodum antea Cimbri aut Teu-
 tones quibus non audacia non fortitudine ulla ex parte inferiores erant. Horum plane multitudo uniuersa tricen-
 tis milibus constabat: ex quibus centum & nonaginta bellacissimorum erant: Labienus a Caesare missus Tugu-
 rinos penes Ararim fluiuium perfligatos attriuit. Caesari uero ad quaedam sociorum urbem exercitum agentis:
 de improviso Heluetii in itinere occurrerunt. Quos perueniens in munitum quaedam confugit loculum. Ibi
 collectis copiis: ut primum acies instruxit: ei adductus equus est. Quo inspecto hoc inquit post uictoriam in per-
 sequendis utar hostibus: Nunc in eos pergrediamur: simulque impetu facto pedibus ire coepit. Aliquodiu sum-
 ma cum difficultate pulsa hostium acie plurimus circa carros uallumque labor extitit. Cum hi non solum acres
 inde pugnarent: uerum etiam pueri ac mulieres ad necem usque dimicantes obruncati sunt. Quam ob causam
 uix nocte media finis praelio factus est. Pulchrum me Hercule id uictoriae facinus fuit. At longe pulchrius
 quod adiecit. Centenis namque barbarum milibus qui ex praelio confugerat collectis desertos prius ab se agros
 uastatasque urbes colere rursus coegit. Quod non absque metu ab eo factum esse constat ne germani desolata in
 colis loca transeuntes occuparent. Alterum pro gallis palam contra germanos bellum gessit quam antea cum
 eorum rege Ariouisto Romae societatem iniisset. Hi autem intolerandi romanorum subditis finitimis non
 diutius quieturi uidebantur: quin ad incolendam habitandamque transirent Galliam. Ceterum cum praese-
 ctos quosdam metu percussos animaduertit: praesertim qui clari generis adolescentes uoluptatis aut quae-
 situs gratia secum in eam proficiscebantur expeditionem eos in concionem uocatos abire iussit ne muliebres
 adeo & pauidi inuita susciperent discrimina. Se uero inquit cum decima tantummodo legione barbaros
 inuasurum: cum nec aduersus fortiores Cimbris hostes nec deterior Mario duxit dimicaturus. Quapro-
 pter ad eum ex decima legione legati missi affuere: plurimas illi gratias referentes: & suorum improbitatem
 praefectorum exponentes. Dein animosi ac promptissimi omnes facti diebus pluribus eo usque consecrati
 sunt: donec stadiis ducentis intra hostium regionem castra posuere: id equidem impetum Ariouisti magno-
 pere percussit: & audaciam ut qui Romanos nondum germanis acies inferre: sed aduentantibus illis ne per-
 stare quidem posse speraret. Ea igitur res cum germanorum perturbasset exercitum longe magis eorum ob-
 tundebant animos sortilegae uaticinia mulierum quae fluuiorum cursus uortices strepitumque coniectantes fu-
 tura praedicebant: nec eos ante praedium committere sinebant: quam noua fulsisset luna. Quod ubi Caesar accepit quie-
 tes germanos conspiciens satius esse duxit trepidantibus congregari quam idoneum illis tempus expectantem sedere:
 facto itaque in eorum munitiones tumultuosum impetum: non ante stimulare ac incessere destitit quam ira deducti pug-
 nam capescerent. Eis in fugam uersis Caesar stadiis quodringentis ad usque Rhenum persequens: capum omnem ca-
 dauerebus spoliisque referat. Ariouistus cum paucis perueniens Rhenum traiecit. Caesarem numero octuagin-
 ta milia fuisse praesertim. His rebus ita consecratis dimissis in sequanis ad Hyberna militibus: ipse iis qui Romae
 gerebant: intentus: in circumpadanam descendit Galliam quae commissa illi praesertim pars erat. fluuius, n. Rubicon Gal-
 liae ceteriore a reliqua determinat Italia. Ibi residens praesertim aios ad se praesertim. Nam cum ad eum multi concurrerent
 unicuique tum postulata praesertim tamen spem ingentem addebat. In ea expeditione haud intellexisse praesertim uidetur quod
 Caesarem cum ciuium romanorum armis hostes praesertim: ciues hostili uictos gaza capiebat. Dein potentissimos Gal-
 loque Belgas tertiae Galliae praesertim incolentes. defecisse audiens cum pluribus secum hominum milibus sub arma coactis ad
 eos uersus imensa celeritate contendit. Quos in sociorum Galloque agris praedas coniectantes adortus: maxima
 ex parte turpiter dimicantes fudit ceciditque ita ut paludes & profunda quaedam flumina per caesarem stragem romanis
 transitum praesertim. Quo facto ex his qui antea defecerat cuncti ferme ad Oceanum uergentes nullo confecto praesertim im-
 perata fecerunt. Postea contra effratissimos & bellacissimos neruios duxit exercitum: qui desertissimas incolunt sil-
 uas. Hi igitur cum in profundissimo nemore filios ac suppellectilem quam procul ab hoste collocassent: cum sexaginta mili-
 bus armatorum contra caesarem repetinos fecerunt impetum: quem castra locatam praesertim abstinentem offenderunt. Et uer-
 so in fugam equitatu septimam ac duodecimam legiones circunuenientes uniuersos trucidauere centuriones: qui nisi
 caesar correpto scuto & his qui coram se praesertim. detentis intra barbaros irruisset: ac subinde quodam ex tumulto
 decima legio per hostilis irrupens acies praesertim succurrisset neminem euasurum in columen liquet. At uirtute caesa-
 ris & audacia supra uires ut dici solet decertantes haud tamen neruios dare terga coegerunt. Verum fortiter repu-
 gnantes obtruncarunt: ex sexaginta. n. milibus quingentos euasisse tradit. Ex patriciis autem uiris qui quodringenti nu-
 mero erant: tres superuere in columes. Haec ubi senatui renuntiata sunt per sacrificia indictasque solennitates quoddecim
 diebus supplicatio quae una in uictoria nec dum superiori tempore obtigerat: diis immortalibus decreta est. Nam cum tot
 in unum gentes eruperent ingens praesertim discrimen ingruerat. Victoriam autem eo illustriore populi fauor &
 beniuolentia faciebat: quod a Caesare parata fuerat ille galliae rebus optime dispositis in cisalpinam hyemaui illic
 res urbanas apparatus. Non solum namque dignitates & magistratus appetebat eo utentes largitore corrupto il-
 lius pecunia populo designabant: & quicquid ipsius potentia auget praesertim: sed et clarissimi & amplissi-
 ma auctoritatis uiri complures ad eum Lucam perueniunt: praesertim crassus & Sardiniae praetor appius: & nepos
 Hispaniae praesertim ita ut lectores centum ac xx. senatorii ordinis circiter ducetos fuerunt. hi consilio constituto de-
 creuerunt crassum ac praesertim designari consules oportere pecunias caesari suppeditari & belli administrationem in-
 lud sibi quicquidueniunt proitari: quae res a prudentibus iniquissima iudicabatur. At qui tam grade a caesare pecuniam susceperat:
 iam indigere et senatui praesertim: imo uero ob ea quae decernebant: eo angustiae senatum redigebant: ut longe ma-

.C.CAESARIS

gis cogere uiderent. Cato namq; aberat: ita de industria missus in cyprum. Eius autē sectae Fanius cum nihil reclamando proficeret e foribus profiliit: multa uociferans in uulgū: aures interim adhibēte nemine. Quosdam n. Crassi & pōpei reuerentia deterrebat. Plurimi uero spem uitae gerentes in Caesare ipsius gratia peti sedebant. Reuertens itēq; Caesar ad exercitū in Gallia ingens in ea regione bellū offendit. Duo. n. maximi germanorū populi quos ipsas & teneritas appellat ad quendos agros nup̄ p̄fecti Rhenū traiecerant. De bello aduersus eos confecto Caesar in suis cōmentariis ita scriptum reliquit. Barbaros missis ad eū legatis cum idutias egissent: eum in itinere adortos. Quapp̄ octingentos eorū equites: quinque milia ex Caesarianis ex iprouiso in fugā uertisse. Postea missos ad se cōfestim alios subtrexēda fraudis gratia: Quibus retētis cōtra barbaros exercitū duxisse: dementiae esse iudicantē ullam tā infidis ac piuris hoibus hēre fidē. Calisius refert Catonē cū in senatu p̄ ea uictoria supplicatio decerneret: sniam dixisse: ut Caesar hostibus dederet: q̄ p̄ ciuitate p̄fidiam expiaret: & execrationes in auctore uerterent. Caeterū ex his q̄ transferant: q̄draginta milia ferro caesari paucos remeātes exceperere Sicambri. Ea uero germanica natio est: hāc nactus Caesar occasionem cū aliquo gloriae cupiditate ducere: q̄ primus oīum Rhenū exercitu traiecisset pontē instruxit. Erat p̄ id tēporis immensa eius fluminis latitudo nudis & aestu rapidissimi. Ingentes autē operi ictus delata fluuio ligna & trunci infligebant. Ad quos excipiēdos uimq; simul fluminis refrenādā Caesar in superiori parte maximas cōiugatas trabes praefixit incredibile praebens spectaculum: intra decimū diē ponte nauato. Tū obuium sese iferente nemine copias traduxit: p̄stantissimi germanorū Sueui sese in p̄fundissimis siluā conualibus abdidere. Caesar in germania duodeuiginti cōsumptis diebus postq̄ hostiū uicos & aedificia incendit: amicosq; populi Ro. ad spem cohortatus ē: se itēq; in Gallia recepit. Dehinc in Brithania expeditionē agere cōtendit. Cuius facti audacia magnā illi gloriā peperit: Primus namq; occiduū classe ingressus Oceanū perq; Atlanticū pelagus ad belligerandū transportās exercitū ad nauigare coepit. Incredibilis namq; magnitudinis insulā ex qua non pagē inter scriptores & historicos disceptatum ē: cū eā nō re sed uerbo solū ac noīe fictā nusq; extare contēderent subiugare adortus: extra orbē terrarū Romanū p̄pagauit imperium. Eo ex cōtinenti Galliae bis ad nauigans cū maiora hostibus dāna q̄ suis emolumēta cōtulisset: Quid. n. ex hoibus acerbissimo uictu & summa laborātibus inopia p̄ciosum eriperet? At qualē aīo cōceperat bello finē iposuit. Acceptis autē ex rege obfidibus & tributis impatis ex insula remeauit. Cū nauē solueret e Roma litterae illi reddunt q̄bus ab amicis de morte filiae certior fiebat q̄ Pōpeio nupta pariens obierat: q̄ res & pōpeium & Caesare magnis affectu luctibus. Amicos autē p̄cipua affligebat p̄turbatio quoniā cū caeterae reip. partes agrotarēt hāc ipsa necessitudo q̄ pacē cōcordiaq; cōseruabat: soluta defecisset. Infans. n. cū paucis matri diebus sup̄stes fuisset statim uita excessit. Populus iuliam iuitis tribunis attollens in Martium cāpum detulit ubi tumultuata iacet. Caesar cū ingentes iā haberet copias eas necessario in diuersa partitus Hyberna in Italia uti consueuerat reuertit. Cū iterū Galli magnis irrumpētes exercitibus undiq; Romanos milites in ipsis trucidāt Hybernica castra simul expugnare conant. Ex his autē q̄ cū Ambiorige descierāt plurimi & fortissimi. Coctā & Tituriū cum exercitu obrūcarunt. Ciceronis legionē sexaginta hoīum milia circūuenientes obsederunt. Paululūq; abfuerē qn̄ eos uiribus iterciperent uniuersis ferme uulneratis. cōtra a romanis summa uirtute p̄optissime pugnatū ē: hāc cū p̄cul absenti nunciata sunt caesari haud pluribus septē milibus hoīum in unū coactis statim rediens ciceronē ab obsidione liberare contendit: quod minime obsidentes latuit. Itaq; p̄inde ac oīa direpturi contemptu paucitatis occurrunt. Caesar usq; quaq; cōsulto dolosa se fuga subripiens cōmodissimum occupat locū ex quo paucis aduersis plures praeliandi facultas esset ibiq; castra cōmunit: suis ut ab oīno abstineant praelio edicit. Tū uallū altius educi portasq; obstrui timoris simulatiōe iubet ut se ductoribus despectū faceret: donec disp̄sos & temerarie subeuntes egrediēs caesar fudit & magna ex parte interfecit. Hāc uictoria multas Galloꝝ rebelliones saedauit. Ipse p̄ hiemē quocūq; p̄grediens ne res inouarent acutissime p̄uidebat: confesti. n. ex italia ad caesoꝝ supplementū tres ad se legiones uenere: duas ex suis mutuante Pōpeio alia ex cisalpina habito nup̄ delectu cōtraxit. p̄cul idē igētis ac piculosi belli primordia quae dudū exticta uidebāt potētissimorū uiroꝝ iter bellacissimas nationes clādestinus furor alebat: id magnis emicuituibus. ingens siqdē armatoꝝ aetate florentiū undiq; multitudo cogebāt magnae in unū opes cōferebāt ualidissima oppida inaccessae penitus regiones. Tum Hyberna glacies fluuios tenebat niues saltus obduxerāt cāpi torrētibus inundabāt p̄fundissimae niues icertas reddebant semitas: paludes & stagnaria flumina uias & cūctos occultabāt aditus. Quae res caesare oīno ne contra desciscentes quicq; ornaret absterrere posse putabat. Geres at multae descierāt. Ex q̄bus lōge praestatiores Auerni carnutesq;. Totius rei summa administrationeq; Veritingetorigi demādat. Huius patrē olī regnū affectatē necauerē. Galli is partitis plures in partes copiis multisq; praefectis ducibus oē circūadiacentē oram quae ararim usq; uergit sibi cōciliat: iā. n. Romae contra caesarem cōspirantibus aduersariis uniuersas Galliae ciuitates ad bellum sollicitare uidebatur. Quod si paulopost p̄fecto ad ciuile bellū caesare gessisset nō leuior sane q̄ cimbroꝝ terror occupasset italia. At caesar cū ad oēm bellicae rei usum p̄tissimus tū ad captādas tēporis opportunitates optime a natura instrutus q̄ primū cognita defectione praedictas ingressus est uias. Quibus p̄tam saeuā hyemē ui ac celeritate superatis intellexere barbari insupabile & inuictū bellis exercitū ad se uēitare. Nā quo eius nuntios aut tabellarios diu penetrasse incredibile iudicātū erat ibi cū totis conspectus ē copiis agros uastans uicos diruens oppida funditus euertens. Dehinc receptis in fidē quos facti pigeret haud destitit quoad Eduoꝝ gentē q̄ aduersus eum bellum susceperant deuicit. Hi sup̄iore tēpore fratres se Romanorū praedicātes magnificentissimis habebant honoribus: Ea uero tēpestate socios se defectionis asciscentes caesaris copias uehementer afflixerant. Inde castra mouens in Lyngonū fines transiit ut ad Sequanos in fide amicitiaq; p̄manētes sese recipet.

Hi ex Cæteca Gallia Italiam uersus incolunt. Ibi eum hostes adorti multis armatorum milibus circumueniunt. Quibus congressus terrore diuturno ac fortitudinis compressis barbaris: cæteris quidem in rebus uictor euasit. At initio minus prospere dimicasse uisus est. Siquidem Auerni suspensum in templo gladium comostrent tanquam captum ex Cæsare spoliū: quem is posteriori tempore conspicatus subrisit. Cumque detrahere illum amici iuberet: neque quod promissum est re sacram existimaret. Cæterum complurimi una cum imperatore fugientes in Alesia sese urbem receperunt. Eam dehinc obsidenti Cæsari cum ob murosum altitudinem & ingentem repugnantium numerum capi posse desperaret quouis consilio & ratione maius extrinsecus discrimen incubuit. Trecenta namque armatorum milia Alesiam aduertebant cum intra urbem haud pauciora centum ac septuaginta bellatorum milibus uersarent. Quapropter intra igens adeo bellum deprehensus & obsessus Cæsar geminos obicere muros compulsus est. Aliter contra urbem: aliter contra hostis aduentum. Si namque utrinque coniungerentur copiarum profecto de rebus Cæsaris actum esset. Non ab re igitur in eo praelio quod haud Alesiam gestum ex maxima adeptus est gloria in quo maiora profecto quam uisum autentiae & fortitudinis opera egregie dimicando declarauit. Principua uero admiratione persequendum est latuisse oppidanos cum Cæsar cum tot milibus exterius Marte collato palmam reportarit: imo uero nec uictoriam ipsos prius intellexisse Romanos quam obiectum urbi mure per stationem tenebat quam oppidanorum luctum & plangentem se mulieres audissent. Cum altera ex muri parte perditos auro & argento clypeos resertos cruore toracas gallica tentoria paterasque a Romanis in castra deferri cernerent. Adeo mature tantus exercitus uelut insomnium quoddam aut simulacrum euauit ad internitionem perfligatus & maxima ex parte pugnando deletus. Qui Alesiam tenebant post multa sibi Cæsarisque illata saepius detrimenta tandem sese dedere. Totius autem belli dux Attilius Imperator Vertingentorix pulcherrima indutus arma ornatissimorumque delatus equo defiliit & deiectis armis ad Cæsaris pedes tacitus sedit donec triumpho destinatus custodia traderet. Cæsar de Pompei destructione sicut & Pompeius de sua dudum mente conceperat. Crasso namque qui amboque medius infederat: apud parthos interfectos: reliquum erat ut alter augendae gratia dignitatis amplissimum iam factum deleret alter quominus id pateret eum quem pertimescebat matura preoccuparet ruina. Quamquam id Pompeius haud magnopere formidare uidebat: usque adeo Cæsarem despiciatū habes: quasi uero non arduum opus esset quod ad tantum extulisset fastigium denuo in stragem perniciemque detrahere. At principio Cæsar contra aduersarios hoc inuito consilio percul sese constituit & more pugilis per Gallos praelia usum ac exercitationem uendicans & potentiam simul instruxit & rebus ab se confectis suam auxit gloriam. Quibus elatus sese magnificis Pompei gestis adaequarat occasionem cum ex ipso Pompeio tum ex saeva Romanae reipublicae tempestate nactus. Nam qui honores principatusque petebant omnia abiecta prorsus uerecundia epulum publicae largitionesque distribuebant in populum. Quapropter corruptum mercede de populum ad comitia descendente cerneret non suffragiis sed arcu gladio fundaque per largitorem decertante & tribunalia saepenumero sanguine cadaueribusque foedante rem iter se petulantissime decernere. Cum interim ciuitas amisso rectore sicuti nauis relicto clauo fluctuans agitaret. Idcirco qui animo & ratione ualebant satis fore existimabant: si ex ea hominum insania & tanta rege tempestate nihil truculentiū quam monarchia tantisper emergeret. Erant qui asseuerare publice auderent nullo pacto nisi delatos ad unius arbitrium principatu curari medicariue rempublicam posse. Eius uero medela ex benignissimo medico adhiberi oportere. Pompeium insinuant. At ille bellissimis quidem uerbis repudiatis re magnopere satagebat ut dictator crearet. Qui cum Catone consentiebant de eo solo consule designando ad senatum retulere: Ut cum iustioris appellationis singularem haberet principatum de adipiscenda dictatura nequaquam uiribus contenderet: plurimumque de propaganda illi prouinciarum administratione decernebant. Duas namque obtinebat Hispanias & uniuersam Africam quas per legatos administrabat. Ad alios praeterea exercitus mille quotannis talenta ex aerario publice summebat. Tum Cæsar quod consulatum per eo peteret & suarum quoque prouinciarum tempus dilatandum impetrarent miser. Initio quidem tacite Pompeio Marcellus & Lætulus alioquin odio Cæsarem insectantes aduersari coeperunt: & Cæsaris tantum ignominiae ac dedecoris auidi necessariis haud necessaria adhibebant. Colonis namque quos nuper Cæsar nouam Galliae comum deduxerat ciuitate adimere conabant. Ex quibus cum decurio quospiam Romae uersaret: eum consul. Marcellus uirgis pulsauit: ea se illi adiecisse profatus insignia ut se ciuem Romanum nequaquam esse intelligeret: cumque discederet ut illa Cæsari comostretet impauit: postea Cæsar uberrimas Gallos diuitias per omnes passim magistratus hauriedas dimittens: curionem tribunum plebis grati faenore obstrictum liberauit: paulo quoque consuli mille & quingenta sextertia prouidit. ex quibus nubilissimam ille in foro basilicam Fulviae dicatam extruxit. Eos ita consentientes ueritus Pompeius iam ipse cum amicis palam: ut Cæsari succederet efficiebat: quosque illi ad bellum gallicum commodarat milites repperit. Eos remisit Cæsar ducetis & quinquaginta uiritum donatos dragmis: quos ad Pompeium deducendos acceptant imites ac malignas de Cæsare uoces in uulgus spargere Pompeium inani spe corrumpere eum Cæsarianis militibus magno desiderio esse: cumque Romae ob glisceret in reipublicam inuidiam aegre rege potius illic paratas profecto copias habitum. Moxque ubi in Italiam transcederet eum sectaturas adeo illis Cæsarem praeliorum odio esse & ingentem insuper metu regni suspicionem contraxisse. Has ob res demolitus Pompeius prae ac nihil pertimesceret de comparandis exercitibus negligentiū agebat: uerum nunc orationibus: nunc sententiis aduersum Cæsarem iuehebat. Quae Cæsar nihil pedisse tradidit quoniam missus ab eo Romam centurio quidam cum stans per foribus curiae tempus imperii minime a Senatu Cæsari progari cognouisset: concussio manu gladii capulo hic progabit igitur. Verum uero Cæsaris postulatio clarissimam praeseferebat aequitate. Se namque arma depositurum idem faciente Pompeio utrumque priuatū boni quippe a ciuibus consecuturum tyrannum instruat. Haec curio per Cæsarem obtestatus ad populum perspicuis exceptus est plausibus. Tum florentes in eum coronas ueluti fortissimum pugilem iniecerunt. postea super hisce rebus litterae deferuntur a Cæsare quod tribunus plebis antonius ad populum extulit & apud consules recitauit. Socrus Pompei scipio sniam dixit in

.C. CAESARIS

Senatu ut nisi Cæsar ad diem certam arma deposuisset hostis a senatu pronunciaret. Rogantibus finis consilii libus nunquid exercitum a pompeio dimitti oportere censeret: subinde nunquid a Cæsare: illi quidem uoci pauci admodum: huic admodum paucis duntaxat exceptis cuncti assenserunt. De precante isuper Antonio ut magistratum uterque deponeret: cuncti plane approbarunt. At uiolentius agente Scipione & uociferante Lentulo consule aduersus latronem non suffragiis sed armis opus est. Dimissus est Senatus. Dehinc ob intestine seditiois mororem obsoleta uestis induta delatis a Cæsare litteris quibus modesta satis deprecabatur. Petebat, nam ut omissis cæteris Cisalpina tantum Gallia Illyricumque sibi cum duabus legionibus usque ad secundi petitionem consularatus concederet. Cicero quidem orator nuper ex Cilicia reuersus utriusque amicos concilians Pompeium mitigare non desisteat. Qui cum cætera concederet exercitus illi denegabat. Cicero quoque cæsaris amicos induerat ut predictis contenti prouinciis & sex tantummodo milibus militum in pacem amicitiamque conciliarent. Inclinate pompeio qui cum consule Lentulo conspirabant neque sciuere: Antoniumque & Curionem e curia propulsantes summa cum ignominia ex urbe eiecerunt. Quæ res bellissimam atque honestissimam Cæsari occasionem pretextumque attulit unde suorum animos militum accederet cum elegantissimos uiros atque principes ostenderet seruili ueste meritoria rheda fugisse coactos. Eo namque habitu occultati per metum Roma excesserant. Erant cum Cæsare non sane plures equibus trecentis militum uero quingentis milibus. Miserat autem qui relictum trans alpes exercitum ad se deducerent. Cumque ad eorum regis initium ac impetum quos moliebat haud in presentiarum magna opus esse manu cerneret quoniam terrore potius & audacia & temporis celeritate suscipiendam rem esse ut qui pauorem citius quam uallam afferre uim posse crederet paratus accedens: duces quidem ac centuriones absque reliqua armatura solos tenentes gladios permisit: qui Ariminum extra Galliam ciuitatem occuparet a cædibus & tumultu quem maxime possent abstinere. Traditis Hortensio cohortibus ipse in publico quodam die exigens spectaculo quo gladiatorum munus edebatur interfuit. Vespere autem curato paulisper corpore tricliniū ingressus cum conuiuiis discubuit. Vbi paululum immoratus in multa iam noctem exurgens quosdam ex amicis benigne allocutus ut se mox reuersum prestolarent edixit: cæteris ut per diuersa consectarentur prefatus. Ipse meritorium quoddam ascendens uehiculum aliam primo uiam ingressus: Dehinc Ariminum uersus flexit iter. Ventum erat ad fluuium Rubiconem quem ceteriore ut diximus Galliam a reliqua disternat Italia. Ibi reputans se prope grauissima ferri & iam ausurum maxima cursum compescuit diu secum tacitus animum cogitationemque circumferabat. Plurima tamen consilia deliberationesque permutans cum astantibus amicis ex quibus Asimius Pollio erat complura disceptans aduertensque quot malorum initium uniuersis hominibus ipse alaturus esset transitus: quantum insuper de eo relicturi sermonem sint. Denique impetu quodam animi pinde ac ex futuri cogitatione dimissus: cum id quod incertos ac audaces subeuntibus casus uulgo exordium esse solet: lacerata sit alea dixisset flumen traiecit. Dehinc aduolans nondum illuscente die Ariminum ingressus occupat: nocte quam isecutus est Rubiconis transitus ipsum uidisset traditur isomnium. Existimauit, nam per quietem isando se matris promiscuisse concubitu. Capto Arimino iamque larissimis belli portis terra marique patefactis consularis prouinciae terminis patriae legibus perturbatis: non ut alias uiros & mulieres pauore consternatos Italiam pagrare putares. At totas ciuitates propriis exilientibus sedibus mutua fuga distrahi. Roma confugientibus eo undique finitimis & undaque instar commigrantibus referta: neque facile parere principi: neque ulla ratione detineri. At parum habesse quin in tanta percellae conuassatione ex se ipsa subuersa concideret. Contrarii namque affectus ac uiolenti motus omnem detinebant locum. Nec enim qui læticia gestiebant quietem agebant. Verum quos formidine ac mœrore confectos aspicerent illis prope audacissime insultantes de regis urbanarum euentu longas contentiones actitabant. Pompeium alioquin attonitum alii aliis sermonibus perturbabant: eum namque poenas dare qui contra se ac rem publicam Cæsaris uires auxisset: Alii acrius increpabant quod cum Cæsare sua uoluntate cederet & modestas pacis condiciones afferret: Lentulum per insolentiam restitisse promississet. Tum Faonius eum terram pedibus pulsare iubeat. Is enim antea ut omnem de apparatu belli curam ac sollicitudinem patribus demeret per quandam magniloquentiam ita in Senatu iactauerat Cum solum pede pulsauero plenam exercitibus omnem reddam Italiam. Eo autem tempore maiores Pompeio quam Cæsari copiam aderat sed uirum uti suis consiliis nemo sinebat itaque cum falsi undique rumores ac metus ingruerent pinde ac instante & cuncta occupante iam bello cedens simulque omnium ruina eiectus & impetus turbationem regis uidere statuit. Quocirca urbe decedens Senatui se consequi iussit. Nec qui patriae libertatem quam tyrannidem malit manere quepiant ita consules nec peractis ante digressum de more sacrificiis fuga se surripere. Complurimi etiam consulares uiri suis pinde ac alienis quicquid occurrisset raptim acceptis effugiebant: Nonnulli Cæsarianarum partium quæ nihil ad eos tantus regis attineret impetus: tamen animi consternatione compulsi una efferebant. Miseranda uero ciuitatis facies erat: Cum desperantibus in tanta tempestate gubernatoribus sicuti nauis quaedam ad omnem præceptum casum deferebatur. Ex qua cum miserabilis adeo hominum commigratio fieret fugam tamen ac exilium præsentem Pompeio patrios lares & comae domicilium existimabant. Romam uero tanquam Cæsaris castra reliquerant. Tunc Labienus maxima Cæsari deuinctus amicitia qui bello Gallico legatus fortissime decertauit ab eo transfugit ad Pompeium. Qua re cognita Cæsare ei pecunias sarcinasque transmisit. Aggressus deinde confinium quod Domitius triginta præfectus cohortium præsidio tenebat ibi metatus. Est Domitius cum desperatis rebus ab eius medico seruo quidem uenenum poposcisset datum illico tanquam moriturus hausit paulopost ut admirabilem Cæsaris humanitatem qua erga captos utebatur audiuit se ipsum lugere & consilii celeritatem improbare cepit. Eum uero consulente medico quoniam non mortiferam sed somniferam potionem hausisset: alacer emicans ad Cæsarem contendit: cuius dextram amplexatus denuo se contulit ad Pompeium. Quæ Romae nunciata tantam attulere uoluptatem ut quosdam ex fuga reuocarint: Cæsare acceptis Domitii cohortibus ac cæteris qui per oppida pompeii nomine alebantur delectibus iam potens iam timendus Pompeium persequi statuit. Qui haud

expectato belli impetu Brundisium confugit: præmittens deinde cū copiis Dyrrachiū cōsules. Paulopost
 ut aduentare Cæsare audiuit nauibus euasit quæadmodū in eius rebus cōscribendis singulatim explicabi
 mus. Eum mox isectari conatus defectu classis destitit. Dehinc Romā cōuersus diebus sexagita nullo cruo
 re p̄fuso cunctā in p̄tatem redegit Italiā. Romæ cuius pacatiorē q̄ sperauerant statū inuenerat multi obuer
 sabant Senatores ad quos benignissima & populari habita oratiōe demittendis p̄p̄eium legatis p̄ pace ac
 modestis eius postulatis exhortatus ē. Cui neminē paruisse cōstat seu desertū ab se p̄p̄eium reformidarēt
 seu nō ita sentire Cæsare cogitarent: quibus speciosa uerborū uteret uenustate. Ei postmodū pecunias ærario
 demere conanti impedimento affuit Metellus tribunus plæbis cui leges afferenti nō idem armorū ac legum
 tēpus est inquit: q̄ si has ipse res æquo aīo ferre nō potes in p̄sentia quidem p̄cul abscede. Nec. n. huiusmōi lo
 quendi fiducia bellū idiget. At cum pactis foederibus arma deposuerimus tunc rediēs te plæbis patronum
 ages. Hæc tibi meo decedēs iure loquor. Nā cum te reliquosq̄ mihi aduersarios cæperim oēs mei iuris fa
 ctos liquet. Hæc metello locutus ad ærarii se portas cōtulit: apparētibus nusq̄ clauibus fabros accersit: q̄bus
 portas effringere iussis: Metellus iteq̄ q̄busdam collaudantibus incitatus obstare cœpit. Cui si molestus eē
 pergeret necē cōminatū Cæsare istud inquit nōne scis adolescentule lōge mihi difficilius esse dicere q̄ facere.
 Quo dicto p̄teritus Metellus abiit. Et cætera necessariis belloq̄ ministeriis statim p̄bita. Imprimis Hispa
 niensem expeditionē egit ut inde Afraniū & Varronē p̄p̄eii legatos expelleret. Et redactis in p̄tatem copiis
 atq̄ puinciis cū nullum post terga reliq̄set hostem p̄p̄eium inuaderet. Ibi plura p̄ insidias subigens cor
 poris discrimina quibus ingenti fame uexaret exercitus: nō ante destitit q̄ nunc hostem isequens nunc ad pu
 gnam puocans aut fossa circūagens castris potitus copias quoq̄ i deditiōne acceperit. Duces aut̄ sese ad p̄
 p̄eium fuga receperunt. Reuersum Romā Cæsare socer eius p̄iso rogare cœpit ut ad p̄p̄eium legatos pro
 pace mitteret. Qua i re obsecundans Cæsari cōtradixit Isauricus tunc dictator a senatu creatus: exules redu
 xit: Eorū ē q̄ Scyllana tēpestare p̄scripti sunt filios admisit ad honores. Abscisā scēnoris parte debitoribus
 magnum detraxisse onus uisus ē. Talia q̄dem populariter attingens intra diē undecimā deposita dictatura
 se cōsulem ac Seruiliū designauit, tunc ad exercitū conuersus reliquas in itinere post se dimittēs copias sex
 cētos delegit eq̄tes & legiōes q̄nq̄. instabat hybernū tunc solsticiū circiter idus Ianuarii quē ab Atheniensī
 bus possidionē appellatū dixerī. Cū iis igit̄ Ionium transiretans sinū noricū & Apolloniā capit. Naues dei
 de ad traiciēdos milites q̄ tardiores in itinere Berant rundisium remisit. Hi quādiu iter habebant Cæsare
 maledictis incessebāt ut qui effœto iam corpore ad tantam hostium ac belloq̄ multitudinē debilitati ce
 derent. Quem tandē nobis modum uir iste constituit: quos i omni labore usu p̄inde ac domitos & imor
 talis circūagit. Defatigatum uulneribus iā femur est: quenam toraci aut clypeo in tāta diuturnitate reges?
 Nonne Cæsare se ip̄erare mortalibus nosq̄ mortis casibus & doloris subiacere uel ex ipsis uulneribus aiad
 uertit. Hybernos uero dies cū mare flatus agitant nec deus ipse uiolauerit. At cæsare non sicut hostem p̄se
 quens sed fugiens apta suscipit picula. Talia dicentes lente Brundisium ibant. Eo cū puenissent trāsfretas
 se Cæsarem cōperientes: p̄mutata cōfesti snia seip̄os icusare se ip̄atoris p̄ditores appellare. Tū uero præfe
 ctos carpe q̄ nō iter ocyus sollicitauerint. Celsis itaq̄ sedentes i collibus: nunc pelagus: nunc cōtinentē pro
 spectabant: si naues uspiam q̄bus ad eum traicerent occurrebant. Cæsare apolloniæ cōmorans ubi satis co
 piarū q̄bus præliū capesceret sibi deesse: cæterasq̄ ex italia lente subsequē cernit i magna rege ambiguitate con
 flicatus graue & piculosum iniit cōsiliū. Nā cum tantis hostiū classibus mare teneret: cōscio nemie paruā
 remorū duodeci scaphā ingressus: Brundisium transire decreuit. Nocte igit̄ clanculū seruili ascendens hā
 bitu ut se uilissimū quēpiā tacitus abiicit. Annio flumine nauigiū ad mare usq̄ delatū ē. Solet is cū matuti
 na spirante aura fluctū longe repellat circa hostiū tranquillū illabi. Ea uero nocte ingens ex ponto uentus
 p̄flagrat: a quo extincta resederat aura. Cæterq̄ cū aduersum p̄cellas ac tempestatē acrius flumē irrūperet:
 ingens attollebat sonitus & rapidi cōfligebant uortices. Quāobrem gubernator postq̄ nulla ui supare spe
 rat retrocedere statuit. Itaq̄ nautis ut remigationē p̄mutaret iusserat. Quod ubi p̄sensit Cæsare seip̄sum de
 textit: apprehensa deinde gubernatoris dextra q̄ ad eius obstupuerat aspectum: p̄ge iquit generose p̄ge: au
 de nec extimesce quicq̄: Cæsare uehis ac Cæsaris fortunā nauigatiōis comitē. Tū oblitū tēpestatis remiges
 innixi remis p̄mptissime fluminis ip̄etum supare cōtendant. Quod ut frustra conati sunt: Cæsare multis
 obrutus fluctibus & i ip̄so fluminis hostio magnis susceptis piculis gubernatori: ut rediret iuitus admo
 dū cōcessit. Ei postmodū ad suos reuertēti multis q̄rimoniis tristes occurere milites affligi se magnope ni
 si p̄ se solos uictoriā adipisci sat p̄suasum habeat ac dolore angat: & absentū cā tāta petat discrimina q̄li par
 uam p̄sentibus fidutiā gerat: interim Antonius trāsmisissis ex brundisio copiis aderat. Quibus factus au
 dentior. Cæsare p̄p̄eium puocabat cōmodissime metatū ut cui terrestres ac Maritimi com meatus abunde
 suppeteret p̄ncipio cæsare cum haud magnā iter copiam degeret: postea maxima necessariorū opprimebat
 inopia. Interea milites radicē quandā auellebāt: & cōmixta lacte uescebant: interdum ex ea panes iter hostiū
 stationes præter currentes iniitiebāt addebantq̄ se quoad huiusmodi radices terra p̄duceret: obsidionem
 p̄p̄eii nō derelicturos. Eos autē & panes & sermones i uulgus p̄ferri p̄p̄eius uetuit ne suorū aios refrige
 rent qui hostium imanitatē p̄tinacēq̄ toleratiā sicuti ferarū exhorrescerent: quotidie circa pompeii uallum
 tumultuariæ fiebant pugnæ: cunctis Cæsare uictor intererat: una dūtaxat excepta. In qua fufis magna ex
 parte suis summo cū piculo p̄pe modum totum amisit exercitum. Acies. n. inferente pompeio p̄stare cō
 tra nullus ualuit. Repletæ cæsare fossæ: nōnulli circa uallum & castra passim fugientes cædebant q̄bus oc
 currēs Cæsare fugā i hostē cōuertere frustra conatus ē. Signa ēt corripienti reiecerunt signiferi. Duo igit̄ &
 triginta in hostium potestatem uenerunt ip̄se ne interficeretur p̄p̄eius absuit. Nam cum p̄cera statura & ro

.C.CAESARIS

bustissimo corpore uigæ penes se fugientem iniecta manu consistere & in hostem cõuerti iussisset. Ille terro
re grauissimo pturbatus eũ gladio uulnerare molitus ẽ. lctum autẽ caesaris scutifer occupat: eius abscondẽs
humerũ. Adeo uegæ suagæ desperationem rege cæperat: ut cũ Põpeius priusq̃ tam magnæ rei extremã adice
ret manũ: seu pietate seu casu retardatus suos i castra reduxisset: caesar amicis discedẽs inq̃: hodie penes ho
stem uictoria fuisset si uincẽtẽ habuissent. Inde tentoriũ igressus accubuit ubi mestissimã exegit noctem
cũ aiaaduertisset q̃ improbanda uteret militia: q̃ fertilissimæ regioni & opulentissimis Thessaliæ & Macedo
niæ ciuitatibus uicinis illic dispgi ac uagari hostes sineret. Et cum aduersarii late maria classibus teneat: hic
fedeat i littore uerius ab necessariogæ penuria obsessus q̃ armis obsidens. Tanta igit inopia & p̃sentũ graui
tate distractus cõtra Scipionẽ castra mouit. quẽ in Macedoniã iter agere cognouerat. Ita. n. aut põpeium eli
cere ubi Maritimo pariter destitutus cõmeatũ pugnã cõmitteret aut desolatũ subsidio Scipionẽ opprime
re: Ea res Põpei exercitum reliquosq̃ p̃fectos exciuit: ut p̃inde ac uictum fugientẽq̃ Cæsare p̃sequerentur.
Põpeius nãq̃ p̃ talibus pugnã detractabat & rebus suis uniuersis optime p̃paratis uires hostium p̃breuis q̃
dem futuras tempore conteri debilitariq̃ censebat. Bellacissimæ. n. Cæsaris copiæ cum militarẽ quidẽ sci
entiam & idomitam dimicando fortitudinẽ haberent tantis erroribus labore castrẽsi oppidogæ expugna
tionibus nocturnisq̃ uigiliis defatigatæ ac senio confectæ erant & iam corpore graues & p̃ferendis labori
bus imbecilles p̃mptitudinem & audaciã amiserant. tum ẽt pestilens quidã morbus ab immanissimo uictu
creatus: Cæsaris castra uexari tradebat. Quodq̃ uehementissimũ erat. Cum neq̃ pecuniis polleret: neq̃ ci
baria satis adessent: mature per se periturus censebatur. Hæ res a committenda pugna pompeium abstra
hebant. Quod solus ut ciuibus parceretur collaudabat. Cato qui ut hostes circiter mille p̃ælio cecidisse cõ
spexit: caput obuoluens effusis secessit lachrymis. Cæteri detractantem pugnam Pompeium maledictis in
cessabant. Eum Agamemnonem & regum regem uocitantes ut qui deponere recusaret imperium & tot
se stipatum ducibus eius quotidie tabernaculum adeuntibus gloriaretur. Fauonius Catonis more dicen
di licentiam assecutus infaniens ferme excruciabatur. O indignum facinus inquit: si eo anno ob studium cu
piditatẽq̃ imperandi Pompeii ne Tusculanas eẽ ficos liceret. Afranius quoq̃ (is enim ex Hispania nup ad
uenerat) cum re male gesta exercitum pecunia p̃didisse criminaret: rogauit cur non aduersus eũ depugna
rent mercatorem quẽ ab se puincias mercatum assererent. Hisce oibus compulsus ad dimicandum Pom
peius inuitus quidẽ cæsarem p̃sequi statuit. Qui reliquum iter grauissimo labore cõfecerat: cũ ob acceptã
nup suogæ iacturam & sibi cõmeatus ihiberent & oibus eẽt contentui. Ut uero Gomphos Thessaliæ oppi
dum cepit non mō exercitũ aluit: uerum etiã ab ægritudine liberatũ mirabili quodã modo reddidit: ingen
tẽ nãq̃ uini affluentiã nacti cũ largissime potassent: imodestis p̃ uias saltibus debacchabant. Vnde reiecto ac
ppulato lãgore alterã subide corporis habitudinẽ receperunt. Ingressi postmodũ ambo Pharsaliã castra lo
cãt: ubi Põpeius ad pristinũ rursus cõsiliũ mētẽ reflexit: cũ minus p̃spa illi occurrerẽt signa pariter & isom
nia inter cætera cernere se existimãti: suo se i theatro magnis Romanogæ plausibus excipi. Nõnulli suogæ iã
spe uictoriã adepti eo temeritatis puenerãt ut iter se cæteris p̃ticipatu cõtederẽt. Domitius Sphinter ac Sci
pio multos Romã p̃miserunt qui cõsulares ac p̃torias domos cõducerẽt: p̃inde ac post bellũ cõtinuo
magistratũ initari. P̃cipua uero dimicãdi cupiditate flagrabãt eq̃tes lucidissimis armis ifignes saturis p̃
uecti eq̃s. p̃æterea speciosis corporibus & multitudine p̃sertim elati. Septẽ nãq̃ milia contra mille cæsaris
erãt. Nec uero par peditũ numerus. Quippe quadragita q̃nq̃ milia cõtra uiginti duo istruiebant. cæsar cõuo
catis ad cõtionẽ militibus duas ad nos inq̃ legiões cornificius ducit quẽ haud p̃cul ab eẽ scio. Quindecim
sub caleno cohortes circa Megaras & Athenas residet. Hos ne oppiri an soli p̃æliari mauultis? Tũc subla
tis uocibus ne oppiret supplices orauere: q̃n cõfesti ut cũ hoste cõgrediãt q̃ instructissimas arte locaret acies
Lustrãti subide exercitũ cũ primũ imolasset hostiã ariolus triduo iqt rẽ cũ hoste bello decernes. p̃cõtãte de
ide cæsare: siquẽ lætũ cõspicaret euetũ: tu tibi melius respõdebis iqt. Magnã nãq̃ status p̃mutationẽ ac re
rũ plapsum i cõtraria dii tibi p̃tendunt. Itaq̃ si te in p̃æsentia foelicem existimas deteriorem expecta for
tunam. Sin infoelicem p̃æstolare secundam. Nocte quam ifecutum est p̃ælium circa noctis medium sta
tiones obeunti cælestis fulgor ignis apparauit qui desuper uolitans ut supra castra Cæsaris astitit late flam
mator factus intra pompeii uallum decidisse uisus est. Matutina autem uigilia itra hostilem exercitum i
gens sed incertus sentiri cæptus tumultus cæsar tamen haud ea se die pugnam cõmissurẽ crediderat: uegæ
ad Scotufam castra mouerat: cũ solutis iam tentoriis p̃missi speculatores hostes ad p̃æliũ descẽdere nun
ciant. Ea re lætus admodũ cæsar diis primum adoratis phalangẽ istruxit triplicem cõponẽs aciem: media
q̃dem acie caluinum Domitium sinistro cornu Antonium: dextro se cõstituit: in decima legione p̃liũ in
turus: contra hoc collocatos cernẽs hostium equites: eogæ numegæ ac splẽdorem ueritus ex posteriori acie
sex clanculum uenire cohortes iussit: quas post dextrum dispositas cornu quid opus eẽt facto p̃æmonuit
cum aduersariogæ aduentaret equitatus: dextrum cornu põpeius: sinistrum habebat Domitius Medio so
cer eius p̃æerat Scipio. totum uero pondus eq̃tum ad sinistrum cõfluxerat cornu ut dextro hostium cir
cũuento egregiam circa ducẽ fugã ac stragem efficerent. Nulla. n. uel cõfertissimæ phalangis arma obluẽta
ri posse q̃n oia oppugnãtes obterrerent: cũ tantus simul eq̃tum igrueret ipetus: cũ utriq̃ cõcurrẽti signa da
ta eẽnt: põpeius suis p̃cepit ut stãtes & dẽsa manẽtes serie hostilẽ i cursum ac ictus donec itra pili iactũ eẽnt
excipient: q̃ qdẽ i re cæsar errasse põpeiũ asserit: ignagæ. n. quẽadmodũ feriẽdo ita: & iitio cõfligẽdo magnas
uires ipetu & cursibus adiici & aios p̃ide ac flatibus excitatos oĩ ex pte succedi: cæsar cũ acie moturus p̃gre
deret fidissimũ usq̃q̃ cõtursionẽ suos ad strenue dimicãdũ exhortãtẽ cernit. Quo noie cõpellato: qd̃ spei
nobis aut qdnã audemus iqt. C. crastine. tũ crastinus dexterã p̃tẽdẽs magno clamore: clarissime uicemus o

Cæsar ait. Me. n. hodie uel uiuum uel mortuum collaudabis. Hæc cū dixisset centū & uiginti secum milites trahens: primus in hostes pcurrit. Interfectisq; ab eo prioribus: ulterius magna cū strage uiolentius irrumpens obruncat gladio p os trāsuerberatus. Ita ut cuspis p neruos aduersi pmineret occipitis: Cōfligētib; ita in mediū peditibus iāq; plium ex cornu ineuntibus Pōpeiani eqtes turmas p̄tinacissime adigunt: ut dextrum Cæsar's cornu circūirent. At priusq; congregarent imissæ a Cæsare cohortes pcurrere. Nec ut ante solebant pila iacture nec hostiū crura surasq; manu pcutere: ueq; oculos & uultus obnixe ferire. Ita. n. a Cæsare p̄moniti. Eos nāq; iuuenes coma & ætatis flore decoros pagæ bellis ac uulneribus assuetos tales maxime plagas deuitaturos: nec expectaturos ip̄sentia: cū simul & discrimē & oris deformitatē reformident. Qd̄ haud secus accidit. Vehemētia. n. tela: ne sustinere qdem poterant: utq; ferrum ante oculos uersa rincerent: oēm p̄tinus exuentes audaciā auertebant: simulq; ut uultibus parcere: capita uelabant. Hi deniq; hunc imodum turbati fugæ terga uerrentes turpissimā in cunctos edidere stragem. Cōfestim. n. eoz; uictores circūuento peditatu a tergo iuadentes obruncat. Parte alia Pōpeius ut disp̄sos fuga uidit equites: nō amplius ille q quondā erat: nec se magnum eē meminerat: ueq; p̄inde ac deo aduersante uecors & diuina supatus uictoria obstupuit: Tū nullis emissis uocibus: pugna excedēs ī tabernaculū se contulit. Ibi condescens euentū expectans quo ad cunctis iā in fugam uersis hostis uallū ascenderet: & cōtra eos q custodia relictī erant: dimicarent: Tū quasi mentis inops factus hāc solam ut ferunt emittens uocē igit & ad castra: Paludamentū & impatoria exiit ī signia. Sumptoz; subinde fugacis amictu discessit. Qua aut̄ impostez; usus fortuna: quæ oue pacto se cōferens ad ægyptios īterfectus sit: de eo cōscribentes ostendimus. Cæsar Pōpei castris potitus cū strata hoīum cadauera: aliosq; īsup necari cōspicere: suspirans inq; hoc uoluerunt huc me necessitatis adduxerūt ut. C. Cæsar maximis confectis bellis: si exercitus dimississem condemnatus utiq; fore. Hæc Asinius Pollio eo tpe a Cæsare latinis qdem uerbis p̄nunciata ab eo aut̄ græce conscripta refert. Ex his q in castror; expugnatione perempti sunt maximū seruoq; numez; extitisse dicit. Ex militibus quoq; nō plures sex milibus cecidisse. Qui uiui ī ditionē recepti sunt: plurimi in legiōes p̄miscue redacti. Complurimis quoq; clarissimis uiris ueniam dedit. Ex qbus Brutus extitit: a quo posteriori tpe occisus est: quo primū nō cōparēte acriter īdoluisse Cæsar dicit. Cūq; postmodū ī columis ad se puenisset summā cæpisse leticiā. Eius uictoriæ cōplurima cōmemorant signa: id clarissimū est qd̄ Tralibus obtigit: ī tēplo uictoriæ Cæsar's erat statua circa quā locus natura solitus & durissimo desup īstratus lapide. Ex eo penes statuæ basim palma ferē exorta: Pataui. C. Cornelius augurali scientia p̄ditus Liuii quoq; historici cōterraneus ac familiaris ea die cū ad captāda sedisset auguria primum ut Liuius dicit pugnae tēpus agnosces astātibus inqt̄ iam res ip̄a cōficiat: iā uiri opus iēunt. Itēq; ad auspiciū cōuersus & signa cōtemplatus more Lymphātis exiit. Tū uociferans uincis ait cæsar. Ea res cū uehementē astantibus stuporē īcussisset: ille detractā capiti coronā nō ante reposituz; adiuratus ē q̄ res arti testimoniū ad stipularet: hæc qdē liuius ita gesta cōstanter affirmat. cæsar ob uictoriæ p̄miū Thessalis libertate donatis p̄seq; Pōpeiū statuit. Dehinc attingens Asiā Theopompi gratia q in unū fabulas coegit Guidiis libertatē īpariuit: oibus asiā colētib; tertia tributoz; parte remissa: Post occisum Pōpeiū p̄fectus alexandriā: cū Theodotus ei pōpei caput attulisset p̄ summū fastidiū auertit hoīem. Accepto autē anulo multas effudit lachrymas. Quotcūq; ēt illius focii ac familiares eā pagrantes regionē ī regiā uenerunt ī potestatē: uniuersos beneficiētia ac liberalitate p̄sequens magna sibi caritate cōciliauit. Romā ad amicos scribēs maximū & iocundissimū colligere se fructū dicebat: q̄ ciues quos aduersarios sibi semp habuerat conseruasset. Bellū Alexandrinū sunt qui nulla necessitate sed amore cleopatraz; cū magno ipsius discrimine ac dedecore gestū asserant. Quidā ī regios homies & potissimū ī Eunucho photinū cās cōferunt q plurimum potēs occiso nuper a se pōpeio: eiccta cleopatra clandestinas īsup cæsarī tendebat īsidias: Quapropter eū custodiae corporis gratia nocturnas ī cōuiuuiis uigilias ex eo īchoasse tpe cōmemorant: photinus cum nihil ī cæsare moliri palā sufferret: multa ī eum cōuitiis & iuidia plena dicebat faciebatq;. Militibus nāq; deterrimum ac uetustissimū disparties triticum tolerare aiebat & æquo ferre aīo: aliena obliguriētes bona. Vasis præterea ligneis & fictilibus ad cōuiuia utebat. quod cuiuspiā gratia crediti aurea & argētea cūcta cæsare iter cæpisse diceret. Regis. n. pater mille septingentis quinquaginta Myriadas cæsari debebat. Ex quibus cū reliquas antea cæsar qdē filiis remisisset mille tantum unde exercitū aleret recepat. Hortate deide photino ut ī plentiāq; discedens magnificas res adoriret cum oīum postmodū grā remeaturus ægyptioz; sibi cōsilio minime opus esse respōdit cōtinuoq; e regione clanculū cleopatraz; accersit: Ea cū ex familiaribus solū adscisset Appollodoz; siculū paruulū quēdā īgressa Lēbū dū primæ iā ītenderent tenebræ. regiā ad nauigauit. Vbi nero alio occultari pacto neqret sese ītra culcitraz; p̄tēdit ī lōgum quā loro circūligās Apollodorus p̄ fores ītro tulit ad cæsare. Hic primū cleopatraz; astus illexisse cæsare fert: cuius dehinc splendore formæ & quadā sermonis gratia uictus Ita eā fratri recōciliauit: ut pariter regni gubernacula teneret. Quibus ī grām redeuntibus dum publice celebrarentur æpulae tonsor cæsar's pauore quodā quō uniuersos anteibat hoies: nihil ī discussum omittebat ueq; unūquodq; auribus captās & accuratissima p̄scrutās īdagine ītellexit exercitus ducē Achillā & Eunuchū photinū cæsari īsidias ordiri. Id ubi cæsar cōperit: dispositis circa tricliniū custodiis photinū qdē īterfecit. Achilles uero ad exercitum cōfugiēs eū graui & piculoso īplicat bello cæsari nāq; ad tantā ciuitatē: tātasq; uires oppugnādū: paucissimæ aderāt copiaz; ī quo id primū discrimē adiit: q̄ īterclusus aqua ē īterfectis ab hoste cuniculis: Deincum eius classis circūscindere: coactus ē igne p̄pulsare piculum: q cū ex naualibus late p̄serpet īgentē illā cōsumpsit bibliothecā. Tertio cōstituta ad phagæ pugna qdā exaggere scaphā īsiliit ut decertantibus ferret auxiliū. Aduolatibus autē undiq; ī eū ægyptioz; nauibus: se in mare deiiciēs summo cum labore uix ena

.C.CAESARIS

tauit. Tunc quosdam tenens libellos quos undique peteret mergeretur ne omisisset quidem dicit. At eis a mari sublatis in altum: altera nataste manu: continuoque scapha in fundum est deiecta. Caesar demum ad hostes sedente rege prium comittens uictoria potitus est: coparente nusquam rege: & caesis utrinque plurimis. Constituta dein aegypti regina Cleopatra: susceptoque paulo post ex ea filio quem Alexandrini Caesarianum appellabant contendit in Syria. Inde proficiscens in Asiam cognouit Domitium a filio Mithridatis pharnace perfligatum in ponto cum paucis admodum profugisse. Post eam uictoriam in expleta quadam cupiditate usum pharnace capta Bithynia & Cappadocia: aium quoque ad Armeniam minorem adiecit. Vniuersos insuper reges & tretrarchas expulisse. Contra quem tribus confestim legionibus uadens igenti penes zetam commisso priore regem quidem fugauit ex ponto exercitum uero funditus deleuit. Huius belli celeritatem cum Romam ad eius familiarem Amantium nunciaret: tribus prescripsit uerbis ueni uidi uici: postea traiciens in Italiam Romam prexit. Exacto iam anno in quem creatus secundo Dictator fuerat cum superiori tempore nunquam ea in anni spatium conferri dignitas soleret conf. designatur in postea. Quo tempore multa de se audire conuitia contigit. Motis namque ad seditionem militibus: cum duos protores Cosconium & Galbam occidissent: Tatum eos obiurgauit ut ipsos per commilitonibus ciues appellatos mille uirgum drachmis donaret & multa insuper Italiae praedia sorte distribuerit. In eius quoque redigebantur opprobrium Furor Dolobellae Expilationes Amantii. Ebrietates Antonii: atque Cornificii. Qui poepianae parte domus pinde ac incommodae ac minus idoneae demoliebatur: subinde reaedificans. Quod Romanus populus iniquissimo proferebat aio. Veruenimvero Caesar statum reipublicae minime ignorans: hisce administris uel iuitus uti cogebatur. Post pharsalicam pugnam cum Cato ac Scipio in Lybia profugissent & ingentibus ibi coactis copiis rex iuba opem atque auxilium sub ministraret. Caesar contra eo expeditionem agere statuit. Hyberno itaque solstitio hoc est. iiii. Kl. Ianuarias in Siciliam traiciens ut omnem morae & otii spem ducibus abscinderet: ita tabernaculum fixit ut ipso alueretur fluctu. Mox inspirante uento naue descendens in altum euectus est cum tribus milibus peditum equitibusque paucissimis. His in terram expositis denuo clam mare repetiit maioribus timens copiis quas cum iam offendisset in pelago omnes in castra deduxit: cognito aduersarios uetusto quodam confidere uaticinio quod semper in Africa uincere fatale Scipionum generi foret. Haud facile dictum est siue ut hostium imperatorem Scipionem per iocum quempiam floccipenderet siue ut serio sibi id uendicaret augurium: quaedam ex Corneliorum familia hominem sane abiectum & alioquin dispectissimum Scipionem cognomente Salutionem interpraeliandum pinde ac exercitus ducem: praeposuit: ita ut interdum cum hoste cogredi cogere. Cum neque militibus frumenti neque iumentis pabuli satis esset ob necessitatem ex maris alga saluginem abluabant & gramine tanquam sapore ac condimento imixto aequis praeponebant. Auentantes enim & multitudine & uelocitate conspicui Numidae regione quam uersus obtinebant Caesarianis olim equitibus otium agentibus: libysticus homo interueniens compositis ad Tibiam motibus mirabilem modum saliebat. Qua re delectati cum pueris equos commisissent assederunt. Tum hostes repentino aduolantes incursum nonnullos ibidem interficiunt: aliis intra uallum praecipiti fuga compulsis: illi una irrumpunt. Quod nisi Caesar simulque asinius pollio ex castris auxilium conferentes fugam inhibuissent: de eo ferme bello actum extitisset. altero quoque praelio cum collatis aliquando armis praualeret hostis. Caesar fugientem aquiliferum detinuit eiusque collum obuoluens: hic sunt aduersarii inquit. Hisce uictoriis elatus Scipio rem praelio decernere statuit. affranium igitur ac iubam paruo inter se metatos interuallo dimittens ipse penes Tapsum oppidum supra stagnum castellum communiuit: ut uniuersis profugium & receptaculum esset. Eum in ope occupatum circa siluestria loca & difficiles ductu aditus incredibili celeritate supans Caesar partem circumuenit partim a fronte iuasit. Quibus fufis occasione ac fortuna usus impetu continuo clamore affranii castra cepit: statim fugiente iuba Numidae castra dirupuit una die modicis in spatiis trinis potitus exercitibus: in quibus quaque hostium Myriadas interfecit: ex suis uix dum amissis quinquaginta haec quaedam de eo ita prodidere praelio nonnulli Caesarem ei negant interfuisse. Eum autem cum instructas locaret acies: subitus inuasit morbus quem simul ac initio pensisset priusquam uexatus & oino correptus ab eo sensus esset in proximam quandam turrim magna cum agitatione delatus quieti se dedit. Ceterum ex praetoriis & consularibus uiris qui se: fuga surripuerant nonnulli in potestate redacti seipsos necauerunt. Coplures et captos Caesar interfecit. Catonem uero ut uiuentem recipere enitens summo studio contendit Vticam. quam quidem urbem cum ille praesidio teneret minime praelio interfuerat: postquam uix sibi mortem conficisse cognouit acriter idoluisset certum est: quam autem ob causam incertum. Tum tibi per morte cato inquit iudeo. Nam & tu mihi per salute iuidisti. Verumenimvero liber quem is aduersus defunctum iam uita Catonem edidit haud sane beniuoli & placati hominis signa praese ferre uides. Quo. n. pacto uiuenti percisisset: quae contra destitutum sensibus uix tam magnam effudit iracundiam. Sed ob eam quae in Ciceronem Brutum & innumerabiles denique hostes usus est clementiam coniecturam faciunt. Hunc librum non odio non inimicitia ueque civili potius quadam contentione hac de causa fuisse compositum. Cicero Catonis laudationem scribens ei operi nomen Catonis ididit. Ea res plurimorum studio uti par erat comprobatur ut quae ab oratore eloquentissimo pulcherrimam nacto materiam confecta uideretur. Hoc cum maerore Caesarem angeret. Homines namque pro se occisi praemia obtreccationes sibi ac ignominiam iurare existimabat: conscripsit multa in Catonem crimina obiurgationesque complectens. Qui liber inscribitur anticato. Opus utriusque Caesaris & Catonis gratia multos habet ad stipulatores Romam ex Africa rediens ex ea uictoria magnifice pro ora populi ferebatur. Tantum enim agri ab eo in ditionem subactum ut annuo puentu percepturus fiscus esset. Tritici quidem duceta milia modium atticorum. Olei uero trecentas myriadas: aliquot inter triumphos egit alexandrinum ponticum africanum non de Scipione: sed de iuba rege. Eius filius iuba quoque nomine ifans admodum in eo deductus est triumpho: fortunatissimam utique captiuitatem

qua effectum est: ut ex barbaro, scilicet Numida iter doctissimos scriptores connumeret. Post triumphos ingen-
 tia militibus cogitaria dedit. Ad conciliandam sibi plæbcm spectacula edidit conuiuiaq; celebrauit. Vno die in
 duobus ac uiginti milibus tricliniis epulum pbens uniuersis: Munus gladiatorium ac nauale certamen fi-
 liae Iuliae dudum defunctæ adhibuit. Censu deinde pacto cētum & quinquaginta hoīum milia repta: cū antea
 trecētum ac uiginti fuissent. Tam magnā cladē tātasue populi strages itestina mala pepererūt: pter reliquas
 Italiae ac puinciæ uastitates. His ita pactis q̄rto cōsul designatus in Hispaniā cōtra Pōpeiū liberos expedi-
 tionem egit. Qui q̄q; adolescentes adhuc iigentibus cōgregatis copiis dignas iperio uires & audaciā osteēta-
 bant ita ut extremū Cæsari discriminē itentarit Magnū plium ab urbem Mundā cōmissus ē. In quo ut Cæ-
 sar suos opprimi ægre ipetum sustinere cerneret p medias armatorū discurrens acies elato clamore si nihil
 pudoris inqt supest corripite me & in puerorū manus tradite. Magna uix p̄mptitudīe & animi audacia re-
 pulsus hostibus triginta eorū milia cecidit: ex suis mille fortissimos amittēs: post plium excedēs ad familia-
 res cōuersus sæpenumero inqt p uictoria: nūc aut primū p uita dimicauit. Hic uictoriæ dies sacer baccha-
 naliū agebat quo Pōpeius magnus in plium p̄gressus tradit cum iam q̄driēni tps intercessisset ex Pōpeiū
 liberis iunior sese fuga subripuit. Eius aut q̄tate p̄uēctior fuerat paucos post dies caput a Didio relatum
 Hoc ultimum a Cæsare gestū est bellum de quo cum triumphum ageret dolore p̄maximo Romanū af-
 flixit populū. Non enim exeros ab eo duces aut barbaros in eo debellatos reges ait cū optimi uiri & certe Ro-
 manorū p̄stantissimi filios ac stirpē p quosdā fortunæ successus funditus delessit: iter patriæ miserias pom-
 pas ac triumphum actitaret: qbus in rebus exultare iniquissimum erat. Cum tamen una ad deos hoīesq;
 sit excusatio q̄ id ex necessitate gestū est & eo magis q̄ partis antea de ciuili bello uictoriis: nō nuncios: non
 ullas publicæ litteras miserit: quin pudore quodā eam sibi gloriā repudiasse constat: In eius tamē fortunā
 proni ciues cū accepto iā freno aquilā intestinis malis respirationē ex unius principatu adhiberi posse cre-
 derent: eum p̄petuo Dictatorē designauere. Ea uero confessā erat dominatio: cum p̄petuitatē ipsa regnan-
 di uendicasset ipupnitas atq; licētia. Postq; Cicero de cōferendis illi primariis pro humano quodāmodo fa-
 stigio honoribus rogationē in Senatu tulisset cæteri tamē imēnsos ēt certatim adicere ut ex regē ei decre-
 tarū amplitudinē ac fastu iuifum ipm & molestū uel modestissimis uiris effecerint. Quibus decernēdis nō
 minus fauoris inimici q̄ assentatores triubuebant: ut q̄ plurimis in eum causis & uehementissimis initi cri-
 minibus uiderent. Finitis ciuilibus bellis: cū cæteris i rebus nullius se maledictis carpēdū pbuerit. Tū uero
 clementiæ tēplū a suis nequaq; moribus abhorrens suæ gratia mansuetudinis ei merito decretū esse uide-
 tur. Ex his enim qui bellū contra se gesserant compluribus dimissis quosdā insup ut Brutum & Cassiū ad im-
 peria & honores admisit quoq; uterq; p̄turā administrabat. Disiectas ēt Pōpeiū statuas haud cōtempfit qn
 cōtinuo restituit. Et ut ait Cicero Cæsar dum Pompeiū statuas reposuit: iuas cōfixit. Obsecrantibus amicis
 ut p̄sidio corpus muniret: multisq; ad id operam suā pollicētibus facere noluit: satius esse inq̄ies mori se-
 mel q̄ assidua expectatione p̄dere. Cæterq; ut sese beniuolētia pulcherrimo q̄dem ac stabilissimo recepta-
 culo circūuallaret ad alliciendā plæbē uersus: epulū multotiens dedit frumentūq; diuisit. Ad conciliandū
 ēt sibi militum aīos: quasdam deduxit colonias ex quibus clarissimæ sunt Carthago atq; Corīthis. Hisce
 duabus obtigit urbibus ut cum superioribus annis simul in potestātē uenissent: eodē ēt tunc restituerentur
 tēpore Petētibus cōsulatus & iperia pollicebat iposterum: quosdā dignitatibus & honoribus demulcebat:
 cū in petēdis ultro magistratibus adiret sp̄e oībus ingerebat: ita ut mortuo consule maximo: quāq; unica
 magistratui dies superesset: caniniū Rebulū cōsulē designarit: Ad quē cōgratulandi & associandi gratia
 eūtibus multis cicero maturemus inquit ut hominē ante sui cōsulatus exitū præueniamus. Cæsare natura
 magnificū & honoris percupidū cum nulla regē magnitudo gestæ ad p̄cipiendum ex p̄teritis laboribus
 fructum uerteret: q̄nim mo audaciā ad futura magis atq; magis accenderet: maiorē in eo cogitatiōes opū
 & nouæ cupido gloriæ pullulabat. Ea propter peride ac usu præsentis laudis attrito sibi ipsi tāq; alteri p̄p̄-
 sius emulabatur ita ut ea mētis agitatio quædā gestorū ad gerenda fieret cōtētio: iccirco expeditionē i par-
 thos agere destinarat parabatq;. Quibus subactis per hircaniā ad mare caspiū & causasum Pōtū obire: de-
 hinc Scythiā & adiacētia Germaniæ loca ingredi. Peragrata deinde Germania p Galliam in italiā remear-
 re & hunc ita Giratū iperni ambitū cōiungere finibus eius quaqua uersum ab oceano cōplexis. Medio etiā
 expeditionis tēpore corinthiacū fodere isthmum enitebatur. Præmeditatus insuper erat ut Anienē ac Ty-
 berim ex urbe statū p̄funda excipiens fossa & ad circeū usq; deflectens Terracinae imitteret mari. Qua i re
 tutelā pariter & cōmoditatē negociatoribus excogitarat. Nomētanas posthac fetinasq; effundens paludes
 cūpū aperiret cōpluribus mortaliū milibus opē atq; subsidiū. Proximo Romæ mari claustra per aggerē
 inducturus cū cæca & malafida nauibus saxa ex Hostiēsī littore excidisset: portus & tāta dignas nauigatio-
 ne stationes extruere uersabat. Hæc quidē parabantur: Ordinandorū autē ac corrigendorū dieꝝ simul &
 discrepantis tēporis ratio ab eo cū sapiēter tū gratiose plurimū excogitata atq; perfecta iocundissimum at-
 tulit usum. Nō solum antiquissimis Romani tēporibus confusis ad anni ambitum mēsibus utebant: ita
 ut sacrificia & feriæ sensim decurrētes i cōtrarias anni partes caderēt: ueꝝ reliq; tunc ēt solis cursum ignora-
 rēt: soliq; ipm tēpus sacerdotes noscerēt repēte sentiēte nullo itercalare mensem quē Macedoniū uocabāt
 ascribebāt: hūc prius itercalasse Numā dī: paruū sane & ad eos emēdādos errores nō lōge tēdēs adiuuētū
 comētus: sicut i eius uita p̄scriptū ē. cæsar aut postq; ea de re iter philosophos præstātissimosq; mathemati-
 cos p̄posita discussisset: ob subiectas antea disciplinas p̄priā quādā emēdatiore cū diligētia uia demōstra-
 uit. Qua q̄dē i hāc usq; diē utētes Romani i tāta discrepātia minusq; cæteræ natiōes uidēt aberrā. Quod
 q̄q; ita sit hād tamē efficere potuit quo minus iuidi: q̄q; hoīs facultatē aut potētiā grauter ferebāt id factū

C. CAESARIS

improbarent: Orator igitur Cicero cum quaedam cras oriri lunam diceret ita est iquit ex edicto quasi uero & hoc ipsum hominibus necessario sit accipiendum. Regnandi uero cupiditas manifestum praesertim odium & capitale in eum conflauit inuidiam. Quae res prima compluribus causa fuit. His autem qui ueteres cum eo similitates agebant: honestissimam praestitit occasionem. Hi quoque quae hanc Caesari dignitatem comparabant in uulgus spargere uoces coeperunt ex Sibyllinis portendi libris: res Parthorum romano subiugandas imperio: si aduersus illos rex cum expeditione mitteret: inuictos alioquin fore Parthos. Postea descendente in urbem ex Alba Caesare: regem salutare eum ausi sunt. Tunc perturbata plebe indolens Caesar non regem: sed Caesarem uocari se dixit. Tunc facta cunctorum silentio non laetus magnopere: non beniuolus praeruectus est. Cum honores illi quosdam in Senatu humano ampliores fastigio decreuissent eum forte in rostris sedentem consules ac praetores cunctus simul consecrationibus patribus adire. Quibus haud assurgens Caesar eo more respondit: ut principem infimae conditionis hominibus responsa dare crederes: minus magis iquit quam amplificandos honores esse. Id non modo Senatoribus sed & plebi magnam iniecit dolorem: tamquam in patribus eam ciuitas contumeliam suscepisset. Idcirco quibus manere licebat: statim grauissimo cum motu discessere. Id ubi aduertit: allico se domum conuertit: & deducta ex collo ueste ad familiares uociferatus est sese cuiquam uolenti paratum praebere iugulum. Eius rei causas posterius in morbum reuicisse fertur. Quo qui tenetur cum concionem ad populum habituri surgunt eorum sensum quatenus nusquam agere: quoniam statim conuassatum & circumagitarum uertigenes accersere immobilemque deprehendi. Res autem haud ita se habuerat. Nam cum magnopere Senatu assurgere uellet quaedam eum ex amicis: quinimo assentatoribus Cornelius Balbus detinuisse tradit. Nonne te Caesarem esse memineris inquit: teque perinde ac potentioris colli reuenterique duces indignum. Inter haec regis obstacula Lupercalium solenitas aderat: de qua multi scriptores perdidere: eam antiquis temporibus fuisse pastorum: Et praefecto lyceis quae in archadia celebrantur perquam similis est. In ea multi nobiles ac primarii adolescentes per urbem nudum transcurrerunt: densis loribus obuium quemque praerisum iocumque cedentes. Complures etiam uxores praeterum eis sese obuias de industria offerentes manus tamquam sub praepotore ictibus exhibent. Persuasum enim habent id praegnantibus mulieribus pariendis: se nihil concipiendi facultatem afferre. Haec Caesar triumphali habitu haurea sedens in sella spectabat e rostris. Antonius ex his qui sacrum agebant cursum unus consulatum administrabat. Is igitur cum forum intrauit cadente populo lauream tenens coronam porrexit ad Caesarem: haud clarus & is quidem ex apparatu modicus subsequutus est plausus. Tum eam repudiante Caesare uniuersus applausit populus: Offerente rursus Antonio applaudebant partem. Eo autem repudiante denuo cuncti fauebant. Patefacta hunc immodum experientia surgens Caesar coronam in capitolium deferri iussit. Eius quoque statuam regium habentes diadema uisae sunt. Quod tribuniplaebis duo Flauius & Marulus detraxerunt cooperitque qui primo regem Caesarem salutauerat: eos: in uincula duci iusserunt. Quos magno cum applausu insectatus populus eos uiros brutos appellabant. Brutus namque regum successione delata summam regem ex unius principatu ad senatum populumque derulerat. Ea re instigatus Caesar Marulum dignitate priuauit: eius complices subinde increpans: ut populum quoque una obiurgaret. Brutus crebro & turbulentos homines uocitabat: hoc pacto multi sese ad M. Brutum conuertunt. Cui paternum quidem genus ab illo fuisse censetur. Maternum uero ex illustri Seruili domo. Catonis quoque generum & ex sorore nepotem. Hunc cum pro se ad regiam destruendam potestatem icitare: suscepti a Caesare honores & gratiae retundebant. Non solum enim bello pharsalico ex Pompei fuga conseruatus: multis quoque suorum salutem impetrauerat ueruetiam magna ei a Caesare fides habebatur: clarissimam praeterea dignitatem assecutus erat: quartum in annum consul futurus competitori praelatus Cassio. Tum ita Caesar dixisse fertur: iustiora quippe referre Cassium. & tamen haud Brutum praeteritae licuerit: quin consecrata iam coniuratione nonnullis aliquando uirum iculantibus: nequaquam fide adhibuit: corpusque manu tangens ad accusantes conuersus hoc inquit corpus Brutus expectat: ut qui principatum uirtute meruisset: principandi tamen causa nullum per ingratitudinem scelus admitteret. Quidam commutandae regem cupidi in hunc solum aut primum spectantes cum illi uerba facere nusquam auderent noctu tribunal ac sedem ex qua praetor ius dicebat: inscriptionibus huiusmodi replebant. Brute dormis & Brutus non es, a quibus ut Cassius illius animi magnificentiam paulatim commoueri sensit magis solito ista re uirosque stimulare. Nam priuatim quoque non nihil odii contra Caesarem habebat: ob eas quas cum de Bruto scribamus causas explanauimus. Caesari praeterea suspectus habebatur. Idcirco ad amicos olim dixisse fertur quidnam Cassium uelle putatis? Haud. Enim mihi magnopere placet: is magnopere pallidus. Rursus delata ad se de Antonio & Dolabella calumnia quod res innouarent non hos inquit pinguis crinitosque per timeo: uerum pallentis magis atque macilentos illos Brutum uidelicet & Cassium sed enim fatum praevideri quam euitari facilius potest. cum admiranda quaedam signa & prodigia apparuisse dicantur: Fulgores itaque caeli & nocturnos strepitus per multa deferri loca: solitarias in forum aues: delapsas in tanta commemorare calamitate fortassis indignum est. Strabon uero philosophus scribit complures ignotos apparuisse homines: Extinctum se quendam militis seruum ex cuius manu ingentem emicuisse flammam: quae qui in tuebantur concremari hominem existimabant. Ut uero extincta est: eum nihil mali habuisse liquebat. Ipsi quoque Caesari imolati cor nusquam comparuisse uictimae quae dixit sane erat praedigiū. Nullum enim animantium sine corde natura consistare: Multi praeterea tradidere sibi a uate praedictum ut magnum idibus Mariis discrimen praecaueret. Ea die Caesar cum in senatum iret uatem salutauit: secumque cauillatus Martiae quae dixit idus aduenere. cui ille summa uoce: uenere utique sed non dum praeriere respondit. Prudie apud M. Lepidum coenans cum discumbens quaedam de more subscriberet epistolas: icidente sermone quanam optima mors esset: cunctos praeveniens magno cum clamore inexpectata respondit. Illo deinde penes uxorem ut assolet dormiente omnes pariter cubiculi fores atque fenestrae patefactae sunt strepitu uero ac splendore: illucescebat. n. luna: perturbatus: calphurniam sensit praefudo sopore iacentem in certas uo-

ces & inarticulata somno suspiria emittētem. Ipsa uero se illum lugere existimabat quē iter uinas trucidatum haberet. Quidam hoc mulieri uisum obtigisse negāt ueꝛe ut Liuius refert ante Cæsaris domū Sacellum quoddam istar tumuli decori ac uenusti ex cōsulato Senatus instructum pminebat: hoc isomniis demolitum cernēs Calphurnia maximis psequi lamētis & lachrimis uidebat. Cum igit̃ illuxit dies Cæsare supplex orauit ut si fieri posset foras ne pgrederet̃ aut Senatum saltem differret. Sin sua paruifaceret isomnia: aliis diuinatiōibus & sacrificiis rei sciscitareꝛ euetum. Iam uero qdam Cæsare metus atq; suspicio coeperat q; superiori tpe nullam foemineo more supstitionem Calphurniæ obiectari posse cognorat quā eodie hisce malis agram afflictāq; uidebat. Postq̃ multis pactis sacrificiis male litari uates retulere: decreuit missio Antonio Senatum dimittere. Interea, D. Brutus cognomēto Albinus cui magnā cæsar fidem habebat adeo ut secūsus ab eo iscriptus hæres esset aduentat. Ille alterius Bruti & Cassii in ea cōiuratiōe socius ueritus ne si eam Cæsar diē omitteret: res ipsa uulgareꝛ: & uates obiurgare & cæsarem nonnihil icrepare coepit q; Senatoribus qui irrideri se existiment causas in se detractationis pberet: & obloqui eos. Nāq; illo tubēti uenisse prompta ēt oīum eē suffragia ut ipsum cūctaq; pter, Italiam puinciaꝛ regem crearēt. Vtiq; per cæteras terras & maria diadema gestaret. Sin quisq; sedētibus illis dixerit ut ipresentiaꝛ qdē abscedant denuo affuturi cum meliora calphurniæ obtigerint insomnia quos iuidoz fore sermones: Aut quisnam suos tolerabit amicos q ea neq; seruituti neq; tyrānidi facta esse condocefacerent: qsi illam oīno diem abhominareꝛ aut suspectam auerteret: p̃stare inquit ut ipse pcedens in curiam appellatis patribus Senatum in aliud tempus differret. Hec dicens Brutus simulq; manum Cæsaris apprehendēs ipsum deduxit. Is ubi paululum extra fores pcessisset: seruus qdem alienus eum alloqui uehementer nitebat: ut uero superante populi frequentia retrudebatur domum irrumpens sese calphurniæ quoad rediret Cæsar obseruandum custodiendumq; tradidit: utpote magnas illi res p̃palaturus. Erat p̃terea Artemidorus natione Gnidius græce p̃ceptor eloquentiæ. Cuius rei gratia cum quosdam Bruti familiares consuetudine sibi conciliaffet: plurimam ppetrandi facinoris partem agnouerat. Id Cæsari significaturus cum quodā libello puenit. Videns aut̃ Cæsarem: uniuersos quos suscepisset libellos eius ministris cōmendātem ppius admodum accedens hunc iquit Cæsar cōfestim solus perlege, in eo enim magna & quæ tua uehemēter itersint cōscripta sunt. Quo accepto cum eum sæpenumero cæsar legere eniteret̃ ab colloquentiū multitudinē id facere inhibitus est. Eum tamē solū cum obseruatione manu retinens Senatū ingressus est. Quidā ab alio traditū hunc libellū asserunt. Artemidoz etiā tota explosum uia nullum imodum adiisse. Veꝛe hæc pfecto casus affert. Cæteꝛ ipsū cædis & certaminis locum in quo ea die senatus cogebat: Pompeius iter alia ornāmēta ante Theatrum dedicauerat. In eo p̃ter ea quædā Pompei iacebat imago. Ea propter declaratum omnino est id alicuius numinis opus extitisse: eo rem peragēdam ducentis conuocantib; Cassius itaq; anteq; facinus adorireꝛ: ad Pompei statuam aspiciens eum tacitus inuocasse dicit: q̃q; haud multum ab Epycuri opinione foret alienus. Verūeniūero cum terribilia iā ingruerent consternationem tempus incusserat & priorem subinde sentētiā mentis aegritudo mutarat. Antonium fidum usquequaq; Cæsari & p̃cipua pollentem robustitate Brutus Albinus exterius detinebat longum de industria sermonē iniiciens. Ingressi deinde cæsari honorifice senatus assurgit. Bruti uero cōplices partim post eius sellam constiterunt partim ei obuiā pcessere: ut una cū Metello cymbro pro fratre exule supplicāti itercederent. Sicq; magnis eum obsecrationibus ad sellā usq; sunt consecrati. Cum uero sedēs rogātes submouisset: hi uolentius imminebant. Quod grauiter ferente cæsare. Metellus cōprehensam utraq; manu togā deduxit ex collo: id. n. aggradiendi signum erat. Primus cascās iuxta collū ense percussit: ueꝛe tamē neq; graue admodū neq; lætale uulnus erat. Virū. n. ut par erat ingentis audatiæ cæpta pturbauerant. Tum saucius cæsar sese conuertens ubi gladium eius apprehendit apprehensumq; tenuit latine simul iclamauit: scelerate cascā quid agis ille autē ubi percussit fratrem græco sermōe uocans. Fer iquit frater auxiliū: Exorto tumultu eos q aderāt rerum ignari cōsternatio facti pariter & horror oppressit: ita ut neq; fugā capescere neq; opē afferre: neq; uoces emittere prorsus auderēt. Ex his autē qui ad necē instructi uenerāt: cū aduersi nudis circūstarēt ensibus ita ut quocūq; itueret̃ uulnera occurrerēt: ferrūq; per uultū atq; oculos agitareꝛ iter omniū manus ut fera uerfabatur. Eius. n. cædis initiū unicuiq; degustādū erat. Quocirca Brutus eum in iquine uno cōfodit uulnere. Tradunt quidā illum cæteris quidē repugnantē huc atq; illuc corpus magno cum clamore ferētem ut Brutum nudo mucrone conspexit: cōtracta ueste caput obduxisse. Tum siue casu siue obtrudentibus homicidis ad quāpiā se basim demisit: i qua Pompei statua fuerat: quā occisi cruor magna ex parte resperfit adeo ut p̃siede Pōpeio: subiectū pedibus hostē p̃enas dantē & iter uulnez multitudinē terrā calcibus pulsantē existimares: quæ uiginti tria numero is suscepisse dicit. Vbi cōplures dū unū i corpus tot itendunt plagas sese mutuis consauciāt icribus. Mortuo cæsare cū Brutus de his rebus a se confectis relaturus i mediū pcessisset: nequaq; imoratus senatus p portas effugit: plæbē tanto tumultu & ancipiti terrore repellās ut alii clausis domibus: alii relictis trapæzis & numulariis officinis discurrerēt. quidā locū cædis ispecturi quidā iā cōspicati aduolabāt. Antonius & Lepidus cæsaris amicissimi cū sese subduxissent i alienas qualdā domos profugere. Brutus & reliqui sicut erant a cæde tepentes nudis ensibus ex curia sese una non fugientium more in Capitolium receperunt. Qui apprime alacres ac fiducia pleni ad libertatē populū cōuocabant: obuios quosq; optimates cōgratulantes excipiebant. Nonnulli peride ac operis participes cōpararent se illis conscendentibus admiscebant. Ex quibus, C. Octauius & Lentulus Spither erāt. Hi ab Antonio & cæsare Augusto posterius interfecti: ostentationis & iactantiæ p̃enas luere. Cum interi ne gloriæ quidem ob quā gloriabāt: fructū illū p̃cipissent. Nā nec eos aliquod i ea re periculū suscepisse creditum ē. Quicq; il

PHOTIONIS

Ios trucidabant: non perpetrati facinoris, sed uoluntatis supplicia exigebant. Postridie descendens Brutus concionē habuit cui eo se pacto populus attentū adhibuit: ut factum neq; grauius increparet neq; probaret. Verum p̄ multo silentio declarabat se cum Bruti reuerētia Tū uero Cæsaris misericordia cōmoueri. Senatus uniuersis cōciliatus oblitterādas statuit inimicitias. Cæsari quoq; diuinos cernere honores: ex his quæ in suo principatu censuisset: ne minimū quidē labefactādū esse decreuit. Bruto reliquisq; tū puincias tum honores p̄ unius cuiusq; dignitate distribuit. Quapropter oībus & pacata res & cōparationē accepisse uirtus uidebatur. Apertis autem cæsaris testamentis postq̄ ampla Romanis legata uiritim esse cōpertum est: ac delatum p̄ forum corpus deforme uulneribus apparuit. nullus amplius rerum decor nullus ordo uulgum detinebat. At cōgestis succensissq; circa cadauer ex foro gradibus subseliis cācellis trapezis ipsum concremauerunt. Ardentibus idē sublatis torribus ad percussorum domos ut eas incēdio uastarent percurrerant. Alii p̄ omnes urbis regionis ut captos discerperent uiros magna cū indagatōne cōmeabant. Ex quibus ī nullū p̄sus (hi enim sese ī tuto sepserant) incidere. Cinæ autē Cæsaris æquali superiore nocte durum quodda obtigisse uisum ferunt. Existimabat, n. se a Cæsare ad cōnā inuitari. Quod cū recusaret, iuitū ac reluctātē ab eo manu trahi. Cū uero Cæsaris corpus in foro cremari accepisset exurgēs ut eum decoraret ibat: quāq; & insomni suspitione & febre teneretur. Eo ī publicū p̄deunte cōspectum cum ex multitudine quispiā de illius noīe p̄cunctaret ex alio certior factus subīde alteri rettulit. Confessi p̄ oēs diuulgatū est: hunc hominē ex Cæsaris interfectōribus esse. Quidā, n. eiusdē nominis Cinna iter coniuratos fuerat. Quē cū istū ip̄sum esse suspicarent eū magno cū ip̄etu trucidarūt. Hoc ueriti Brutus & Cassius paucis post diebus ex urbe decesserūt. Quid autem hi gesserint: ac deīde p̄tulerit ī uita Bruti scripsimus. Perit Cæsar sexto & quinquagesimo ætatis suæ anno. post Pōpeiū haud multo amplius quattuor superstes annis: Cui ex ea dominatione & p̄cipatu quē omni uitæ tempore p̄ tāta īfactatus erat pericula nullus p̄ter nomē & refertā inuidia gloriā ex ciuibus fructus obtigit. Magnus ille suus quo ueniēs usus erat Genius eius quoq; defuncti necis ultor subsequutus est. Oēs nāq; terras & maria peragrans eo usq; inuestigauit ut ex p̄cussōribus neminem relīqueret quī uniuersos aut opī manus īferentes aut cōsiliū īpartientes ī stragē dederit. Cæterum ex humanis q̄dem rebus id p̄cipue admiratiōis extitit quod Cassio euenit Eodē siquidē pugione quo in Cæsare usus fuerat seipsum iteremit. Ex diuinis autē stella īgens crinita quæ cum post Cæsaris iteritum ad septem usq; noctis eximio fulgore apparuisset postea nusq; uisa cōparuit. Solis præterea lumen caligine obfessum: toto nāq; illius anni spacio pallens globus & sine splēdore oriens imbecillē ac tenuem ex se calorem emittebat. Quare grauis ac disptiētis ībecillitate caloris obscurus aer semicoctos edebat fructus immaturos & imperfecto flore collabentes: tantum aeri frigus inerat. Ingratā uero minimeq; deis cōplacitā Cæsaris necem p̄sertim factum Bruto declarat ostentū. Id autē est eiusmodi Ex Abydo in aliterum littus traiecturus exercitum suo more ītra tabernaculū nocturnæ se quieti dederat: haud dormiēs uerum futuri sollicitus. Hunc enim uirum oīno longe imperatorē suapte natura uigilantissimū minimū somno tempus impendisse tradunt. Interea circa fores quēdam sensisse strepitum uisus. Cum ad īclinatis iam lucernæ lumen intuerē horrēdum cernit simulacrum hominis inusitata q̄dem magnitudine: & specie grauissima: quē ut nihil agētem aut p̄loquentē: sed luctulo tacitum assistētem aspexit: primū attonitus quisnā esset īterrogauit. Ei respōdens simulacrum: tuus īquit malus sum Brute Genus ī Philippis me uidebis. Tum Brutus summa cum fiducia ītrepidus uidebo ait cōtinuoq; euanuit imago. In sequēti tēpore Brutus in Philippis aduersus Antonium & Cæsarem p̄ acie dimicās: priori p̄lio ab sua parte uictor fugato ac fuso hoste Cæsaris castra diripuit. Secūdam deīde pugnā cōmissuro nocte q̄dam eadē aduērat imago: Ita ut nullum faceret uerbū. Brutus ubi īpēdere iā fatū ītellexit sese discrimini obiecit. Ei tamē in certamine cadere nequaq; euenit: At uersis iā suis in fugā ip̄se ī p̄cipitem quēdam se recipiēs collē: nudo mucrone p̄tori īcubuit. Itaq; familiari quodā ut fama est īctum fortius adiuuāte moribundus cecidit.

PHOTIONIS VIRI ILLUSTRIS VITA EX PLVTARCHO GRAECO IN LATINVM PER LAPVM FLORENTINVM VERSA.

DEMADEM ORATOREM TRADVNT PLVRIMVM ATHENIS POTENTIA & opibus ualuisse: ob id maxime q; in rep. administrāda nihil præter Macedonum & Antipatri gratiam queritabat. Hunc plæraq; multa contra patriæ dignitatem & commoda facientem dicere solitum accepimus iure sibi ueniam tribuendam: qui naufragæ ciuitatis reliquias gubernaret: dictum nempe temere imprudēterq; ab homine sicut non prudente ita & parum integro in rep. ciue id si ad Photionis īstitutum & uitam illiusq; seculi mores rettuleris: uidebitur ab eo quidem non inepte falsoue dici potuisse. Nam Demadem ipsum reip. fuisse naufragium constat: ciuem luxu & avaritia perditum. In quem sæpe cum esset fracta ætate corporeq; senectō dicere solebat Antipater. Nihil ei perinde ac cæsis uictimis præter uentrem & linguam reliqui superesse. At non magnas photionis eximiasq; uirtutes iniquitate temporum uelut insuperabili quodam hoste deprehensas minus ad consequendam gratiam idoneas effecere græcis calamitates atq; procellæ: Neq; Sophocli censeo adhibēdas aures: cū uirtutē fingit suapte natura & uiribus imbecillā. Non, n. in foelicibus O rex inquit idem manet animus qui florebat ante: sed lāguet & sese ip̄e deserit. Ego uero fortūæ magno cuiq; ac forti uiro aduersanti nihil plus tribuendum potestatis existimo: q̄ ut inuidiam possit p̄ laude pro debita gratia odium comparare. At qui plæbem compertum est tum solitam iniuriis benemeritos de se ciuis afficere: tum secundis rerum flatibus uelut cæco quodam ip̄etu pulsa feratur. q̄q; id ipsum interdum solet uel afflictis reip. tēporibus euenire. Nam calamitatis & miseriæ hāc eē: cū sæpe p̄spicimus. Ut mor

talium animos ad omnem iræ impetum mobiles ac proclives reddit: a quibus nihil solet nisi quod blandum sit: æquis auribus audiri. Mordet e contra aduersum omnem tametsi rōne illud bonaq; mente dicit. Sic, n. plane cōparatum est: ut cū calamitosi hoīs erratū reprehenditur: miseria illi potius uideatur exprobrari: q̄ culpa. Quo fit ut ei liberius patefacta ueritas non tā moriēdi q̄ obiiciendæ ifœlicitatis cā explicata puteat. Nam ut mel natura sua uis suaue q̄dem ulceribus tamē salubriter admodū acerbos dolores cōcitat: ita & ifœlicem aduersi sermones uel si salutare sunt mordent tamē nisi prudēter admodū & aliqua cum misericordia pferant. Recte igitur iocūdum definiuit Homerus qd̄ mēti facile assentiret: nec illi palā obfistere ex aduerso soli: qui oculoꝝ laborant ualitudine: Ombrosa loca opacoꝝ rerum colores appetere & ab omni paulo excellēti lumine abhorrere. Id quoq; ciuitatibus euenit grauiore aliq̄ pcella sua præsertim culpa exagitat. Quæ sicut assentationibus capiunt maxime: ita periniq; ferunt si quis illaq; peccata aperitius improbat: si quis ueritatem nudā nulloq; adornatā iuco deprōserit: si quis fortiter grauius ac seuerè affictis rebus consulat: nihil salubre gratum illis est: si nō idem aliqua fuerit adulatione cōpersum. Eo itaq; eiusmodi ciuitatē minime tutā: quin potius labentē & inclinātā dixerim: in qua is pōt plurimum: q̄ neglecta ciuitatisq; posthabita salute captandæ popularis auræ cā ad gratiā pergat cōsulere. Eaq; demum breuissima uia est i q̄ sese pariter ac bonū quēq; fallendo ac mētiēdo perditū eat. At ope precium est i ciuitatibus: & populis gubernādis solē ip̄um imitari sapiētissimum rerum parētem & seruatorem. Hunc mathematici peribēt supremi. orbis ui ac impetu raptum obsequi: non nihil tamē ecōtra tēdere utiq; sed ea modestia & arte ut illi nec oīno obsequi nec obsistere cōtumaciter uideatur. Nam cum itelligeret hinc superioribus cæli uiribus parēdum esse: illinc regnaturā sine altero cōtrario motu haud posse cōsistere: cæpisse illū aiūt iter ex transuerso oblique moliterq; deflexum. Eaq; rōne nouum quoddam motuum ac temperamentū genus excogitasse: quo uno rerum ortui ac salutē perquātute cōsuleret. Sic itaq; i ciuitatibus dura nimium & populari uoluntati semp aduersa seueritas: cōtraq; item blanda & ad uulgi tātum libidinem accommodata facilitas pari ciuitates labe ac periculo affecere. Qui uero in administrandis rebus ita uersant: ut ad salutem publicūq; cōmodum uelut ad metam aliquā sua cōsilia dirigāt: nō nihilq; iterdum ciuium gratiæ: & uoluptati cōcesserint: nec singula uelut ad filum redacta uelint seueritate potius & ui q̄ māsuētudine & humanitate cōficere: hi mihi plane uident sapiētissime seruandarum rerum uiam incedere: q̄q̄ existimo haud parui esse negocii seueritatem posse cum comitate retinere. Quod qui nactus est: rem pfecto ē affectus q̄ nulla est neq; harmonia cōcinnior: neq; cōcinnitas suauior: neq; suauitas gratior aut utilior. Ea est qua mundi molē hāc deus gubernare dicit: nō tam ui fretus aut potētia: q̄ arte & ratione necessitatem parendi demulcēs. Hoc iuniori Catoni defuisse pditum est homini seueriore igenio pdio & moribus ad popularem gratiam minime accōmodatis: cuius id fuerit semper in rep. istitutum: ut nihil unq̄ aut assentando aut ambiēdo aut obsequēdo in omni uita cōfecerit. Ea propter Ciceronē dicere solitum accepimus cōsulatu caruisse Catonem: quo in Romuli rep. uiueret quēadmodum fuerat in Platonis politia uiuēdum. Mihi uero idem Catoni quod intempestiuus & extra naturæ legē nascētibus pomis cōtigisse uideatur: quæ nō tā libēter hoīs comedere q̄ mirari: & iocunde conspiciere solēt. Sic prisca illa Catonis iamq; obsoleta & alte nimium repetita uiuendi forma iter pditos sui sæculi mores excellēs admiratiōem habuit illa q̄dem & gloria singularē: fructū uero & utilitatē minie certe parē. Eius, n. uirtus cælsa nimium emineſq; haud ullo potuit pacto cū eiusce tēpestatis pstratis moribus adēq;ri: Cato si nō dirutā uel labētē patriā ut Photion: at certe crebris agitātā pcellis & fluctibus nactus ē. E cuius puppi clauoq; exturbatus: cū nihilo segnus ruētibus & uelis initeret fortune: quæ ad obruēdū Romæ libertatē oēs uires suas itēderat: usq; adeo ipeditō mēto fuit: ut ancipitē illi diuq; dubiā uictoriā fecerit: scelestoꝝ ita ac pditoꝝ ciuium auxilio freta Romanæ tadē libertatis splendorem extinxit: nō id quidē cito facileue. Nihil, n. propius factū est: q̄ ut Roma Catonis uirtute cōstantiaq; defensa ex eo periculo superesset. Huic tanto uiro Photionē iure comparandū duximus: Fuit, n. in utroq; morum uitæ ingeniq; similitudo: nō illa quidē remota & generalis ut inter multos sæpenumero fuisse legimus. Est, n. plerūq; fortitudis ac fortitudinē dissidēs q̄dā cōparatio: ut Alcibiadis Epaminundæq; quosdā dissimiliter prudentes fuisse accepimus: ut Themistocle & Aristidē. Iusticiaq; item in Numa aliter in Hagesilao eluxisse dicit. Photionis autē Catonisq; si nō fortuna: at certe cū natura & ingeniu tum multo maxime mores uidentur & institutū sic cōuenisse iter: sese ut omni uel tenui uarietate sublata unā uterq; præstiterit animi speciem & ingenii liniamēta. Ambo & etenim seueritatem cum comitate fortitudinem cum prudentia alienæ rei curam sine sui negligentia: turpitudinis odium cum honestatis cultu sic pari æquaue lance mixtas habuere: ut in dignoscenda siqua est uarietate subtili quodam accuratoq; iudicio opus esse uideatur. Catonem nobili claraq; familia natum constat. Photion autē Atheniensis haud certum habemus quo genere quibusue parentibus fuerit. Ego tamen non obiecto illum puero aut ignobili loco natum tametsi Idomeneo placet patrem eius Condarium fuisse opificem. Extat enim Claucippi oratio in photionem & acris & uehemens: in qua complura in eum conuitia & pbra cum collegisset: nullum de genere aut parentibus maledictum attigit. Abducit me item ab idomenei sententia eximia uiri & præstas in omni uita & modestia: ingenuaq; istitutio ac liberalis: quem constat ab ieunte ætate platonis primum deinde Zenocratis in academia fuisse discipulum: & optimarum artium studia coluisse. Hunc Duris tradit fuisse morum grauitate constantiaq; ut eodē oris habitu in omni uita seruato: Nec ridere illū quisq; nec lugere facile uiderit. Nūq; Lauandi causā uulgares balneas est igressus: indutus nunq; e pallio manum exeruisse uisus est Ruri ac militiae nudo semper icesit pede nisi hyems illū atrocior ad calceos ipulisset. iccirco ferūt iter iocātes milites nullū fuisse significādi crudelis frigoris certius argumentū: q̄

PHOTIONIS

affirmare calceatum Photionem tunc fuisse. Erat ingenio miti humanoque: sed cuius leuitatem facies natura tristis atque seuera ita metiret: ut eius congressum non nemo familiaris aut solus aut libes petierit facile. In de Chares (ut erat orator non insulsus) cum in eius supcilium festiue iterorandum iuectus uniuersae concioni risum excitasset: in eum hoc supcilium Photion iquit nihil maioris uspiam nobis o ciues itulit. At huius salibus & facetiis luctus est saepenumero patriae comparatus. Fuit eius oratio grauis uehemens & preceptis sententiarum conferta. Maxime autem prestabat acuta quaedam & ad faciendam fidem apta breuitate dicendi. Siquidem Zenonem stoicum dicere accepimus solitum philosopho dignum minime esse id uerbum: quod non fuisset mente prius & cogitatione intinctum. Id ipsum quoque uidetur placuisse Photioni: cuius erat sermo uerborum paucitate breuis quidem multis uero sententiarum magnitudine & grauitate. Polyencto quoque homini graui & erudito ornatissimum oratorem uisum est fuisse Demosthenem: in suadendo autem uim maximam Photionem habuisse. Animaduertit idem orationi conuenire quod numeris: qui eo sunt prestantiores: quo in minore materia plus ualoris ac scientiae complectantur. Sic optimum esse uidetur orationis genus illud quo paucis multa sunt grauitate sapienter acute significata. Igitur Photion apud populum aliquando dicturo cum oppletum iam hominibus Theatro cogitandum deambularet in scena: familiarum eius quaedam ferunt propius accedentem rogasse: quidnam istuc esset: quod secum tam accurate cogitaret. Tum Photion ita me pol iquit: tam dudum cogito siquid ex ea possum oratione quam habiturus sum de mere. Demosthenem uero fama est caeteris scriptis oratoribus siquando dicturus sententia Photion surrexisset conuersum ad amicos summisse dicere solitum: En adest uerborum meorum gladius. Caeterum hoc non minus fortasse moribus quam eloquentiae tribuendum: & non saepenumero conuictum habemus: multas disertis hominibus argumentationes ingenio & arte instructas uel uno uiri boni uerbo uno & iam nutu facile fufas atque disiectas. Photion adhuc adolescens sub imperatore Chabria meruit a cuius nunquam latere miro quodam discendi studio discedebat. Is ad discendas bellicas artes militaresque disciplinas magno photioni adiuuamento fuit nec minus ille sui ducis ingenium in re agenda non satis constantem aut frenatum suo consilio grauitate & prudentia gubernabat. Chabrias enim suapte natura ad ieiunda pericula tardior postquam coepisset cum hoste conferere: ira nimia concitus uehementer solebat accedere. Imperatorii officii facile obliuisci: sese temere periculosis obiectare: cuius audacia quo tandem par erat euasit. Nam in pugna nauali aduersus Chios prius omnium in hostile littus iuectus cum per explicandum in terram militem in occurrentis hostes audacius proruisset: pugnam confusus est. At uero Photion & in cauendo periculo prudens: & in gerendo negotio impiger: illum & constantem incitabat: & conuictabat nimiam audacem. Chabrias ut erat ingenio docili: per humanoque illum libenter audire ei maxima quaeque credere: siquid strenue fortiter sapienter esset obeundum illius potissimum uti opera. Nihilque pretermittere: quo minus insignem uiri uirtutem omni gratiae partem faceret. In eo periculo quod aduersus Naxios secundo marte nauibus gestum est: maximam sibi Photionem & fortitudinis & prudentis laudem uedicauit. In quo dux Chabrias illum opposuit dextro naxiorum cornu ubi locatum erat omne ferme militis robur prima illa naualis pugna per graecis ab Atheniensibus post uastitatem propria uictoria licibusque auspiciis confecta longe carissimum Chabria patriam reddidit. Egregiam quoque uirtutem Photionis iam dignam imperio cuncti summis laudibus affirmabant. Parta est ea uictoria quo die agebantur Athenis magna magnificentia. Eiusque gratiae Chabrias quoad uixit poculum quotannis attico populo dedit. Hic deinde Photionem delegit: qui cum uiginti nauibus ad exigentem insulam tributum perficeret. Tum Photion aeriarii potius paupertati quam suae dignitati consulens dixisse fertur exiguas eas esse copias: si ad hostes pugnaturus emittitur: sin ad socios sibi uel unam fore. Ita unica cum trireme singulas adiens insulas earumque principibus sibi conciliatis: cum multis quas insulares ad conuehenda tributa coegerant: nauibus Athenas uenit. Mortuo Chabria grati admodum & beniuoli in illum animi argumentum dedit. Nam quem nimium multo studio & obseruatione coluerat: extitum etiam omni quoque potuit officii genere est prosecutus. eius enim necessariis nulla in re defuit. unquam. Cresippum filium diligenter ac per humane collegit: quo impuros adolescentis mores ipse componeret: eius tamen cum duro tum minime liberali ingenio nusquam adduci potuit ut curam & laborem in illo instituendo dimitteret: cuius ineptias non modo pertulit patienter: uerum etiam studiose tegebat. Quamquam semel aiunt photionis constantiam inopportunitate leuissimi iuuenis superatam: Nam cum ille imperatorium quoddam munus studio accuratior obiret: Cresippus ut erat futilis delirusque grauissimum imperiumque imperatorem coepit fatuis quibusdam interrogatiuiculis obtundere: atque illum quasi monens docensue inopportunitus purgere. Tum stomachatum photionem dixisse fama est. O Chabria Chabria cumulatam tibi pro amore nostro gratiam nunc persoluo qui nati tu in deliramenta sustineo. Ut uero animaduertit ciuitatis principes munera bellica & togata inter se quasi sorte partitos. Quidam enim uelut Eubulus Aristophon Demosthenes Hyperidesque e foro tantum & curiam dignitatem sibi & amplitudinem quaeritabant: alii uero bellicos magistratus & imperia sectabantur: hi erant Diopethes Menesthenus & Chares. Haec inquam ubi animaduertit: photionem uisum est sic munus utrumque sibi complectendum ut & in toga posset excellere: & nonnulli ducum in armis esset inferior. Meminerat enim tales Pericles Aristidem Solonemque fuisse: quorum nemo (ut est apud Archilochum) aut Martis opera saui aut placida musage dona neglexit: atque palladem ipsam bellicam simul ac ciuilem & esse & uocitari. Hoc instituto reprobam capessendam ratus: nihil tamen potius quam quietem pacemque publicam cupere uidebat: imperia habuit quod quataque nemo aut suae aut superioris aetatis ducum Athenis est consecutus: e quibus nullum omnino aut ambiens aut ulla significatione cupiditatis est adeptus. Sed illa sicut populi uoluntate sponte delata: ita repudiata nunquam reprobam postulante. Certum est enim photionem quintum supra quadagesimum gessisse impium: cum nec semel ipse comitiis praesens inter fuisset. Quod eo solet uideri maius: quo nihil eum in omni uita popularis gratiae causa uel fecisse certe uel dixisse constat: qui imo ab iis artibus tantum abfuit: ut saepissime plebi sit acerrime contumeliosusque aduersatus. Hoc nonnullis miraculo fuit quod parum populari leuitate experti non intelligunt uulgarum turbam reges imitari solita: quibus post epulas ubi cerere & L

bero læta mens diffluit: ioci tātum & assentationes post habitis feriis in p̄cio sunt: qđ item in ciuitatibus:
 ubi plæbs imperet: factum uidemus. Nā aridēte fortuna trāquilloq; rege cursu in quo plus blādiciæ & as-
 sentationis cōspexerint in hunc facile suos honores cōferunt. Ast ubi itonuerit ubi grauior aliq; tēpestas il-
 lis uelut crapulā & somniū abegerit: iā in gubernaturo nō q̄runē blādiciæ seueritas iusticia sapiētia i hono-
 re est: ad eos tum cōfugit maxime: quos ante uiderit erroribus suis fuisse uehemēter aduersos. Habuerāt
 ex delphis Atheniēses oraculū: cuius erat hæc ferme snia: Vnum Athenis hoīem esse solum: q; aduersus ci-
 uitate sentiret: cum cæters tamē oībus idem esse in rēp. aiūs. Hoc ubi publice recitatū est: exurgēs Photion
 definite ciues inq̄t: quēnā deus ea uoce significet: deiceps iquirere. Vnus, n. is ego sum cui placeat nihil eoz
 q̄ in rep. nunc gerant. Rursus cum iterorādum eius sniam uniuersa magno assensu cōcio excepisset. Ad p̄-
 ximos uersus me miserę iquit: uereor, n. ne qđ mihi stultum uerbū iprudēter exciderit. Sacros ludos athe-
 nienses iſtituerāt priuata ciuium collatione ornādos: portionē suā cōtulerāt cæteri. Tum iuitatus ad soluē-
 dum Photion: a diuitibus iquit ista exposcite. Puderet, n. me: si eā quā sum Charicti foeneratori obnoxius
 pecuniā in hosce sumptus absumerem. Cum uero iportunius illi clamore iſtarent & minis fabulā huius-
 modi orsus est: Ignauus qđā miles in plium pergit ire. Illum grex cornicum obscœna uociferatiōe circun-
 uolat: eo q̄si infaulto omine perterritus miles positus armis nō ultra p̄gredit. Silent aues, ille tela resumēs
 ire cōstituit. Ingeminaſ auium cātus de itegro, Tunc ad illas cōuersus: uos iquit p̄ uiribus clamabitis: Me
 certe nūq; gustabitis. Ferunt a militibus aliquādo rogatum: ut se i aciem pugnatōres educerent: illoq; diffi-
 sum aiūs ac uiribus noluisse: tunc irati milites crebris illum maledictis icessere: trepidum iperatorē effemi-
 natumq; uocitare. Eum metui suo piculum uanū p̄tendere. Ad hæc Photiō o uiroz iquit fortissimi neq;
 uos me itrepidum: nec ego uos item ignauos unq; efficiā. Atqui sat nobis est nra utrisq; nostrum plane co-
 gnita esse igenia. Re aliquādo militis male gestā: accensa plæps irāq; in photionē euomēs: pœnas ab eo ma-
 le administrati iperii deposcebat. Quibus ille o foelices iquit: salutē prius & piculo uestro consulite: deinde
 meis pe criminibus p̄ ocium statuētis. Fuere nōnulli milites q; quoad sub ipso meruerāt: inter tubas & ar-
 more strepitum exāgues ac cōsternati: hostis ēt lōginq; cōspectum nō sustinerēt. Hi pace facta omnique
 exacto piculo feroces derepente audentesq; facti sese iactabundi extollere: Photionē ignauie iſimulare. Illū
 unum fuisse cuius fortitudinis uictoria e manibus esse erepta: tum ridens Photion o fortunatos uos mili-
 tes iquit: qbus iperatorē fors dederit uestræ gnæ uirtutis atq; igenii. Alioquin iā pridē misere periissetis.
 Disceptabāt Boetii de agrorum finibus cum populo Atheniensi: quem cum uideret Photion repudiatis
 arbitris ferro malle q̄ iure litē dirimere: Si sapitis inq̄t uiri Atheniēses uerbis potis qbus p̄statis: q; armis q;
 bus ipares estis decernite. Orantē illum cum obstrepens cōcio ipediret: quo minus sniam diceret haud il-
 lis oīno gratā. Vestri iquit arbitrii ciues est. Ut qđ nolī a uobis coactus faciā: contra uero sniam meā ut elo-
 quar id p̄fecto hoīum nemo facturū est. Sed iterferamus nunc e multis pauca: quæ in oratores cōtraria-
 rum partium mordaciter ab eo ferunt: Cum populū aliquādo paulo liberius in concione reprehenderet:
 Demostenes ait: Trucidabit te plæbs Photion: si paululū iſanierit: cui Photion: qn te potius si paululum re-
 sipuerit: Poliēctus Sphecius longā de suscipiendo cōtra Philippum bello oratione habuerat: erat aut tunc
 æstas media. Hunc igit partim pinguedine corporis: partim solis feruore coactum cum uidisset sapius id
 recreādos opp̄ssos anhelitus aquā sorbillare iterrorādū: dignā hercle rē inq̄t uiri Atheniēses: ut huic de ge-
 rēdo bello credat. Quāta, n. illū i medio Marte sua galea & thorace factuz existimatis quē uel ipse loquē-
 do labor i animæ exalādæ discrimine ipulerit. Lycurgus Photionē multis in cōtione maledictis carpserat
 quia Alexandro decē ad suppliciu ciues poscenti dedendos censuisset: Cui photion meis iquit cōsiliis utinā
 tāta fuisset habita fides: quanta erat i illis salus atq; utilitas. Fuit ea tēpestate Athenis Archibiades quidam
 cui ficti fucatiq; mores Laconistæ cognomen indiderant. Hic auctoritatem sibi non tā uirtute q; enutritæ
 barbæ prolixitate graui supercilio tardo incessu lacernaq; laconia quæritabat. Illū igitur Photiō cū sibi ad
 populū dicenti pag; fidei haberetur: dictoz suoz inuocat testē: q; cū populo ut assentaretur: ueritatē negas-
 set. Continuo accedens propius photion: illiusq; barbā i speciem mulcendi apprehendens: q; decuerat in-
 quit hanc barbam & indumenta boni uiri insignia prius q; mētireris deposuisse. Nec illud Aristhogitonis
 lycophantæ prætereundū: cuius conciones nihil ferme præter bellū sonabant & arma: quicq; suis populū
 orationibus in pericula sæpe cōpulerat. Is cū intelligeret haberi delectum: simulata ualitudie crus obligatæ
 baculoq; innixus instar uulnerati claudicando prodit i publicū: quē photion a tribunali longe prospiciens
 uociferās inquit. Scribe Aristhogitonem claudum & eundem improbum ac mendacē. Nec mecum inter-
 dum reputās mirari soleo hominē usq; adeo durum seuerūq; Chresti hoc est frugi cognometnūq; eē ade-
 ptum: quāq; haud ipossibile puto ut est in uino sic & in uiro iuauitatem esse cū austeritate cōiunctam: Vri-
 plærosq; cōtra uidemus primo statim cōgressu faciles uideri suauesq; ac perhumanos. Quorum ingeniū
 consuetudo longe detegit asperum intrectabileq;. Propterea Hyperidē tradunt Atheniensibus dicere soli-
 tū: ne uellent an esset acerbus inspicere sed esset ab re proteruiterq; acerbus. Vulgo & n. iusta odisse solent
 & quos rei nō publicæ sed priuatæ causa dueros ac seueros cognauerint: & qui in rep. ad contumeliam iniu-
 rialq; potentia & uiribus abutantur. At uero photionem ex omni ciuium numero neminem compertū
 est non modo priuatum affecisset iuria: sed ne odisse quidem tāetsi. cum multis sapius est ab eo reip. cau-
 sa suscepta contentio: Atq; hac in re sic se constantem præbuit sic acrem inexorabilemq;: ut nullo periculo
 nulla gratia nullis deniq; potuerit artibus ab iuuandæ patriæ iſtituto abduci: cum priuatim tamen tanta i
 omnes fuerint humanitate beniuolentiāq;: ut uel eorum sæpe quos in rep. aduersos habuit temporibus &
 periculis non deesset. Quare cū a suis reprehenderetur: q; hominem improbum in iudicio defendisset At

PHOTIONIS

nemo bonus inquit eiusmodi patrocini indiget: Aristogironem sycophantam athenienses damnatum uinculis coercerant. Is oratum Potionem mittit: ut paululum uelit ad se uisendum accedere. Assensus Photion: cui hac eius sceleratam sui darent (erat. n. scelestus Aristogiton flagitiosusque) atque illum conarent ab itinere iam cepto deflectere: Sinite inquit. Nam ubi locorum iocundius quam in carcere aristogironem uideri? Nec minore fuisse beniuolentia: quam auctoritate & fide apud urbes insulasque socias ferunt. Nam si quando classis alio duce Athenis emitteret: socii omnes non tam amicos illos quam hostes rati: loca omnia aduentibus eis occludere: portus molibus aggereque munire: liberos uxores arma incipia in urbem ex agro compellere: ut nihil loci illoque rapinae libidine pateret. Ast ubi photionem audissent classis esse profectum: longius omnes nauibus obuia ire fertisque coronis omniisque laticiae significatione illum excipere: urbes uillas portus domos denique ipsas uacui animo patefacere. Tanta de illius erat integritate & continentia apud omnes mortales existimatio: Ea tempestate renunciatum athenis est. Philippum traductum in Euboiam ex Macedonia copiis urbes aliquot allectis sibi principum animis primo statim aduentu occupasse: Tum plutarchus Eretriens legatos athenas mittit: qui oppresse a macedone insulae opere efflagitent. Placuit mitti auxiliium & profici huic expeditioni Photionem. Cum parua igitur militis manu (spe. n. in erechriensium uiribus & fide locarat) in Erethria extemplo traiecit: ubi cum omnia offendisset infida perditionibus ueroque uenalia: in magnam regem descrimem uenit. Tunc locis omnibus oculo ac mente illustratis tumulum tandem conspexit paululum ex una ualle surgentem: equo patebat in planicie quam circa tamina est longe lateque prospectus: eo cum insigni robore militum ipse concessit. Nam ignauus quosque ad pugnandum deerat uires uel frigebat animus loci ac regem desperatone percussis castris profugerat. Quorum discessu ne diffidat: neue regem gerat segnius duces qui aderat secum: hortatur. Fugaces. n. illos si cum hoste conserendum fuisset: non modo non utiles: uerumetiam forti cuique ac strenuo impedito fore dicebat. Secum dum haec crebri de aduentu hostium afferunt nuntii. Tum Photion militem continuo curare corpora & arma capere iubet atque armatos per castris quiescere quo ad ipse rem diuinam absoluisset. In eo igitur paulo diutius immoratus: seu quia non cito rite litasset: seu quo simulato metu propius hostem alliceret: sociis ignauiae ac desidiae suae suspicionem iniecit. Ergo plutarchus Photionem pugnam detractare ratus: si gnis temere motis impetum in Macedonas cum peregrino milite fecit. Post hunc equatus omnis incondito turbatoque agmine non minori temeritate quam clade in hostem ruit. Prius itaque facile perfligatis caeterisque subinde fufis dissipatisque Plutarchus & ipse tandem pedibus turpiter salutem suam consulit. Macedonia prope debellatum ratus uallum cum parte copiarum adorit continuo: quod dum excindi omni conatu parat: Photion peractis iter in sacris atticum militem magno impetu in hostem instructum emittit atrox per uallo inisplium. Multa Macedonum caedes edita reliqui fusi fugatique: Inde Photion receptui iam sistique signa imperat: ut suos longius hostem insectatos & peregrinum priore impetu passim dissectum colligeret: collectos in ordinem diserneret: dispositosque uniuersa dimittentiore in hostem educeret. Igitur cum acie per loci ac temporis opportunitate struxisset: Hostium castra pede citato petit. Ingens ibi de integro pugna oboritur: utrinque diu est dimicatum sicuti cruento Marte ita & incerta spe ancipiti que uictoria ingentem Macedonum stragem edidere Thalys Cedei filius & Glaucus polimedis ante ipsum imperatorem instructi. In primis tamen Deophanis uirtus insignis eo die & clara fuit: Nam ut primum foeda equitum suorum fugam agnoscit: impressis equo calcaribus singulos ut poterat adiens hortari monere. Praecarique ne plus pedibus quam manu fiderent: ne uerum exercitum ac imperatorem in summo laborantem discrimine foede desererent. Nisi redierit: omnes suorum copias pariter cum attica dignitate casuras. Si steterint: salua omnia fore festum iam & facile inclinatum hostem esse. His uerbis mutatus eques: cum animos recepisset in hostem a fuga conuersa afflictis pedibusque labentibus & opere & uictoriam attulere. Secundum hanc pugnam photion ex Erethria plutarchum exegit. Zarerra deinde oppidum locum sibi peropportunum occupat: in ea insulae latitudo prestringitur: ubi coercentibus utrinque fluctibus in angustum protracta insulae latitudo prestringitur. Gyrecos captiuos manu omnes emittit: ueritus ne si in atheniensium conspectum uenissent: praebis oratoris stimulis concitata in eos animaduertisset crudelius. His ita gestis reuectus athenas photion ingens sui desiderium sociis ipse reliquit: & atheniensibus magno cum suo malo breuiter more praedicere quanta in eo uiro uirtus quantus esset rerum usus atque praestantia. Nam Molosus imperio subrogatus Photion usque adeo infelici re gessit euentu ut amisso exercitu ipse uiuus in Macedonum uenerit potestate: Qua uictoria elatus philippus ingenti plenus spe continuo in Helespontum infestum traducit exercitum: ratus uno se impetu Cheronenis perinthii ac Bisanthii potiturum. Terruit athenienses eiusce profectionis nuntius: & eos hinc sociorum fides illinc suum periculum impulit: ut auxiliium mature dubiis rebus afferret. Carethem itaque populus non tam suo merito quam oratorum ambitione & studiis partium huic expeditioni praeficiunt. Is magna cum classe profectus nihil huic periculo aut apparatus par effecit: quin tantum ab ulla sociis ope ferenda abfuit: ut sua illum libido & auaritia cunctis mortalibus aequae suspecta ab omni prorsus socialium urbium ingressu excluderet. Caeterum errabundus amicorumque rapinis ac praeda locupletatus: & apud hostes contemptui & formidini odiosus apud socios fuit: at uero praebis oratorum incensa facibus in socios coeptrar ob suum spiritum imperatorem irasci poenitereque auxiliium. Quod Bizantiis nuper miserant. Contra photion praebis indignationem lenire innocentiam sociorum defendere: Nihil esse praeter ducis libidine & perfidiam accusandum. Non tam oportere non credentibus sociis quam imperatorii iure non credito succensere: ducum tantummodo uitio atque tunc nomem iam esse amicis omnibus iuisum atque horrendum. Nihil causae esse quam obrere socii in tanto rerum & salutis suae discrimine sibi traditam operam aspernareretur: si modo potuissent sese & sua imperatorum fidei tuto committere. Sociorum salutem minime omnium rerum oportere negligi cum qua salus esset athenarum quoque coniuncta: in hanc sententiam multa cum grauius & sapienter differuisset: populus mutatis animis imperatorem photionem deligit ad opere sociis in helesponto maturam ferendam. Iubetque classem ad eam rem parari de integro.

Fuit ea tempestate photionis nomen illustre magnumque. Nec fama tamen uirtus fuit in ea expeditione inferior. Eius enim presentia maximū ad tuendā Bizantiū momentū tulit, nā Dion uir i urbe illa & genere & uirtute facile princeps photionique usque ab academia necessitudine & familiaritate deuinctus: cū Bizantiis per cōtinētia & integritate ducis uadē se p̄stitisset: haud sunt illū oppidani passi extra moenia castra tenere: sed apertis portis inuitū p̄pe & sola modestia reluctante cū oī milite læte ac piucunde excipiunt. Atticus miles sub aliis ducibus & rapax ante & p̄fidus nunc sub photione Bizantiis passim imixtus sese nō mō in oī uita moderatū & integrū uerum etiā ob habitā sibi fidē in arcendis hostibus oīque abeundo labore & acrē in primis & in pigrum p̄buit. Macedo potiundi Bizantii frustratus spe: cōtentus Helesponto cessit. Neque ad inferendū mō bellū sed ne ad ppulsandū periculū satis idoneus habitus. Atticus iterim aliquot ex Philippi captis nauibus: nonnullis insup cum suis p̄sidiis urbes in p̄tatem redegit & crebris dissensionibus hostiles agros igni ferro oīque depopulandi genere puastauit: quoad acceptis ab hoste uulneribus recipiendā Athenas classem existimauit. Haud multo post Megareses clam nuncios ad photionē mittunt: quod se Atheniensibus de di paratos: si cū p̄sidio mature aduenerit polliceant. Veritus ille ne a Boetiis (si id p̄scissent) Megara p̄occuparetur: postridie ubi primū illuxit: cōcione habita cū ea p̄fecto populo placuisset: cōfestim a cōcione tuba cani capi que arma e uestigio iubet. A megaresibus itaque phumane exceptus Niseā cigit muro & duabus alis ab arce ad nauale deductis urbē mari iungit: ut ab oī terrestri ipetu tuta munitaque Atheniensibus semp paretet a mari. Iā cū Philippo eo inimicitia uentū erat: ut bellū nō clam aut dolo ut ante sed manifestis animis & uiribus gereret. Atheniensis ei bello duces designarant absente Photione: quod ubi primū e Megaris pedem i urbē retulit: summopere populū conatur ab armis abducere: suadet ut de pace cū hoste agatur: cum eam & ipse Macedo uideretur uehemēter expetere. Huic sententiæ magno studio aduersatū ferūt sycophantam quēdā eorum: qui circa ilieam idest Athenis tribunal uersari solebat: Eūque ut nimiam Photionis licentiā exprobatē ita dixisse. Tu ne o Photionis homo es: qui populū Atheniensem audes consulto iā captis armis in hostē ruentē retrahere? Audeo iquit ille: atque id quidē & uolens & prudēs facio tametsi plane itelligo in bello me tibi in pace te mihi imperaturum. Demosthenis autē uicit oratio. Elegantior certe quā foelicio: ut bellū. s. cum Macedone quā longissime ab atticis finibus gereret. Qua in re Photio per deos imortales inquit Viri Atheniensis: ubi pugnetis: sed quo pacto uincatis inspicite: uictoribus enim bellū undecūque abest longissime: uictis autē & si multū hostis abfuerit: proximū est omne periculū accepta igit paulo post a philippo clade factiosi & rerum nouarum cupidi curæ demū summe rerum p̄fici uolebat. At optimus quisque cuique plus in salute publica quā in delictu & gratia pensi erat: accito in urbem ariopagi cōsilio plæbem supplices lachrymis & prece orare: ne labēti patriæ in tanto rerū discrimine desint: neu uelint facinorosorum ciuiū libidinē suæ liberorumque & coniugum saluti p̄ferre. Photionē unum esse ex omnibus cuius exploratæ iam pridē fidei uirtutisque ciuitatē in tanta tempore difficultate tuto cōmittant. Vicit itaque ambitionē & gratiam periculū iminens: ut urbis. s. i. perium ad photionē deferretur is inito magistratu de pace cum uolente Philippo agendum putauit. Tulit itaque rogationē Demades pacē eo dūtaxat pacto factū iri. Ut atheniensis & ipsi haberēt quas esset reliqua Græcia cōditiones cū Macedone habitura: unaque pax esset cum reliqua Græcia pacis conditio. Refellebat eam sententiā photion: stultum esse asseuerans incertis & alieno arbitrio statuendis cōditionibus pacem firmari. prius esse intelligendū quid nā sibi philippus a cæteris græcis expeteret. Superior fuit tempore ac morum iniquitate Demades: pace itaque facta cū populū animaduerteter photion sui iam sero poenitere cōsilio (nā & equitatum & maritimas copias Macedoni mitti ex foedere oportebat) istac iquit ego uobis initio metuens tantopere Demadis cōsilio aduersabar. Vosque ut par erat animo hæc ante prospicere. Nunc uero quoniā ita uobis cū philippo cōuentum est: & in fide manendum censeo. & quis hanc sortē animis esse ferendā. Sic maiores nostros accepimus: nunc ipe rādo nūc parēdo in utraque fortunæ uicissitudine sapienter fortiterque uersatos: nō modo urbē hanc nostrā sed & reliquā Græciā cōseruasse. Nunciata interi philippi mors est: & ob id plerisque placebat publica sacra festosque ludos diis imortalibus pro foelici hoc faustoque nuncio persoluendos. Refellebat hanc sententiam photion ignobilis ac demissi animi esse affirmās ciuitatē amplissimam & belli gloria uiribusque florentem manifesto gaudio petulantius exultare: quia tantæ hostiū in Cheronia copiae uno dūtaxat eēt hoīe iminutæ. Admouerat Thebis iestū exercitū Alexander. Hunc sæpenumero cū Demosthenes priuati publiceque maledictis insectaretur: photionē ei dixisse tradunt homericū illud: Desine iā demēs sæuū stimulare leonem: Gloria quē torquet regni que imensa cupido. Vis ne hanc urbē tāto tāque urenti rogo iniicere? Ast ego: cui seruadæ tantæ ciuitatis cura cōmissa est: nusquam eos ciuis audiri patiar: qui sese alioque cæci & imprudentes p̄ditū ire p̄gunt: Captis de Thebis: Alexander Demosthenē Lycurgū Hiperidem & Charidemū sibi ad supplitiū dedi flagitat: & Thebanos qui p̄fugerāt. Hæc cū ad populū essent relata: uniuersi i photionē unū ora oculoque cōuerterāt. Qui ut sententiā diceret nomine sapius appellatus: exurgens tandem accitoque ad se Nicode quo nec amore sibi nec cōsuetudine quisque fuerit carior ita uerba facit: Hi quos Alexander uictor efflagitat uiri Atheniensis ciuitatē nostrā i hoc periculo cōpulerunt. Quod eque p̄ sua magnitudine tanti existimo: ut Alexandro si uel hunc meū Nicodē sibi deposcat: uitandi publici periculi cā continuo dedendum censeam. Mihi que ipsi si pro uestra patriæque salute lux ista relinquenda sit summa mediis fidius incomparabileque foelicitatē me consecuturū putari. Mouet me insup nō nihil eorum misericordia: quos erūnis de formatos uidemus deletis Thebis in nostrā fidē unicū sibi portū cōfugisse. Iā satis est uiri Atheniensis iā Græciæ satis ē: unas Thebas earumque excidium deplorare liceat uobis illarum exemplo de capite & fortunis nostris cōsulere. Ego neque hos calamitosos p̄fugos negligendos duco: atque multo maxie publicā salutē i tāto rege discrimine paucorum

PHOTIONIS

gratiae praefendam arbitror. Victoriq; quonia ita nostra fors tulit: ita pericula postulāt: gerere morē ma-
 lim q̄ pugnādo simul uniuersa fortūae cōmittere. Primū igit̄ Psephisma missum ab Atheniēsis fama ē:
 Alexandrū contēnentē abiēcisse: statimq; uertentē ad legatos terga p̄ contumeliā abiisse. Id ipsum uero se-
 cūdo p̄ Photionē ad se delatū phumane admisisse: a maioribus natu admonitū Photionē ob eximiā eius
 laudē & uirtutē a Philippo semp̄ singulari honori habitū. Quae igit̄ ille negationis noīe petiisset: in his sa-
 cilem sese Alexander exoratūq; p̄stitit: & priuatim nō eius mō usus est familiaritate cōgressūq; uerū etiā cō-
 filio & snā. Nā cum a photiōe q̄sisset: q̄dnā potissimum ī uita sibi cēseret agendū: cōsulūisset primus oīum
 dicit: ut arma exercitusq; dimitteret: si tranquillitatē sibi securāq; expeteret uitā. Sin uero gloriā noīsq; cele-
 britatem: ī barbaros quos ei natura fecerat hostes: nō in grācos uires suas uirtutēq; explicaret. Multos p̄re-
 rea fertur ad eius īgenium īstitutūq; accōmodatos sermones habuisse. Atrocesq; iuuenis aīos inflexisse: &
 ab Atheniensū odio ī beniuolentiā ita traduxisse: ut p̄ photionē Atheniēses monuerit: rebus suis ita p̄spi-
 cere: ut si q̄d sibi cōtigisset aduersi: Grāciae īperium uendicarent. Eū sibi priuatim & hospite fecit & amicū
 appellauit. Cui honoris tātum auctoritatēq; tribuit q̄tum nemini ferme oīum quos apud se habuit unq;
 Nā Duris historicus Alexandrū tradit postea q̄ p̄fligato Dario magnū sese cognominati uoluit: nulli mor-
 taliū in epistolis dixisse salutem p̄terq; photioni Antipatoq; quos duos honoris cā semp̄ initio litterarum
 saluere iubebat. Hoc ipsum & Chares rex scriptor memoriae p̄didit. Fama est p̄terea Alexandrum ex Asia
 centum photiōi talenta dono misisse: atq; photionē ut erat auri minime auidus nuncios q̄ ad se illa detule-
 rant rogasset: quidnā esset causā q̄obrem se unū Alexander iter tot claros p̄stātisq; Athenis uiros donādum
 potissimū delegisset: Respōdētibus illis q̄ te unum ex oībus uirū bonum & honestū iudicat. Sinito igit̄ i-
 q̄t q̄lem me iudicat talem & esse & uideri p̄petuo. Illi domū photionē subsecuti īgressiq; ubi domesticā ui-
 ri p̄uipatē īspiciūt: aedes uidelicet uacuas p̄insentē uxore: & illū sibi lauādis pedibus aquā hauriētē: hāc
 inq; ubi cōspiciunt: ut pecuniā accipiat rogāt īportunius: indignum eē dicētes regis amico eidēq; primario
 in oī grā uiro uitā usq; adeo obiectā & inopē esse. Cōuersus tū photion: cū medicū quēdam senem uidesset
 fordido amictu p̄tereuntem: illos rogat num̄ minoris se existimaret q̄ iustum: p̄cātibus ut diceret meliora
 atq; paucioribus inq; q̄ ego uiuit ille: cui sat est q̄tulūcunq; quotidianus labor adiiciat. Desinite igit̄ me fru-
 stra obtūdeī. Ego. n. argētū ī cassum sumpsero si sumpsero p̄ eius amplitudine nō utar: sin uero utar: dignā
 ego cū rege ipso iuidiā & suspitiōē nō euitabo. Nuncii p̄specta uiri cōstantia ad regē cū auro redeunt oēm
 uero Grāciā celebris eiusce rei fama p̄uasit atq; p̄ disputantiū philosophorū scolas īcrepuit q̄stio: uter esset
 ditior. Is ne qui aurum obtulisset. An qui in summa auri egestate auge cōtempisset. Indignatus Alexander
 munificentia suā photiōis frugalitate & cōtinentia superatā lōge plura mittit de ītegro: illud adiiciens ami-
 cum neminem sibi putare q̄ ab se nō accipiat. At photiō cū nihilo segnus hoc auri respūisset: ne regis tamē
 uidereī aspernari liberalitatem p̄ auro petir: ut Ecrecatidem sophistā simulq; Athenodorū imbrū duosq;
 itē Rhodios Sparatonē & demaratē uiculis solueret: quos uariis accusatos crimibus fardibus coercuerat.
 Hos Alexander cōtinuo carcere liberatos dimisit. Et pauloante q̄ euita migraret p̄ditū est īperasse Crathe-
 ro ī Macedōias ueniētī uti ex q̄ttuor his Asiae urbibus Chio Gregito Milassis & Eleaminis deligēdāe pho-
 tionī faceret optionē: adiiceretq; si oēs ille repudiasset: graue id admodū & p̄molestū sibi futurū. Nec tamē
 potuit uel muneris amplitudo uel dulcedo sumēdi hoīs cōtinentiā & pectoris firmitatē labefactare. Extāt
 adhuc in Melita Athenarū uico photionis aedes aereis adornatae laminis: alioquī parce & nullo splendore
 aut luxu elaborate. Geminas eum habuisse uxores lris mādatū inuenio: primā Cephi sedoti figuli sorore:
 eāq; nulla īsigni laude celebratā. Alterius uero pudicitia modestiaq; hāc minus illustris q̄ uiri uirtus Athe-
 nis fuit. Aiūt. n. cum ad spectādas nouas tragōedias frequēs populus ī Caueā conuenisset: unū ex Tragōedis
 reginae personā ītroducturum a Melāthio ludorū p̄fecto cum plures petiisset ancillas cultu magnifico
 exornatas: & cum Melanthius tot se datū negasset: iratum Tragōedum ī theatrum noluisse p̄cedere. Tū
 p̄fectus Tragōedo uī p̄tracto ī medium quāta potuit uoce clamauit: Vides ne īprobe hoīum uxore pho-
 tiōis unica cū ancilla muliere semp̄ p̄dire ī publicū iā nimiū īeptus es: nimiū muliebri fastui tribuis: corrū-
 pis exēplo tuo Atheniēsiū matronarū mores & modestiā. Hāc a Melāthio dicta īgēti plausu ab oī teatro
 excepta sunt. Ferunt. īsup nobile quādā mulierē genere Ionicā Athenas p̄fectā cū ī uxoris photionis amicti-
 tiā uenisset: aureos illi torques uariisq; gēmis disticta monilia mūdū sui corporis obstētasse. Tū illa meum
 uero īquit ornamentū est photion Atheniensium iā uigesimū īperator filiū ei photion noīe fuisse phibēt.
 Is cum plurimū cuperet equestre certare ludum: quē Apobatē Attici uocāt: p̄misit pater nō: tā uictoriae de-
 siderio q̄ ut adolescētis corpus lōge prius usu & labore exercitū robustius & agilius redderet ut illū ludorū
 delectatiōe p̄lectū a priori uita si fieri posset abduceret. Erat. n. ītēperās photius & uini īmoderatus appe-
 tēs: potitus ē adolescēs uictoria uniq; ex aequalibus suis cū tamen id plarūq; oēs peterēt: parēdi ob uictoriā
 epuli munus tradit̄ Coenae itaq; tpe photiō stratis iā tricliniis ueniens: cū plarūq; offendisset paulo delica-
 tius splēdidiusq; parata: ī primis aruisia uina uario mixta aromate pedibus lauādis apposita: Quid sinis in-
 quit o photi architrclinū hunc tuā hoc luxu foedare uictoriā: intēperatiā uero filii cū nulla posset arte ad-
 genuos mores trāsferre. Lacedaemonē illū tadē īstituendū adducit: & ī adolescētium locat ordinem quem
 agogem grāco uocabulo nuncupāt. Visa est ea res atheniēsiū animos incendisse: arbitratos atticā dignita-
 tem atq; doctrinam summis ubiq; laudibus celebratā sp̄neri cōtemniq; quod grauissimus hō idemq; pri-
 marius ciuis peregrinam disciplinam illorum moribus pertulisset. tūc Demadē ita photiōi locutū aiunt.
 En quid phibet o photion: quo minus populo atheniensī in aīum inducamus: ut laconiā disciplinā in hāc
 ciuitatē excipiāt. uelintq; patrios mores ad illoz formā & īstitutū traducere: me p̄fecto si eadem tibi mens

est & ferendæ & suadendæ legis principem fore polliceor. Quid ni feras & suadeas Photion inquit: quôd quidem nemo te magis est ad eiusmodi laudandâ legē idoneus. Nā tibi uni maxime oīum ciuitas iure crediderit hōi unguetato & Myrtū undiq; redolēti: quoue nemo uideri cupiat aut ī uestitu splendidior aut domi lautior aut in oī luxu genere delicatior. Tibi inq; ciuitas iure crediderit cū de frugalitate de continentia de neglecto corporis cultu de labore de uigiis de paupertate de durissimis deniq; Lycurgi legibus earumq; laudibus disputabis. Ea tēpestate Alexāder triremes ex foedere sibi debitas ab Atheniēsis postulabat: ei postulatiōi rhetores Attici magno sunt studio aduersati: Tū Photion iussus sniam suā diceret. Ego inquit uobis aut armis uincēdum sentio: aut uistoribus plane ob tēperandū. Piteas hō tunc nouus erat: & nup in rēp. cum largiēdo tum populū blande salutādo ascitus. Cuius cū quotidiana dicacitate cōciones obtunderent. Photion inqt tacebit ne unq; hō hic nouus: & populi Atheniēsis emptitiū. Harpalus ab Alexādro fugiens cū igēti auro ex Asia Athenas traiecerat. Ad hūc certatī cōtinuo cōfluit magna ciuiū uis: auri magisq; hoīs amore cōpulsī. ī primisq; oratores: & hi q; q̄stum ex pulpito faciebant. Hos Harpalus exigua largitiōe plectos facile sibi empticios effecit. Vbi uero Photiōis quē ante oēs beneficio sibi deuiētum cupit. Integritatē constantiaq; itelligit: ualidiori rāte ad huiusmodi aucupiū opus eēt ratus: septuaginta illi dono talēta mittit: oratq; ut sese suasq; fortunas ī fidem & clientelā accipiat. Indignatus Photion ad nuncios uersus auferre. Istæc inqt hoīum improbissimi: meoq; noīe mærorē & luctum renunciate Harpalo: nisi a corrupenda ciuitate manū abstineat. His uerbis sibi metuēs Harpalus neminē deinceps auro ē oppugnare adortus: pauloq; post plane p̄spexit plus sibi ex largitiōibus detrimenti q; cōmodi cōparasse. Mox. n. cū de illo apud populū agereē: eos oīs quos donis labefactare ut se sumpti auri suspitione eximerēt. Suæ causæ palā aduersos habuit. Cōtra Photion haud minus ueritatis cultor q; eiusmodi criminationis itrepidus: Harpalū apte defendere: affirmare tanti uiri nō esse salutē aspernandā e rep. Se putare ut ille uitā Athenis degens ciuitatis tēporibus si casus dederit præsto adesse possit. Harpalus his auditis gratiā Photioni quoquomō referre conatus: ubi hoīem uidit oī undiq; explorato aditu uelut minutissimā arcē donis inexpugnabilē stare: ad eius generū Charidē sese cōuertit: hominē sicut īgenio pax ītegro ita cito ī malā famā ex Harpali cōsuetudine lapsum. Harpalus itaq; multa Charidē familiaritate cōplecti. Ei se suaq; oīa facile credere. Siqd factō consultoue opus esset eius opera & snia potissimum uti. Feruntq; mortua Pitonica nobili scorto: q; Harpalus amore ī sano deperibat: cōdendiq; magno sumptu sepulchri curā Charidi Harpalū tradidisse: Erat ea procuratio genere ipso abiecta & sordida: & ignominiā auxit ipsius tumuli tenuis & mērito sumptu minime respōdens ornatus extat. n. adhuc sepulchū illud secum in heremo: qua ī Eleusinā ex urbe est iter: in quo nihil oīno conspicitur dignum triginta talētis cū tot Charides reddita īpensæ rōne ab Harpalo exegisset. Harpalus deīde morbo opp̄sus naturæ tandē cōcessit: eius filia quā Pitonica partu ediderat ī Photionis Charidisq; tutelā relicta: & diligēter ab his & phumane educata ē. Et cū Charides male administratæ. Harpalianæ pecuniæ accersitus reus frustra oraret soceq;: ut suæ causæ patronus adesset. Ego te Photioni honestis tātū ī rebus geneq; mihi adsciui. Alexādrī mortē Asclepiades primus oīum Athenis renunciauit. cui Demades credendū eē negabat: q̄a tanti odore cadaueris primo die impleri orbē terræ par fuerit. Cum uero populū uideret photiō res nouas moliētē. surgētes motus oī studio cōpescerat: tumultuosum: quēq; accedebat: hortabat: ut certiorē huius mortis nūciū expectarēt. Et cū multi tā ignari ueritatis q; nouadage regē cupidi p̄ cōcione clamarēt Asclepiadē uera dicere: photiō ait: Si hoc hodie ueq; ē: & cras erit & p̄petuo deiceps ueq;. Quare p̄ deos īmortales uiri Atheniēses uos oro: ne præcipites ī noua ruamus cōsilia: sed gra uiter tuteq; ita de rep. statuamus: ut nostri p̄ se hac consili nō pœniteat. Ea tēpestate Leotheris erat at̄henis amplissima auctoritas. Is ad īferenda reliquæ Græciæ arma populū quotidianis stimulis concitabat: q; cum photionem sibi aduersantem per contemptū rogaret: quidnam totiens īperator reip. p̄fuisset: haud parum equidem photion ait: qui ciues meos ut p̄p̄riis tumultis conderentur: effeci. Huic quoq; supbe multa & uarie de se iactanti. Sermones inquit tui cupressō sunt plane similes: nā magni sunt & nullos fructus ferunt. Et cū exurgens Hyperides sic photionem interpellasset: Quo igitur tēpore gerēdum a nobis bellū censebis? Tunc inquit cum milites uidero suos ordines non deserere: diuites libenter tributū conferre: & oratores a peculatu penitus abstinere Leosthenes igitur dux tandē ei bello præfectus cū igētis copias cōgisset: & multi mortales eū numeq; tū militis ornatū admirarēt: rogatus photiō q̄lis sibi ille exercitus uideret: belle me Hercules inqt ad stadiū decurrēdū īstructus: lōgiore uero belli cursum expaueo: q; ciuitati nostræ itelligo neq; naues neq; militē neq; pecuniā ī supplementū superesse. Quibus uerbis paulopost attestatus est ipse rerum euentus: Vt primum enim ē eductus exercitus secundo Marte pugnatum est. Boetii colatis utrinq; signis p̄fligati. Antipater ī Lamiā fugatus & cōclusus. Ea priā fortūa ciuitatē non minori spe q; gaudio inflatā extulit. Ludi p̄ urbē passim instituti. Tēplis oībus & delubris supplicia gratiæq; diis bene fauentibus habitæ: inter hæc nōnullos ferūt a qbus photiō de mouēdo bello dissenserat eū exprobrādi gratia rogasse: nunqd hæc uellet nō euenisse. Quibus ille minime qdem inqt: nec me p̄p̄ea cōsili pœnitet mei. Et cum frequētes e castris nūcii sup aliū alius p̄speq; aliqd quotidie nūciarēt: nūq; ne inqt finē his uictoriis faciemus? Mortuo in ea expeditione Leosthene ueriti quidā ne photion si illi subrogareē: bellū ī pacē uerteret: hoīem quēdā adornāt: sicut ignobilē fama & genere ita pulchre ad mētiēdū īstructū. Hic dū īpatoria hērent comitia. exurgēs ait: se teneris ab annis photionē nō uulgariter delexisse: primāq; pueritiā sub eodē p̄ceptore & reliq; deīde ætatē secū familiariter exegisse: Se cū beniuolētia tū illius uirtute adductū de salute hoīs sollicite cogitare. Tanti uiri uitæ ac laboribus esse parcendum. Illum angustioribus reip. temporibus seruādum: cui neq; similitē ciuitas neq; proximū quenq; hēret: abunde idoneū eē antiphilū: q; huic īperator

PHOTIONIS

bello præficiatur. His cōmentis cum populū in suam finem traduxisset: accedens ad eum Photion. Ego te inquit nulla ætate cōdiscipulum nulla familiarē aut cognitū habui. At amicum ex hoc die plibēter accipio quē itelligo quā rōne adductū & cōmodis & salutē meæ cōsuluisse. Athenienses ira p̄citi arma uidebatur in Boetios eē moturi. Capit Photion p̄ id tēporis īperator icense multitudini primū obsistere. Tūc nōnnulli eius capiti metuētes illū hortari: ut ab īcepto desisteret: cædē ei paratā esse si in sane plæbi semp̄ aduersus cū illius ira & furore pugnauerit. Quibus Photiō iniuria equidē paratā si p̄ salute reip̄. certās cecidero. Si uero cōtra iure & magno meo occumbā merito. Ast ubi uidit nihil se cōsilio aut uerbis p̄ficere: populūq; furentē ī bellum & arma ruere: astu illos cohibēdos ratus: q̄ primū edici p̄ p̄conem iubet: oēs q; intra septuagesimū annum ac pubertatē eēnt: statim dimissā concione armatos affore: sumptoq; .v. dieꝝ cōmeatu sese cōfestim ī Boetiā sequi. Ortus cōtinuo tumultus ē. Nā hi quos iam ætate cōfectos īualidū corpus ipsaq; naturæ lex emeritos fecerat, edicti crudelitātē acrius icusabāt. Quibus Photion qd hoc ītemperatū est: qd nā ego iniuriæ uobis facio: si & ipse octogenarius ī armis adero: hac si qdem arte mutatos illos a belli impetu ad getē ociūq; traduxit. Sub idē tēpus nunciatū ē: Mitionē cū frequētī Macedonū manu multoq; itē merenario milite orā maritimā crebris excursionibus deuastare: & ad Rānūsium usq; p̄gressum oī belli clade adiacentē agrum puadere. Tum Photiō rapti coactos educit copias Macedoni q̄ celerrime occursum. Castris itaq; ītra cōspectū hostiū positis: cū plæriq; ex suis aliūde alius ad eū cōcurrerēt: atq; officio uelut īperatorio functi dicerēt. Hic qdē p̄ximū eē tumulū pedite occupādū: ille macedonē eq̄te circūueniēdū: alius aliunde hostē adoriēdū stomachatus tādē o Hercules inquit: ut multos hic īperatores hodie uideo: ut paucos milites: Suis deīde ī aciē explicatis unū ex militibus uidet relicto ordīe aliq̄to lōgius ī hostes p̄dire. Hic deīde cōspecto Macedōe q̄ acer ī armis sibi pugnaturus occurrerat pedē metu referens se cōtinuo in pristinū locū recipit. Tū Photiō nū te inquit hoīum ignauissime bini iā deserti ordinis pudet: nā & quē īperator tibi decreuerat: & quē tute tibi locū delegeras reliq̄sti Cōserto itaq; plio breuiter moræ p̄fligatum hostē lōge lateq; disiecit. Fuit ea uictoria cū ipsius Mitiois tū aliq; nobilū cæde īsignis. His ita gestis Leōatus accitis ex Asia Macedonibus: græcas quoq; copias in Thessalia cum Antipatro iungit. Pediti præerat Antiphilus: Mēnon Thessalus equiti. Hos Photion cruento Marte supatos fudit. Cecidit ī eo prælio Leonatus infesto telo acriter dimicando traiectus. Secūdū hanc Cratherus cū ingenti militū ui ex Asia traiecit in græciā Cū eo quoq; īstructis copiis in Cranone pugnatum ē, anceps diu certamen fuit. Cessitq; tādē græcus uiribus aliquāto inferior: Haud magna tamen accepta clade: paucisq; ferro absumptis: quanq; græci paulopost in antipatri potestātē sua culpa redacti sunt. Tū ob cōtēptos ab se duces: quos nec ætas nec rerū usus nec gubernādi peritia īperio dignos fecerant tū etiam ob ipsorū ignauiam: qui ut antipatrum uiderunt: suis admotum moribus uano metu perterriti & urbes & libertatē periter tradidere. Posthæc antipater infesto agmine athenas petiturus uidebatur. Tum Demosthenes Hiperidesque capitis metu ex urbe cesserunt. Erat ea tempestate Demades & senatu & omnium publico eiectus munere: cui neq; comitiis īteresse neq; ulli cōsilio publico tunc licebat quia pecuniam qua illū athenienses multauerāt: septies enī falsi dānatus fuerat: nondum soluerat ob inopiam. Is igitur pristina sibi ob iniquitatem temporum usurpata licentia tulit ad populū ut legati ad antipatrum de pace acturi cū imperatoria potestate mitterentur. Plæbs metuens ad Photionē studiose cōfugere: eius opē & cōsiliū implorare: illi uni suam patriæq; salutem comittere. Quibus Photiō si mihi creditum inquit esset: tunc cum ociosis uobis consulebā: haud nunc profecto tumultuantes cōsulere tis cui potissimum uos uestraq; credere debeat. Cum demadis ergo sententia populo placuisset, Pphotiō omnium consensu legatus ad antipatrum mittitur. Hic tunc in Thebano statua habebat: reficiendo armandoq; militi intentus: ut inde in atticum agrum irrumperet. Photion primus omnium ab antipatro petit. Ut atticis finibus quoad agatur de pace absteineat. Cratherus iniuste id ad Photione peti dicebat. Negabat enim prudentis esse aut boni imperatoris exercitum ex sociorū agris atq; opibus alere: quem tuto liceat hostili præda pastum locupletare. Tum antipater apprehensa legati dextera: danda est inquit hæc Photioni nostro gratia. Inde cum de pacis conditionibus est conuentum. Athenas rediens photion ubi populū cōsensu firmata sunt omnia Thebas cōtinuo aliis cum legatis emittit: Horū principem constat Xenocratē fuisse philosophum: cuius de uita moribus uirtuteq; tanta fuit mortalium ea tempestate opinio: tāta nois apud omnes famæq; celebritas: ut uulgo crederetur nullum esse hoīs tam crudelem nullū ita fere & cōtātū animū: quē nō uel solus Xenocratis cōspectus ad mansuetudinē sui q; uenerationē & amorē traduceret: Sed sefellit hanc hoīum opinionē ingrata quædā Antipatri & bonis infesta malignitas. Nā cæteros legatos humane cōplexus hūc unū nō dico non salutare sed nec aspicere quidē sustinuit. Tū Xenocratē benefecū agi dixisse ferunt: si se unū Antipater suæ in Athenienses īgratitudinis & perfidiæ uereat̄ testem. Eū deīde dicere incipiētē taceret tādē cū obstrepēdo: tū aduersando & cōminitādo coegit photion itaq; cum post Xenocratē suæ ciuitatis cām perorasset: Antipater in amicitia se populū Atheniensis mansurum respōdit. Permissurūq; ut ibi patriis legibus uiueret: si Demosthenes sibi & Hypides dederent: si itē illi rep̄. excluderent: qui nihil ubi opus erat cōferrēt ī publicū: si suū præsiidiū in Munichia hoc ē in Athenarū arcē accipissent: si deniq; absumptā eo bello pecuniā acceptaq; dāna refarcirēt. Has cæteri legati cōditiones lato excipiunt aīo. At Xenocratē dixisse fama ē: Seruis illas adeo belle modestas fore: liberis uero sicuti durissimas ita & repudiādas oīno. Cū aut photiō oraret Antipatq;: ut arcē uellet eiusq; præsiidiū ī Atheniensium manere potestātē: nonnulli Antipatrū ita respondisse tradūt: Volumus equidē oīa tua grā facere his exceptis q̄ aut tibi p̄nciei: aut nobis piculo uenire possint: q̄q; alii non hæc dixisse scribūt Antipatrū: sed rogasse photionē: uellet ne uades esse pro Atheniēsiū fide & cōstātia: spōdereq; populū si arcē illi & præsiidiū re-

liquisset in pace suaq; amicitia permanfuz nihilq; tumulti posthac cōtra se excitatuz. Tacente photiōe & repetenti hęc uerba Antipatro nihil p̄terea respondente: Carabū quēdam p̄pacem hoīem & libertatis hoīem accerrimū proficientē dixisse tradunt. Et si spopōderit hic: ei ne credes antipater: athenienses itaq; acceperē p̄sidiū: cuius fuit p̄fectus Menillus homo & ingenio miti & Photioni necessitudie iunctus. Visa ē nobilissimæ ciuitati tristis nimīū & superba ac insolens ea cōditio: nec tā ad antipatri firmandā potentiā q̄ obstantādæ licētiae inferēdæq; cōtumeliæ cā excogitata. auxit aut hoīum luctū atq; mærorē tēpus ipsum Nā ad. xiii. Kl. nouēbres ī arcē est accepta custodia: quo. s. die magnoz mysterioz athēis agebant solemnia: & lachus hoc est liberpater in Eleusinā ex urbē transmittēbat. Igitur hęc deoz immortalīū cerimonie haud minori græcoz celebritate q̄ ueneratione cōfici solitæ: cum armoz strepitu tumultuz militari cōfunderent: plurimoz occasione fuere mortalibus: ut extinctū clarissimæ ciuitatis splendore: obrutāq; dignitatē lamētis & fletu conquererent. Exactā superioris æui foelicitatē cum p̄senti calamitate cōferebant. Repetebant aīo mysticas illas & uoces & uisiones: quas melioribus reipublicæ tēporibus incredibili admiratione stuporeq; uel ipsi athenaz hostes excipiebāt: ut deoz numina tunc uiderētur id ipsi ex oī terraz orbæ carissimū domiciliū delegisse: nūc uero deos ipsos uelut iratos uenisse spectatū græciæ miserias atq; ruinam: & q̄si exprobrata supiore fortuna nūc ignominie cā sanctissimū ex oībus & iocūdisimū cōtaminasse diē: ut q̄ latissimus eēt antea appellatus nūc mutato noīe miserabilis mæstusq; & sibi & posteris diceret. Memoria uero p̄ditū ē: paucos anteq; hęc euenissent annos. Dodonides oraculū atheniēsis edidisse: quo cōsulebāt arcē Palladis ab externis uiribus diligētissime custodiri. Itē p̄ eos dies ferūt: qbus euenērūt hęc uicetas mysticis ifulis circūuolui solitas mutato colore atras ex puniceis uno tēporis puncto factas: cū pristinū tamē colorē reliq; oīs priuata supplex retinuisset: & sacerdotē aiunt cū p̄cellū trāquillo ī portu lauaret: Cethe de repēte emergens ab imis corporis partibus ad uentrē usq; degultuisse. q̄si dea ciuitatē hoc uoluerit monuisse p̄digio: ut supiores urbis partes maritimis inferioribusq; amicis custodirent. Menillus milites quos secū ī p̄sidiū duxerat: ab oī p̄sus iniuria ita cōtinuit: ut nihil triste atheniēsis itulerit ea cōditio. Eos q; ex foedere ob īopiā & egestatē e ciuitate sunt eieci supra. xii. milia fuisse tradūt quoq; pars ī urbe manētes hac noua dehōestati cōtumelia spectaculo mortalibus erāt: pars relictis patriis lariis Traciā migrauerunt: ubi cū agrū illis Auti parer & urbē definiuisset: quodā iclusi uelut carcere uidebant. indignus aut Demoſthenis ī calabrya Hypidisc; apud Cleonas iterritus: de qbus alio diximus loco Alexandri Philippiq; ne dū extinxit odiū: ueq; etiā desiderium excitauit: licuitq; Atheniēsis id tunc dicere qd̄ agricolā quēdā ī Phrygia dixisse cōstat. Nā postea q̄ trucidato Antigono: occisores eius regē potiti oī genere iniuriæ mortales sibi subiectos affecerāt: agricola qd̄ agellū fodiēs rogatus qd̄nam faceret: Ego suspirās inq; Antigono q̄rito. Hoc ipsum licuit p̄ id tēpus Atheniēsis dicere: cupere. s. se philippū Alexandrūq;. Meminerāt. n. q̄tus fuisset in regibus illis splendor animiq; maiestas: quāta rerum gestarum gloria: quātum in omni regia uirtute lumen atque præstantia: quos tametsi hostes sibi iratosq; habuissent: fuisse tamen illorū ut in animo cælo generosozq; facilem iram atq; placabilem. Contra uero Antigoni truculentum & crudele imperium eo erat omnibus durius: quo aspectu foedo deformiq; sordido & populari amictu uictu parco planeq; uulgari regis speciē ac dignitatem mentiebatur. At qui photion precatus antipatrum complures exilio soluit: multisque item eorum unus agnonides sycophanta fuit: effecit ut peloponesum habitare liceret. Neue ut ceteri Græcia eieci ad incolendum Ternarum aut Ceraunicos saltus relegarētur. Interea photiō ciuitatis cura suscepta eos qui ingenio fuissent miti & urbano magistratibus honestabat. Seditiosos & nouæ fortunæ cupidos quos: nec impositū iugū nec ablata calcitrandi licentia satis edomuisset: ad telluris & agrorum colendorum curam studiumq; conuertit: Xenacratem uero ex inquilinorum ordine cum ī ciuiū nume q; transferre uellet: nunquam inquit ille committam: ut eius ciuitatis appeller ciuis quæ ne talis fieret: omni diligentia legatus elaborauit. Cum uero Menillus photioni pecuniam dono misisset: respōdisse illum tradunt. Alexandro Menillum esse præstantiorem: neque honestiorem nunc esse sumendi occasionem a quo etiam maiora repudiant. Cum autem a Menillo eam ut photio filio sumendam permitteret: rogaretur: photius inquit filius si uitam & mores composuerit: uiuet ille quidem paterna hæreditate contentus si p̄digus ut est impurusque perstiterit: nec argentum hoc satis futurum scio. Antipatro autem iniustum q̄piam ab eo per nuncios flagitanti non habebit me inquit & amicum pariter & assentatorem Antipater. Antipatrum quoq; plerumq; dicere solitum accepimus: duos athenis sibi esse amicos: photionem Demademq;: quorum alteri nunquam potuisset ut caperet suadere: alterum nunquam potuisset largiendo exple. Paupertatem etenim photion quasi præcipuum aliquod uirtutis decus & argumentum excoluit: q Atheniensium totiens imperator tantam opulentissimorum regum beniuolentiam consecutus: omnem tamen ætatem pauper diuitiis contēptis exegerit. At uero Demades ingentes diuitias sicuti quæsitus turpiter: ita luxuriose disiectas pfudit: in quo nō necessitas nō rō nō honestas sed sola libido modum sumptibus statuebat. Qui sibi laudem ex ipensis nō modo turpibus uerū etiā patria lege uetitis quæritabat. Nam cū athenis esset lex: quæ peregrinum uetaret publicis ludis in teatro saltare: & mille dragmaz multa ī diceretur ludi præfecto: qui saltatorē eiusce iduxisset. Demades cū ludos ipse pararet: poena nihilominus q̄ legis ueneratione neglecta centū & eo amplius magno undiq; studio conuæsitos aduenas saltatores in theatr; admisit: mellenasq; p̄ singulis excoluit drachmas: Demææ uero filii nuptias regio splendore parauit i quibus eū ita filio locutū accepimus Matris tuæ nuptias o Demæa uix uel uicinorū quisq; sensit: Cum ducebatur: cum tuæ nunc & principibus & regibus celebratæ sunt. Cupiebant uehementer Athenienses Macedonū leuari præsidio: Photionemq; propterea importunius ea de re agitabant: quasi is unus esset

cuius dignitati ac beniuolentiæ id ab Antipatro facile donaret. Photion siue cōsequendæ rei desperatiōe perterritus: siue id quod arbitrator: populū ratus modestiorem hoc metu getioremque in ciuitate futuræ nullis aduocis precibus potuit: ut id muneris uellet accipere. Tributū uero ut in aliud differerent tēpus libens ab antipatro impetrauit. Populus a Photiōe conuersus ad Demadē: facile illi suadet: ut per auferendo p̄sidio legatus p̄ficiat. Demades sumpto secum Demea filio in Macedoniā uenit: facto quodā tunc ut uideat eo p̄fectus: quo tēpore lætali ualitudine Antipater tenebat. Nam Cassander cuius erāt primæ partes apud Antipatrū: Demadis ad Antigonum litteras nuper interceptas habebat: quibus illū ex Asia ad occupandū Græciā iam uelut ex putri uetereque filio pendentē accersebat: Antipatrū. i. filiū putre per cōtumeliam appellans. Cassander ubi primum istuc uetum est: parentē natūque iubet prehendi. Primus Demeas intra paternos sinus carnifici iugulum dedit: ita ut Demades cruore nati scœdatus flebile cunctis mortalibus spectaculū fuerit. Ipsum deinde patrē multiplici affectum cōtumelia & proditorē ingratumque sæpius uocitatū tandū crudeliter trucidauit. Antipater moriens Polypercontē ip̄eratorē cōstituit: tribunum uero militū Cassandrū: hic rege uita functo: in spē occupandæ regē electus: omni sublata mora Nicanorem p̄inde ac Manillo suffectum Athenas mittit: qui Munichiam anteq̄ Antipatri uulgaret mors: ab illo recipiat. quā cum cessisset e sententiā: paulo post re patefacta: Photionem populus im̄simulare: quasi ille Nicanoris gratia cognitā Macedonis mortem silentio cōtexisset: Photion populari leuitate neglecta Nicanorē nihilominus cōueniēs in longam diem secū tracto sermone: beniuolum eū mitēque Atheniensibus reddidit: a quo etiā ut theatricos ludos ad leniendū mærorem populi multo sumptu & splendore instrueret: impetrauit. Secundū hæc Polypercon cui relictū filiū curā liquerat Antipater: dolo & astu cū Cassandro agendū ratus: epistolā regis noīe Athenas mittit: qua se illos scribit pristinæ restituere libertate. p̄mittereque ut more patrio ueterique lege ciuitas gubernaret. Eo cōfilio insidias Polypercon sese Photioni parare credidit. Nā cū cōstituisse aīo Athenas in suā redigere potestati nihil se non eiecto Photiōe consecuturū putauit. Photionē autem facile p̄ditum iri si eiecta ex foedere cum Antipatro paupertas in ciuitatē reciperetur: & si factiosi & populares remp. nanciscerentur de integro. Igitur cum motus ob hæc litteras excitarentur Athenis: uidereturque plæbs ad res nouandas plurimū inclinata: Nicanor populi colloquiū petēs: imperium coacto ibi senatu præterit: sese corpusque ac salutem solius Photionis fidei tradens. Dercillus iterea quē regis noīe Attica tunc regio præfectū habebat: insidias Nicanori parat: ut eo capto Cassandri deinde p̄sidium Munichia eiiciat. Præsentit dolos Nicanor: & in Munichia p̄mittente Photione sese repente recipiens: cū Dercilli sefellisset insidias: putabat: ulciscendæ iniuriæ gratia aduersus urbē cōfestim arma moturus: p̄ptereaque Photionē uulgo icusabat quod Nicanori fugiēdi fecerit potestatem. Cōtra Photion sese aiebat secusque omnis periculi esse: & Nicoris p̄missis ita fidere: ut ex eo nihil pernitens speraret hostile. Quod si secus ac ipse putabat euenisset: male se tamē acceptæ quā illatæ iniuriæ & pigere & reū eē. Hoc si Photionis dictū in se nudū cōsideres: uidebit illud profecto honesti cōstatis & fidelis animi imaginē plæ referre. Sin autē ad patriæ cōuertas pericula: meminerisque illā nō hominis priuati: sed summum gerētis magistratum uocē fuisse: nescio an paulo seuerior illa fuerit: quā uel patriæ pietas uel magistratus iura uel necessitudo ciuiū postulabat. Nā quod Nicanorē p̄miserit Munichia repetere: nō id fecit quia ciuitatē suspicaret in manifestū bellū ip̄igere sed amicitia iura datāque a se Nicanori dextrā suo huic crimini p̄tēdebat: arbitratus geturque illū p̄missæ sibi pacis pudor nihil tumulti nihil iniuriæ atheniensibus illatū. Aliis etenim argumētis plane p̄spectū ē: Photionē illi lōge plus æquo credidisse: quē cū palā plærius crimina rent: quod Pyraeo pararet insidias: trāsmitteretque p̄egrinū militē quotidie Salaminā & multos itē pyraei acolas auro sibi cōciliaret: nō adhibuit aures photiō: falsas eas eē calūnias arbitratus. Quin & philomedē Læpreū cōtēpsit: quod eiusce suspitiōis metu ad populū tulerat: ut oēs arreptis armis ad ip̄eratoris signū p̄sto eēt: nulla. n. ratiōe abduci potuit: ut quæ is Nicanor contra ciuitatē moliebat: accōmodaret aīum: quoad ille e Munichia ip̄etū cū armatis faciēs fossam pyraeo uallūque circūduxit. Tū photiō tumultuatē populū frustra conatus educes: & odio & cōtēptui oibus erat. Dū hæc ita gerunt polypercon Alexandrē filiū cū igēti armatoque numero mittit in speciē quæ ferendæ Atheniensibus opis cōtra Nicanorē: re autē ad subigendā si posset urbē itestino iā morbo lāguētē: Fauebāt ei exules ferme oēs quibus suo iā beneficio restitutis ciuitate frui licebat: fauebat egenorū turba: quod reip. p̄ illū rediti eo potissimū pacto relaturi gratiā uidebant. Cōcio igitur ex oī mortalium colluione cōgeritur: in qua eiecto magistratu photioni nouos ip̄eratores sufficiunt. Nec Athenæ hoc unquē periculi effugissent: nisi crebri clādestini que Nicanoris cū Alexandro cūgressus p̄p̄ mœnia sæpius dep̄hēsi illoque patefecissent cōcordiā: & Atheniēses eius periculi cautos reddidissent. Secundū hæc photion reus p̄ditiōis accusante agnonide accersit. eo metu p̄territi picles & Chalimedō clā se ex urbe surripiūt photiō & ipse relictā urbe ad polypercontē se cōfert cū paucis: cū que & Solō plateensis & Dinarchus Chorchinthus sunt p̄fecti ambo polyperconti necessitudine & familiaritate coniuncti. Ceterum Dinarchus morbo Melanthea correptus cū plurium dieꝝ morā itineri illoꝝ adiecit. Hoc interī spatium rogationē tulit Arcestratus suadēte agnonide populoque p̄bāte: ut quod photionē accusaret: legati ad regē cōtinuo mitterent. Eodē tēpore & ipsi legati & photion polypercontē p̄egre cū rege p̄fectū assequuntur ad pharigas: is ē phocidis uicus in radicibus mōtis positus: quē Galatā nūc uulgo appellāt. Ibi polypercon aurea umbella posita cū sub illa sedētē regē cōstituisset. Dinarchū cōtinuo cōprehēdi iussū uariis affectū suppliciis iugulat. Deinde legatis Atheniensium potestate dicēdi facta: in ipso statū cōsensu tumultuari & mutuis accusationibus cōclamari ceptum: Tum Agnonides mittite nos inquit Athenas omnes & uinctos & una conclusos cauea: Vbi de cuiusque supplicio populus decernat ac statuatur. Eam uocem in risum regem soluisse fertur. Macedones autem & peregrinos quos audiendi Desiderium traxerat: Huic consensui de industria circumfuderat. Fuit in eo

iudicio partium periniqua conditio nam Photioni dicere pgenti saepius obstrepens Polypercon: baculo tandem tellure percussa abactum illum silere coegit. Hegemonem uero suae in populum fidei & beniuolentiae polyperconis testimoniū implorantē cū illi Polypercon respondisset iratus: ut desineret ipse de se coram rege metiri: psiliens rexילו trāsuerberasset: nisi Polypercon illum extemplo complexus cohibuisset: Eius tumultus causa solutus confessus est. Tum Photion & qui secum aderat licitoribus custodiendi tradunt. Reliqui eius comites quos melior fortuna tūc forte absentes fecerat: mutata ueste capiteque uelato custodias mentiti salutē sibi fuga comparauerunt. Illos itaque Cletus uinctos reduxit Athenas: non tam ut aiebat quod de illo criminibus iudicatio statueret: quā ut capite plecterentur iniudicati. Fuit id spectaculum cunctis mortalibus & maestum & miserabile uiros illustrium factorum omnique laudis gloria pcellentes: latronum more copeditos plaustrisque iniectos per Ceramicum: id erat scortorum diuersorium spectante populo in theatrum uehi: quos ubi Cletus ignominiae causa tādū detinuit: quod ex omni hominum labe concio a magistratibus aduocata a qua non mancipium non peregrinum non lenonem non perdidissimum denique quempiam exclusum fuisse ferunt. Sed uolentibus & theatrum & pulpitum patuisse. Hic regis per concione recitatur littera: in quibus manifesto se reos prodicionis illos deprehendisse scribit. Populoque Atheniensi iudicandi facere potestatem: Quippe qui liber iam & suis legibus uiueret. His lectis cum Cletus eos detraxisset in medium: optimus quisque crudelitatem facinoris misericordiaeque percussis faciem uelare: oculos a tam truci flebilique spectaculo prohibere: sollem nihil usquam crudelius nihil uidisse indignius affirmare. Fuit inter hos qui surgens in media concione dicere paulo liberius auderet feruum saltem esse & peregrinum quemque eo concilio abigendum: regem iudicandi arbitrium populo permisisse: non ut nefarie iniusteque: sed ut legitime rite sancte de ciuium capite statueretur. Huic uoci plæbs inflammata obstrepit: conclamat aduentasse iam diem: quo hanc paucorum potentiam fonditus deleri oporteat: perdendum esse quicumque multitudinem oderit rem atticam alio iam pacto stare non posse. Ad ea cum nemo deinceps respondere auderet. Photioni ipse inter furentis turbæ tumultum & uoces uix auditus. Nūquid nos inquit iure an iniuria necari par ducitis? Illis uero iure clamantibus quoniam modo inquit de inauditis iure decernitis? & cum nihilo tamē attentius audiretur: procedens paululum ego inquit me capitis reum profiteor: pro his que in republica & gessi & saepe consuli. At istos o uiri Athenienses quid est causae quamobrem nihil uobis iniuriatos occidatis? Cui cum respondissent: quoniam tibi amici sunt secedens Photion tacitus quiescebat. Tunc Agnonides Psephisma recitat iam pridem ab se conscriptum eius hæc ferme sententia: Populus hos si reos obiecti criminis iudicari capite plectuntur. Hoc audito fuere nonnulli tanta immanitate animi saeuitiaque: ut psephismati id unum deesse dicerent: Photionem scilicet non ante necari quam uariis esse cruciantibus & tormentis afflictis iubeantque induci rotam inspectante theatro & ipsos cum flagris & securibus carnifices expediri. Agnonides seu quod id ægris auribus a Cleto auditum aduertit: seu quia facinus ipsum & barbarum & crudele nimium existimauit: cum callimedontem inquit mastigia o Athenienses dānabimus: tūc ea supplicii crudelitate saeuire licebat: in photionem uero nihil tale laturus sum. Hic quēdam summisse dixisse tradunt: Recte facis Agnonides: nā si excruciaris Photion tibi quod faciemus? post hæc cū ad scrutandam sententiam populi circūduceretur urnula: nullis ut in euerfa concione sedentibus quibusdam etiam coronatis: ut plecterentur capite iudicatum est. Fuere cum photione damnati Nicocles tudippus Hegemon & pithocles. Demetrium uero phalereum callimedontem charidem aliosque nonnullos quod forte tunc ab erant & hos mortis decernunt reos. concione demissa: cum damnati in custodiam ducerentur: ceteri quidem inter postremos amicorum familiariumque complexus fletu & lamentis misere complebant omnia: At photionem cerneret eodem oris habitu incedentem: quo domum olim solebat imperator a concione reduci. Nec minorē admiratio: nis quam misericordiae occasionem uiri uultus & gestus animique constantia & magnitudo mortalibus afferebat. aduersarios tamē eius tanta fuisse animi atrocitate tanta crudelitate & impudentia dicitur: ut obuiam interducendum saepius facti certatim illum probris & maledictis incesserent: auderetque ex his unus sputis eius ora foedare. Tunc photion ad magistratum conuersus: cohibebit ne quispiam inquit hodie huius hominis petulantiam atque ineptias? Atqui Tudippocum hic iam tritum poculoque ifusum uenenum conspiciens horruisset: fletque calamitatem hanc & crudelis iudicii indignitatem: accedens proprius photionem: num te solatur inquit quod iam est cum photione moriturus? Rogatus ab amicis siquid photio filio nomine suo dici uellet: Volo equidem inquit ne silicet illatae mihi ab Atheniēsis iniuriæ reminiscatur. At cum ab eo peteret Nicocles is, quem fidelissimum semper omniumque carissimum habuit: ut priori sibi liceret hauire uenenum: durum id mihi quidem inquit o Nicocles molestumque: tamen & hoc tibi concedendum est: cui nihil nunquam in omni uita negandum putarim. Igitur cū & reliqui omnes poculum priores sumpsissent: defecisse uenenum dicit: Carnifex uero se aliud nisi duodecim prius acceptis drachmis daturum negabat: tanti enim unctiam uenire aiebat. Tum photion ubi hominem uidet in proposito stantem: ne morti fieret mora ex amicis unum aduocans: quādo quidē inquit nisi empta nece emori Athenis non licet huic quæso præciū dato. Erat tunc Munichionis mensis undeuigesimus dies quo tempore equester ordo ioui solēne afferebat popam. Hæc pars in specie luctus coronas auferretes pars flendo ad carceris fores conuersi: eo pacto præstantissimi & innocentissimi ducis interitum ornauere: Nec mortalium quisque fuit in quo non fuisset aut feritate naturæ aut iræ aliaque acerbitate penitus: extincta humanitas: qui non ipsi & nefarium duxerit diē illum sanctissimum semper & populo Atheniēsi sacrum atque solennē hoc publico piaculo fuisse pollutū: & castas per id saltem temporis manus a tam ipso scelere non seruasse. At eius inimici: quorum nondum erat in uiuum satis explicata crudelitas: mortui quoque corpus atrociter insectati sunt

CATONIS IUNIORIS

Illud enim nullo prorsus igne succenso: nullo funesto lumine: Nulla denique non honoris modo: Sed ne humanitatis quidem significatione atticis exportari finibus edixerunt. Diciturque ex illius familiaribus neminem eius corpus contingere ausum. Sed Cymptionem quendam curandis funeribus quaestum facere solitum mercede accepta in Eleusinam deportasse cadaver. Ibi igne ex agro megario sumpto id comcremasse. Indignam uero mulierem cum ancillis aliquot inane ibi constituisse sepulchrum: atque diis manibus unbraeque Photionis in ferias parentasse. Hanc ipsam tradunt collectos cineres gremioque reconditos intra domesticos lares tellure defessos sepeliuisse dixisseque: Ego uocis cari penates innocentissimi uiri reliquias custodiendas trado uos illas patriis laribus siquando resipiscant Athenae redditore. Nec multo post cum res ipsae edocuisset: qualem Athenienses praesidem qualem reipub. omnisque iusticiae perdidissent custodem: statua illa aerea iussu populi constituta est: eiusque inuentae reliquiae publicis sumptibus tumulo sunt mandatae. Accusatores autem eius Agnonidem quidem capite damnatum iteremunt: epicurum uero Demophilum urbe profugum Photionis filius proprio telo est ultus. Photius intemperans perditusque puellam ad lenonem quempiam eductam misere deperisse dicitur: eumque Theodorum atheum forte aliquando audiuisse in liceo huiusmodi ratiunculam concludentem: Si amicum alere honestum est & amicum utique haud turpe. Itemque si cum socio uiuere fas est: & cum socia iuxta fas fuerit. Quae cum suspicatur Photius exprobrande libidinis suae gratia a Theodoro fuisse inducta: conscientiae & culpae suae pudore percussus: scortum continuo missam facit. Haec sunt quae in Photionis uitam congerenda putauimus: cuius sane interitus luctuosam Socratis memoriam excitauit in ambos enim sicuti pari Atheniensium in gratitudine ita nec disperiri Athenarum incommodo animaduersum est.

CATONIS IUNIORIS VIRI ILLUSTRIS VITA EX PLVTARCHO GRAECO IN LATINVM PER LAPVM FLORENTINVM VERSA.

CATONIS GENVS PRINCIPIVM DIGNITATIS ET GLORIAE SVMPSTI a pavo

uo Catone uiro in primis claro magnaeque auctoritatis: ut a nobis in ipsius uita scriptum est: Relictus est autem cato parentum orphanus una cum fratre capione & sorore porcia erat & feruilia catonis soror ex matre & hi omnes apud Liuium Drusum auunculum suum uirum & eloquentia & sapientia prestantem: qui per id tempus princeps ciuitatis erat educebantur: Ferunt autem statim a pueritia constantiam & seueritatem Catonis conspicuam fuisse Vim namque habebant ultra aetatem eius incepta: adulantibus asper: terrentibus aduersus: tardus ad risum: ut usque ad significationem duntaxat os eius reniteret: idque perraro. Ad iram non facile labens sed cum in eam deuenerat: implacabilis. Ad magistros autem disciplinaeque delatus in addiscendo quidem tardus erat: quae uero semel didicerat: memoriter retinebat. quod in caeteris quoque natura fit: ut qui celeri ingenio sunt non multum memoria ualeant qui uero cum labore percipiunt: hi sunt perceptores tenatiores. Videtur autem ipsa inflexibilitas mentis causa fuisse. ut Cato in addiscendo tardior esset Nam passio nimirum quaedam est disciplina & ut quisque infirmior est ad resistendum: ita facilius in sententiam trahitur. Itaque & iuuenes quam senes & aegri quam sani facilius credunt. Pedagogo tamen ut aiunt parebat cato: omniaque faciebat illius iussu. Singulorum uero rationesque ab eo afflagitabat. Erat illi pedagogus Sarpedon homo comis atque urbanus & qui uerba magis quam uerba in promptu haberet. Puer adhuc cum esset Cato. latini summo studio conati sunt: ut in ciuitatem reciperentur: qua de causa cum Pompeius scyllo uir militaris summamque inter socios auctoritatis propter amicitiam: quae sibi cum Druso erat: domi eius multos dies obuersaret: puerique familiarior factus eos rogasset: ut socius populi Ro. in impetranda ciuitate apud auunculum iuuarerit capione id se facturum comiter significante: cato constanti uultu se nunquam facturum respondit. Cum uero sapientius atque iterum interpellatus & nihilomagis flecteretur: Pompeius in excelsam aedium partem leuatum inde obiecturum se illum nisi precibus annueret: comminatus: est atque ita manibus suspensum efferens minaci uultu & acerba uoce concussit: neque tamen ab incepto mouere illum potuit. Itaque deponens eum pompeius ad socios conuersus: gratulemur inquit nobis hunc esse: puerum qui si uir esset: nullo modo ciuitatem sperare liceret: A quodam ex cognatis ad coenam in natali uocatus: cum caeteri pueri in quadam parte aedium luderent admixti simul minores & maiores natu (erat autem eorum ludi iudicia & accusationes & detrusiones in carcerem) uno ex pueris forma insigni: qui a maiore in cubiculum deductus & per uim inclusus erat: uociferante: cato intellecta rei foeditate cucurrit ad hostium: atque his qui aditum prohibebant ui deiectis puerum eduxit, itaque incensus domum abiit caeteris pueris una secum habentibus ita uero iter pueros clarus erat: ut cum L. scylla equestrem ludum quem Troiam uocant edere statuisset: ac delectis patriciis pueris duos praefecisset: alterumque pueri acceptarent gratia matris (erat enim filius Metellae uxoris scyllae) alterum uero qui Pompeii nepos erat sextum nomine nec recipere neque sub eo ludere uellent: inter rogati a scylla quem sibi ducem optarent: omnes uno ore catonem deposcerunt: quin etiam ipse sextus sese ultro catoni submisit. Erat L. scylla catoni ac fratribus prius amicus: quare saepe illos ad se uocabat: & inter suos habebat: paucissimis hunc honorem familiaritatis per insolentiam tribuens. Grate igitur hoc accipiens sarpedon: plurimumque existimans huiusmodi amicitiam pueris cum ad honorem tum ad securitatem conducere: frequenter ducebat eos ad scyllam: cuius domus per id tempus nihil a carnificina quadam differebat. Erat tamen Cato quattuordecim annorum uidensque ceruices clarorum uirorum ad scyllam deferri: atque eos qui aderant clanculum miserere sarpedone quaesiuisset: cur hunc talem uirum nemo trucidaret. Respondente pedagogo quia plus timent scyllam homines quam oderit. Quamobrem mihi inquit gladium non dabis. ut patriam saeuo huius domini liberarem? Hac cum audisset sarpedon: & simul acritatem uultus conspexisset: usque adeo teritus est

ut reliquo tempore diligentissime puerum obseruaret: ne quod temere contra Scyllam moliret. Paruulus quem maxime amaret: rursus ac saepius eodem modo interrogatus semper fratrem respondendo interrogante fatigauit. Sumpta deinde uirili toga magis confirmauit erga fratrem beniuolentiam: usque ad uigesimum aetatis annum nunquam sine fratre cenabat: nec peregrinabatur: nec in caput descendebat: cum tamen frater ungeret ipse ueniam postulabat: in caeteris quae ad uictum pertinent: durus erat atque seuerus. Caezio itaque cum ipse ut continens moderatusque laudaret: non desinebat predicare se fortasse tale uideri: si cum aliis compararet. Verum si cum meo Catone inquit: comparor nihil mihi a Sippo uideor differre. Erat autem Sippus quidam propter molliciem atque luxuriam apud Romanos notatus. Inde sacerdos Apollinis factus a fratre migravit centum uiginti talentis in diuisione bonorum paternorum acceptis: & Antipatrum Tyrium stoicam disciplinam hominem sibi familiare coniunxit: ac moralibus ciuilibusque preceptis in haerens cum omnem uirtutis speciem ingenue amplexaret: egregie tamen honestatem seueritatemque admauit. Eloquentiam uero ea de causa operam dedit: ut philosophiae preceptis aliquid roboris neruorumque in agendo consultadoque adiungeret. Non tamen cum caeteris iuuenibus exercebatur: nec audiri a quocumque uolebat. Qua de re cum quidam eum reprehenderet: diceretque: improbat homines hanc taciturnitatem tuam: Cato: ut libet inquit: dummodo uita non improbetur. & addidit: ego uero tunc demum hanc taciturnitatem meam abruptam: cum talia dicere uelabo: quae non sint digna taciturnitate. Erat basilica quaedam Porcia quam magnus Cato in celsura ediderat eius basilicae tripl. quoniam in illa ius dicere consueuerat: caluniamque fellas eorum impedire uidebatur: decreuerat tollere uel in alium locum transferre ea res Catonem licet inuitum prima in caput deduxit. Opponens namque se tribunorum uoluntati: & uim dicendi suam ac prudentiam ostendens: uniuersos ciues in admirationem conuertit. & enim sermo eius nihil iuuenile neque coeptum habebat: sed erat rectus plenus & durus: quinimo gratia quaedam & attentio inerat breuitati sententiarum: mosque eius orationi admixtus uoluptatem & risum quaedam honestum audientibus afferebat. Vox autem multa & abundans tonum habebat intactum inexhaustumque. Per uniuersam saepe diem incessanter locutus sine lassitudine desinebat. Tum itaque cum ea in causa superior fuisset: rursus ad silentium rediit: ac in gymnasiis se exercens assuefecit corpus tolerare calores & niuem detecto capite: iter conficere sine uehiculo. Cum uero amici qui una iter faciebant: equis ueheretur: singulos saepe adiens & pariter cum illis ambulans loquebatur pedibus ipse uadens: cum illi ueheretur. Admirabilis uero tolerantiam tunc erat maxime: cum aduersa ualitudine laborabat. Febri enim oppressus ipse solus degebat: nec ullum secum esse patiebatur: donec releuationem certam sentiret: in cenis autem partes fortiebatur: quod si non obtineret: amicis ipsum prius capere iubentibus dicebat: non bene se habere inuita uenere. Ac semper quidem praepotus ibat ad mensam. Deinde ita perstabat ut saepe cum amicis ad auroram usque in potationibus uigilaret. Causam huius rei credunt fuisse negocia publica: in quibus per totos dies occupatus atque ita amicos conuenire & cum illis uersari prohibitus: per noctem atque potum cum eisdem esse cogebatur. Itaque cum Memius quidam dixisset totas noctes Catonem ebrium esse: respondit Cicero: Ad illud non addis: eum dies totos ad aleam ludere. Omnino aetatis suae moribus se opposuit: utpote improbis & a quibus contraria uia eundem censebat. Itaque cum caeteris hominibus purpuream uestem saturatam murice atque rutuli coloris placere uideret: ipse fuscam gerebat: interdum uero nudis pedibus & absque tunica in publicum peribatur: non gloriam aliquam ex hac nouitate captans: sed seipsum assuefaciens obscenis rebus dumtaxat erubescere: caetera uero ut ignobilissima aspernari. Ex hereditate uero Cationis nepotis cum centum talenta ad eum peruenissent: pecuniam ex ponis redactam sine ullo faenore indigentibus mutuabat. Deinde cum iam tempus sibi uisum esset matrimonii contrahendi: nulla muliere ante id tempus cognita Lepidam uxorem accepit: quae prius Scipioni Metello desponsata renunciantem Scipione & uadimonii poenas soluente tunc libera erat. Eam cum accepisset Cato: poenitentia ductus Scipio rursus illam acceptauit. Hac re uehementer commotus atque inensus Cato: decreuerat die Scipioni dicta iniuriam ulcisci: dissuadentibus tamen amicis se abstinuit: & ira simul atque iuuentute accensus iam bos in Scipionem non sine Archilochi mordacitate citra tamen lasciuiam & obscenitatem conscripsit. Attiliam deinde Sarani filiam cepit: uxorem: quam mulierem dicitur primam cognouisse: non tamen eam solam cognouit: quemadmodum Lelius Caepionis amicus: ille namque in hoc foelicior: qui unam tantum in omni uita uxorem quam a principio duxerat: cognouit. Bello seruili: quod spartanum appellant exorto: sub Gello praetore uoluntarie militauit. Idque fecit gratia Caepionis fratris: qui in eius exercitu tribunus militum erat: sub quo quidem duce uirtutem quantum cupiebat ostendere non mollicie tamen atque corruptela exercitus audaciam fortitudinem ac decorum ostendens: nihil antiquo illo Catone inferior apparuit. Sed cum praetor uirtutis gratia eum donare uellet: repudiatis muneribus & nihil a se factum quod honore dignum foret testatus: in humane facere uisus est. In petitione quoque tribunatus legem: quae candidato nomen dantes adesse uetat: solus seruauit: per seipsum appellans populum atque alloquens: quae res ipsis quoque laudantibus grauis erat: & eo magis quam uidebant hoc genus laudis mutari non posse. Tribunus militum factus in Macedonia missus est ad Rubrum praetorem: cuius discessum cum uxor Attilia grauer ferre uideretur: atque ob id lachrymaret: Munatium quendam ex catonis familiaribus ei dixisse ferunt ut bonam spem haberet: nam se catonem illi custoditurum: cuius uerbis Cato tunc praesens cum arrisisset: postea unius diei iter profectus uocatum ad se Munatium monuit fidem Attiliae seruaret: nec usquam a se discederet: atque ita ex eo die binos lectos in eodem cubiculo stremi iussit: ipsumque Munatium iuxta se accubare non certe custoditum. sed certe custoditum. Proficiscentem catonem quindecim serui: duo liberti & quattuor amici secuti sunt: qui cum equis ueherentur Cato ipse pedes cum singulis loquens pariter gradiebatur. Vbi uero in castra uentum est: ex legionibus quae illic erant: uni praefectus a praetore: nequaquam magnificum putans se dumtaxat bonum praestare: milites sibi pares effice: e contendit: non timore aliquo iniecto: sed uerbis ac rationibus eos castigans. Difficile igitur dictum est: utrum humaniores uel fortiores & an ferociores uel iustiores sua eos disciplina effecerit: feroces quidem ad

CATONIS IUNIORIS

uersus hostes: humanos uero erga socios: timidus ad iniurias inferendas: promptus ad laudes adipiscendas reddidit. Sed quæ minime querebat id maxime factum est: ut summam gratiam apud milites assequeretur. Nam una laborando: & ueste & uictu atque incessu militari magisque ducis utendo. Clam ac late ter beniuolentiam exercitus erga se maximam concitauit. Vere enim uirtutis zelus non fit nisi per summam datis beniuolentiam & honorem: quod uero sine amore laudat bonos: ut reuerentiam quædam famam ipsorum non aut uirtutem admirant: neque imitant. Inter hæc cum audisset Athenodorum cognomine Cordilionem stoicæ disciplinæ hominem Pergami commorari: & iam senescentem regum ac principum familiaritates amicitiasque refugere: non putauit Cato per litteras atque nuncios quicquam se profecturus: sed cum per leges duos menses liceret ei abesse: transgressus in Asiam hominem adiit: flexitque eius animum & ex sententia deiecit: effecitque ut se in castra sequeretur. Lætus atque gloriabundus uelut ingentem adeptus palmam & multo clarior quam Pompeius aut Lucullus: quod tunc uniuersi orbis reges nationesque subigebant: nondum finierat militiæ tempus: cum frater eius Cæpio in Asiam proficiscens: circa Thraciam incidit in morbum: quod cum per litteras nuntiatum esset Catoni. Licet & mare undosum foret: & nauis aliqua idoneæ magnitudinis non adesset: tamen paruam nauiculam cum duobus familiaribus & tribus seruis cõsendens: in Thessalonicam nauigauit: nec multum abfuit quando mari obrueretur: fortuna tamen quædam ex ingenti periculo seruatus. Cum fratrem iam mortuum reperisset: grauius ferre uisus est: quam philosopho conueniret. Non solum enim lamentationibus & plactu & mæsticia: sed sumptu funeris imodico exquisitisque uaporibus & preciosis uestibus corpus cremauit. Sepulchrum illi fecit in ipso Emeorum foro lapide thasio talentorum octo. Hæc autem nonnulli carpebant propter cæteram catonis seueritatem: non attendentes quantum in illa aduersus uoluptatem timorem & impudentes preces inflexibili duritie humanitatis affectionibusque inisset: ibi cum ciuitates & potentes dona amplissima pro honore defuncti misissent: pecuniis omnino repudiatis: thura solum & ornamenta ob honorem illoque quod mittebant recepit. In diuisione hæreditatis quæ ad ipsum & ad filiam Cæpionis obuenerat: nihil ex his quæ in funere expendiderat: deduxit. Finito tempore prouincia abeuntem non uotis (ut fieri solet) sed lachrymis & insatiabili amplexu milites persequerantur: steruentes uestes per ea loca quibus ipse pedibus iturus erat: manusque osculantes: quod genus honoris non nisi imperatoribus idque pro paucis eo tempore tribuebatur. Cum uero instituisset antequam ad reponere se conferret: in Asiam proficisci: & mores hominum uiresque prouinciæ agnoscere: simulque ut regem Deiotarum hospitalem paternum id summo prece ab eo postularem conueniret: hoc more peregrinationem confecit. Præmittebat summo mane pistorem & coquum ad ea loca ad quæ diuersus erat: quod cum summa continentia atque silentio urbem intrantes: si nullus Catonis hospes paternus amicus ibi esset: in diuersorio si haberi poterat: necessaria præparabant sine ulla cuiusquam comoditate. Si uero non erat diuersorium: tunc magistratum aduenientes hospitalitatem postulabant: & quacumque sibi a magistratibus tradita capiebant. Ac sæpe quædam euenit ut fide non habita illi quos præmiserat a magistratibus continerentur: quia non insolenter neque minitendo petebant: itaque interdum nulla præparatione facta Cato supuenerat. Ipse insuper a plerisque contemptum habitus: ob magnitudinem curæ sæpe tacitus sedens: & ob id specie hominis ignaui secordisque præ se ferens. Nonnunquam tamen ad eos conuersus monere solebat: ut cessarent ab hac improba hospitalitate: non enim semper catones ad ipsos uenturos: comprimerent suam libertatem eorum licentiam: qui occasione quærerent ab inuitis extorquendi: quasi a uolentibus obtinere non possint. In Syriam uero cum uenisset: ridiculum quoddam ferunt ei contigisse. Nam Antiochiæ appropinquans: offendit ingentem multitudinem uario ornatu atque fertis obuiam extra portam effusam. Ephēbi in chlamydibus: pueri in alio ornatu separatim consistebant. Sacerdotes & magistratus puras stes & nonnulli ferra gerebant. Opinatus igitur hunc honorem sibi a magistratu præparatum. Grauius ferre coepit: & eos quos præmiserat increpare: qui talia fieri non prohibuissent: iussitque familiares ex equis descendere & pedibus una secum iter facere. Qui cum magis appropinquassent: unus ex his qui turbam Antiochenis & ordines atque ornatum disponebant uir iam gradior natus baculum manu & fertum in capite gestans: obuiam catoni factus sine ulla honoris uel reuerentiæ exhibitione: quantum abesset Demetrius: punctatus est cunctis ferme hominibus per id tempus in Pompeium conuersis: summo honore esset Demetrius seruus eius: quoniam multum apud illum poterat: habebat. Ex ea re tantus risus socios catonis inuasit: ut se nullomodo continere inter multitudinem ambulantes possent. At Cato ipse uehementer commotus o miseram inquit ciuitatem: nec quicquam amplius locutus est. Posteriori autem tempore solebat ipse quoque memorando atque narrando ea quæ tunc sibi accidissent: ridere. Verum homines qui per ignorantiam illum neglexerant paulopost in admirationem eius ab ipso Pompeio conuersi sunt. Nam cum Ephesum uenisset: & pompeium (quoniam iam maior erat natus maiorisque auctoritatis) salutatum iussit: ut conspexisset illum Pompeius: non passus est neque expectauit: ut sedentem se adiret: sed assurgens extemplo quasi cuidam maiori obuiam processit: dexteramque eius apprehensa multa in ipso congressu plura etiam post discessum in laudem uirtutum eius sic enarrauit: ut qui audierunt omnes in catonem conuerterentur: illa admirantes quæ pauloante contemplerant: mansuetudinem scilicet & magnanimitatem. Neque pompeii obseruantia obscura erat: sed manifestissime apparebat inserviētis magis esse quam amantis: idque ex eo maxime intelligebant homines quod præsentem uerebatur: & ob eius discessum gaudebat: & cum cæteros aduenas iuuenes promptissime apud se detineret: cuperetque se ut secum adessent: nihil tale a catone postulauit: sed tanquam ueritus potentiam eius libenter dimittebat. Solum ferme ex omnibus quæ ad eum uenerant: filios atque uxorem commendauit: tum propter cæteram coniunctionem: tum propter necessitudinem. Ex hoc studia ciuitatum in catonem accensa inuitationes & conuiuia certati exhibita. Quibus in rebus sæpe iubebat Cato familiares suos diligenter uidere: ne curionis uerbum a se confirmaretur: qui cum amicus quidem esset catonis: cæterum insensibilis eius seueritati: ut audiuit in Asiam profecturum: bene est inquit: nam mitior & humanior: Asia illum nobis remitteret: Ab rege Deiotaro ut filios & filiam suam eidem commendaret uocatus: cum ipse rex dona egregia protulisset: usque adeo super ea re commotus est: ut cum uespere ad eum uenisset: postridie circiter horam tertiam abiret. Profectus etiam unius diei iter apud pessimum tamen maiora etiam dona ipsum expectantia offendit: & simul regis epistolam

q̄ rogabat: ut si ea dona cape ipse nollet: amicis saltē q̄ pp se bene merebāt habere: ut p̄ amicis quoq̄ sat eēt. Sed nec ipse accipe uoluit: nec amicos (q̄q̄ nōnullos eoz subq̄rentes cernebat) cape pmisit: affirmās omnē largitionē uelamē hōestatis faciliter repire posse: amicos uero eius habituros ex iis q̄ ipse iuste possideat. In Italiā rediturus: cū cineres Cæpionis fratris secū ferre decreuisset: amicis suadentibus ut ī alia naue huiusmodi reliq̄as p̄oeret: potius animā suā a se separatuz respōdit. Et dicif qdē magno cū piculo ea nauis traie cisse: cū cæteræ nihil ferme piculi paterent. Romā deīde reuersus oē tps̄ aut domi cum Athenodoro: aut ī foro cū familiaribus erat. Quæstor uero factus nō prius magistratū inire uoluit: q̄ oēs leges q̄storias p̄legif set: & ab iis q̄ eaz sciam habebāt recte atq̄ ordie singulas cognouisset. Itaq̄ postea huiusmōi magistratum iniens magnā fecit cōuersionē ministroz & scribarz: q̄ ī eo ordie uersabāt: q̄ cū leges & publicas scripturas in manibus haberēt hoies adolescētes: q̄ eū magistatū gerebāt: ita gubernare soliti erāt: ut ipsi plane magistratus essent. Sed Cato q̄ rē magis q̄ nomē aut honorē seq̄bāt: scribas (ut par erat) ministros locū tenere coegit: fraudes eoz redarguēs: & p̄ ignoratiā peccātibus qd̄ agendū foret ostēdens: Vt uero erāt ipudentes & cæteros collegas adulādo sibi asciscere conabāt & aduersus Catonē repugnabāt: primū eoz ut reū fraudis ihæreditate cōmissæ & ifidum ærario expulit: aliū uero tāq̄ iutilem negligentēq̄ accusauit. Quē cum Lutacius Catulus cēfor uir magnæ auctoritatis & Catonis amicus defenderet: uictusq̄ rōnibus atq̄ argumentis apte postularet: ut sibi reus donaret: erūpēs ī mediū Cato: turpe ē inqt Catule te q̄ cēfor sis & morum nostroz moderator eē debeas: ne ī ministris qdē n̄is grauitatē seruare: Hæc dicētē p̄spexit Catulus tāq̄ respōsurus: sed siue ira siue uerecūdia silētia cōsedit. Nō tamē ī eo iudicio scriba ille remotus est: sed cū uno plures cōdēnarent q̄ absoluerēt. M. Lollius collega: q̄ ob ualitudinē absens erat: gratia Catuli in lectica ad ærariū platus sua illum snia liberauit. Nūq̄ tamē adduci potuit Cato: ut eius scribæ opa uterēt: neq̄ ut salariū p̄solueret: nec Lolliū in numero iudicū habēdum cēsuit. Ita scribarz ifolētia a Catone repressa: deinceps eoz ministerio quēadmodū cupiebat: usus breui tpe ærariū honestius q̄ curiā ostēdit: ut oēs dicerent ac sentirēt cōsularem dignitatē q̄sturæ adhibitā a Catone. Nā cū repisset multis rēp. d̄bere: multos ēt reip. debitores esse: ab aliis repetens atq̄ exigens: aliis uero p̄soluens oīum mentes erexit: & eoz q̄ nunq̄ solutos se arbitrabant: & eoz q̄ nunq̄ ut sibi soluere: expectabāt. Et cum antea rationes & decreta qdā admit terent falso: multaq̄ fierent p̄ p̄ces & p̄cium nihil tale Catonem aufugit: sed semel quodā decreto in dubiū uocato: q̄q̄ multi testimonium ferrent nō credidit: nec prius recepit q̄ cōsules iureiurādo affirmarent se ei decreto interfuisse. Erant multi quibus ob cæsos ciues. L. Scylla pecuniā dederat: & q̄q̄ oēs odio illos haberent pollutosq̄ arbitrarent. Nullus tamen punire audebat. At Cato indignatione simul atq̄ ratione commotus & ipium factum detestatus: ab oībus pecuniā tanq̄ īdebitā repetiit. Enim uero hac pecunia restituta statim p̄ iudicium factum uidebat: & q̄si prius cōdēnati in cām homicidii trahebant: applaudente populo Ro. putāteq̄ tunc Scyllā ipm̄ dānatum uidere: tyrānidemue ex urbe depelli: Capiebat p̄terea populū assiduitas ac diligentia Catonis. Nullus ex collegiis prior ad ærarium ueniebat: nullus posterior abibat: nulla cōcio nullus senatus habitus: qn̄ adesset: timens ne hoies p̄ gratiā aut pecuniā aut uestigalia publica cōdonarent. Cum itaq̄ ærarium calūniis purgasset pecuniisq̄ repleffet: docuit atq̄ ostendit licere reip. pecuias habere sine cuiusq̄ iniuria. Et q̄q̄ in p̄cipio magistratus q̄busdā collegis odio fuisset: postea tamē ab uniuersis amabat: onus oīum suscipiens cōtra largitionem atq̄ grām. Nā cum qd̄ postulabat: oēs ea rōne p̄ces reiciebant: q̄ nequiret id fieri contra Catonis uoluntatē. Erat Marcellus Catoni ab adolescentia familiaris & in hoc magistratu collega uir quidē bonus sic catoni cōiūgere: ipse aut p̄ se sic pronus ad gratiam & sic facilis ob pudorē ut nihil cuiq̄ petenti denegare sciret. Extrema igit die finito magistratu magna frequentia ciuiū domū reductus cato: audiuit quosdā potentes Marcelli familiares apud ærariū cōuenisse: petisseq̄ a Marcello: ut gratiose quædā p̄scriberet. confestim itaq̄ ad ærariū regressus Marcellū offendit p̄ci bus uictū: oīa cōcessisse: cū cato irrūpēs tabellas poposcit: illasq̄ uidente ipso Marcello atq̄ silēte in p̄sentia eius deleuit. nec tamē ob eā rē familiaritas eoz disiūcta est: nec unq̄ Marcellus aduersus catonē est questus. Post finitū quoq̄ magistratū curā ærarii nō remisit: sed singulis diebus seruos mittebat: q̄ ea quæ agerētur p̄scriberēt: ipse aut libros in q̄bus rōnes publicarū pecuniarū erant a Scyllæ tēporibus ī suā quæsturā p̄scrip tæ qnq̄ talentis emit: sempq̄ eos tenebat in manibus. in senatu primus ueniebat: ultimus abibat: interdū uero cū cæteri cogere: ipse sedens toga circa librū obducta legebat: nec unq̄ absuit: cū senatus haberetur. Quādoq̄ p̄ Cn. Pōpeiū amicos tentatū est: cū iis quæ cōtra ius facere uolebāt: resistantē uiderent: sibi īpeditū aliquod iniicere: quo minus in senatu adesset. Quare ai aduersa oīa semp̄ negocia posthabuit: potiusq̄ abesset. Neq̄. n. gloriæ cā neq̄ lucri neq̄ aliquo casu ut plærūq̄ ad rēp. se cōtulerat: sed certo cōsilio uiri boni. Quin etiā puinciæq̄ negocia & decreta & iudicia p̄ hospites atq̄ amicos sibi nūciari p̄curabat. P. clodio turbulentissimo ciue sacerdotes ac uirgines uestales: iter quas Fabia Terētia erat soror Terētiæ cicero nis uxoris: apud populū accusante suscepta eoz defensiōe cato tantā accusatori uerecūdiā iniecit: ut cogere tur urbē relinquere. Qua de re cū. M. cicero catoni gratias ageret: non sibi sed reip. inquit gratias agendas cuius cā ista fecisset. Ex hoc magna erat catonis apud ciues Ro. auctoritas: ut etiā orator qdam in dicendo: cū unico testi nō esse credendū diceret: nec si cato inquit is foret: Plærūq̄ etiā ad res incredibiles quasi pro uerbii loco respōdebat: nec si cato ipse diceret: fidē esse adhibēdā: & aduersus p̄ditū adolescentē uerba ī senatu facientē de honestate & cōtinentia assurgēs amicus: quis te inquit ferat cōnatē ut crassus: ædificantē ut Lucullus: loquētem nobis ut cato: cæteros quoq̄ prodigos atq̄ luxuriosos cū quid se uere de cōtinentiā loquerent derisive catones appellabant. Multis catonē adhortantibus ad tribunatū plæbis petendū: non putauit conuenire: ut potentia tanti magistratus in tpe nō necessario cōsumeretur. In Lucaniā itaq̄ per id

CATONIS IUNIORIS

tempus cum otium sibi a republica foret cum liberis & familiaribus (Habebat. n. illic uillas satis amoenas)
 pficiscenti multitudo hoium cū uehiculis & ipedimētis fit sibi obuiā: ex qbus itelligit Metellum nepotē
 Romā redire a tribunatū. Perstitit ergo aliquātulum tacitus: ac subito ī urbē regrediēdum eē dixit: admī-
 rantibusq; sociis Metellus inq; p se ipse formidolosus est: & nunc ex Pōpeiū uoluntate redit: ut qsi fulmen
 reēpublicā feriat. Nō est igit otii tps neq; rusticatiōis: sed huic oīa turbare cupiēti resistēdū est: aut p liber-
 tate oppetēdum. Extorserunt tamē familiares: ut uillas ad usq; pgrederet: sed breue tpus cōmoratus: cum
 ad uespas ī urbē redisset: postridie summo mane ī cāpum descēdēs tribunatū petiit: ut Metelli conatus re-
 frigeret. Ius. n. tribunitiā ptātis magis ad ipediendum est: q̄ ad agendū: q̄ppe cāteris oībus collegis uolēti-
 bus unus q nolit & se oppōat plus pōt. Prīcipio igit pauci ex familiaribus: deīde eius snīa latius patefēta oēs
 boni Catonē seq̄bant: cāterosq; ad mādādum Caroni tribunatū plā. cohortabāt: utpote q nō honorem
 q̄reret: sed operā suā patriā offerret: q cū liceret p ociū gerer magistratū noluerit: nunc uero p republica ac
 libertate nō sine piculo certaturus petat: ferūt tātā fuisse multitudinē suffragatiū sibi: ut iter studia hoium
 p̄ssus ī piculo fuerit: uixq; habuerit facultatē sese a turba explicādi. Creatus igit una cum Metello cāterisq;
 tribunus plā. cum aiaduertisset comitia cōsularia uānalīa esse icrepuīt uehemēter populum Ro. & in fine
 oratiōis suā iureiurādo testatus est: sese q̄cūq; largitionem faceret: ei diē esse dictū. Excepit tamen Scylla-
 num q sororem eius Seruiliā habebat pp necessitudinem: quā ob cām hunc p̄teriens. L. Murānā ambitus
 accusauit: q̄ p largitionem obtinuisset: ut una cū Scyllano cōsul designaret. Dabat lex reo ut custode quo-
 dā apud accusatorem posito: cuncta sentiret q̄ ille attentare: ut nihil clā neq; inopinate ad iudiciū afferre
 posset. Missus igit qdā a Murāna: q̄ Catonem obseruaret: ut intellexit Catonem nihil inimico aiō gerere:
 neq; iuste quiq; tentare: sed īgenue & humaniter se ad cām cōparare: usq; adeo moribus Catonis credidit
 ut relicta obseruatiā illa cōtinuo saepe ī foro aut domi Catonem adiret: ab eoq; p̄cunctaret: an ea die quicq;
 qd̄ p̄tineret ad accusationem foret acturus: ac si Cato negaret cōtinuo abibat. Cum uero tps dicēdā causā
 uenisset: Cicero q̄ p id tps erat cōsul: Murānā defendit: uariis modis: stoicos philosophos & ista q̄ appellāc
 paradoxa illudens: ex quo cum multum risum iudicibus iniecit: ipse quoq; Cato subridens illis q̄ iuxta
 erāt: dixisse ferē: dii boni q̄ ridiculum cōsulem habemus. In eo iudicio Murāna absolutus non inimicum
 se p̄buit Catoni: sed ī cōsulatu gessit oīa ex catonis uoluntate: & ī cātera uita illum obseruauit: atq; eius iu-
 diciū secutus est. Erat cato ī suggestu q̄dem grauis atq; terribilis iusticiā custos: ī cāteris uero moribus
 mitissimus atq; humanissimus. Prius tamē q̄ tribunatum iniret: multa gessit p republica. p̄cipuum uero
 qd̄ fuit rebus magnis atq; amplissimis a Cicerone gestis finem p̄clax iposuit. Nā. L. Catilina coniurasse ad
 p̄niciem reipublicā cōiūctus a cicerone ex urbe migravit. At Lentulo cethego cāterisq; cōiuratis q̄ domi
 remāserāt urbemq; icendere & rebellionibus bellisq; cōcitatis iperium delere parabant: dep̄hensis: quēad-
 modum in ciceronis uita scriptum est: agitabat in senatu qd̄ de illis statuendum esset. Censebat Scyllanus
 eos ultimo supplicio afficiendos esse: huius snīam plāriq; sequebant. At cāsar rex nouax cupidus mate-
 riāq; ad illa q̄ iam mente cōceperat quārens: necandos sine iudicio nullo mō censebat sed in carceribus ha-
 bendos. Hāc cāsaris sententia miti & composita oratione explicata sic mentes oīum flexerat: tātūq; timo-
 rem senatu iniecerat: Vt Scyllanus sententiam suam interpretaretur: quasi nec ipse censuerit morte affici-
 endos: sed carcere quod esset Romano uiro extremum supplicium. Facta igit tāta conuersione sentētiā:
 oībusq; in mitiorem & humaniorem snīam iclinātibus surrexit Cato: & ī prīcipio orationis suā. M. Scyl-
 lani oratione reprehensa: aduersus cāsarē suspiciōnē induxit: quasi sub populari specie & mitti sententia re-
 publicā euertere uellet: ac senatui formidine incuteret: cū timere ipse deberet: & bene secū agi putare: si ip-
 ne talia patrasset: nō insuper tāta impudentia paricidas defenderet: nec patriā uix a tanto periculo seruatae
 misereret: sed eos quos oportebat nūq; esse natos: cōploraret: cū tamē eorū crimina fateretur grauiterg; fer-
 ret: si perditī hoīes a cāde atq; incendio reipublicā suo supplicio liberarent. Hāc solā orationē catonis ser-
 uatā ferunt: cicerone consule uelocissimos scriptores deponēte atq; docēte ut p signa quaedā & paruas bre-
 uesq; notas multax litterax uim habētes dicta colligerent: nōdū enī reperti erāt ii qui notarii appellātur:
 sed tunc primū huius rei uestigiū ferunt exitisse. Vicit itaq; catonis sententia assensusque est illi senatus: ut
 de cōiuratis suppliciū sumeret: & si oportet ne parua quidē suorū mox signā p̄termittere: ut tanq; picto-
 res animi eius figurā exprimamus: ferunt dū magna esset inter catonē cāsarēq; de supplicio cōiuratorū in
 senatu contentio: intuente eos uniuerso senatu litteras cāsari in curiā allatas fuisse. Quod cū aiaduertisset
 cato: putaretq; p aliquē de cōiuratis eas litteras cāsari missas: clamare icēpit ac postulatē ut publice recita-
 rentur. At illa erat epistola ab seruilia sorore catonis cāsari scripta pagē quidē pudice & amatorie: ac ne pu-
 blice legerētur cāsar sibi legēdas porrexit: quas cū legisset cato in: cāsarē statim eas reiecit: & inquit capias
 ebie: atq; ita ad sermonē quē instituerat reuersus est. Pagē oīno fortunatus uidef fuisse cato circa pudicitā
 foeminax. Nā & Seruilia soror (ut dictū est) a cāsare corrupta putabatur: ac de alia Seruilia huius sorore ni-
 hilo fama melior. Nupta enī Lucullo sumo uiro: cū puēx ex eo peperisset: p̄pter libidinem ab eo repudiā-
 ta est: cato cū iā duos filios ex eadē sustulisset: post diuortiū Attiliā martiā philippi filiā duxit uxore. Hācē
 Martia de qua tā multa ferunt: Quāq; ut in fabulis ita in hac parte catonis uita incerta atq; obscura est. At
 tamen ut Thraseas scribit: qui huiusce rei Munatiū familiarē catonis atq; in uita comitē habet auctore: ita
 gesta res est. Inter multos catonis amicos uirtutē eius maxime admirantes & aliis alios magis affectos ma-
 gisq; p̄ se beniuolentiā caritatēq; ferētes in primis fuit. Qu. Hortēsius qdē uir clarus atq; humanus q̄ cū
 optaret nō solū amicus & familiaris esse catonis ueq; necessitudinē cōiūctiōnēq; totius familiā admisce-
 re suadere perrexit, ut portia catonis filia: quā Bibulo erat nupta atq; ei duos iam filios peperat: sibi uxor

tradere: tãq̄ fecundus ager ad sobolem p̄creãdam. Nam esse id opiniõẽ q̄dem hoium fortassis abhorrẽs: ceterã natura honestum atq̄ civile: ut mulier in ætatis flore cõstituta nec a p̄creatione filioꝝ uacaret: nec plures cuiq̄ pareret: q̄ illi cõmodũ foret. Id. n. nih. l. aliud eẽ q̄ molestiã & pauperiẽ iducere: si plures q̄ opus sit natos q̄ tollat: cõiunctione familiã iter bonos uiros & uirtutẽ crescere & caritatẽ: & ipsam ciuitatem huiusmõdi necessitudinibus q̄si nexibus q̄busdã colligari atq̄ cõstringi. Quod si Bibulus grauius: nec a se disiungi mulierem patiat: cõfestim simul atq̄ illa p̄gnans esset: se restitutus: cõtracta iã maiori amicitia & arctiori caritate: tã cum ip̄o Bibulo q̄ cũ Catone p̄p̄ natorũ consanguinitatem. Huic cũ respõdisset Cato se Hortensium amare: idignũ tamẽ esse uerba facere de nuptiis filiaẽ q̄ alteri nupta esset: nõ erubuit Hortensius iam aperte agens & sniam suã enudãs a Catone postulare: ut sibi Martiã uxore daret iuuenem adhuc & ad p̄creãdum idoneã: cũ ipse certe sufficientẽ p̄lem haberet. Nec dici p̄t hoc fecisse Hortensius q̄ sciret Cato nem mulieri nõ dare operã: nã in hoc ip̄o tpe scribit Martiã p̄gnãtem fuisse. Cum igit̄ studium atq̄ uolũtatem Hortensii itueret Cato: nõ denegauit sed inq̄ oportere: ut Philippo Martiã patri hoc persuaderet. Quod cum factũ esset: sp̄õsalia facta sunt ip̄o Catone p̄sente atq̄ adstipulante. Ista q̄q̄ posteriori tpe fuerũt tamẽ placuit: quoniã in m̄tionem foeminã iciderã: referre. Sumpto igit̄ de cõiuratis supplicio Cæsareq̄ p̄ his rebus quã gratia i senatu a Catõẽ ip̄ugnatus fuerat: ad populũ fugiẽte hoiesq̄ p̄ditos & corruptos cõtra r̄publicã excitãte: ut conatibus eius obuiaret: psuasit senatui Cato annonã plæbi Romanã largiẽdã. Erat aut̄ sumptus annus mille ducentoꝝ q̄nquagita talentõꝝ: ob quã largitionẽ ois motus popularis tũc subsedit: Sed paulopost ur̄sus cõcitatus est Metello tribuno plæbis turbulẽtas cõciones habẽte: lege p̄mulgata p̄ quã cẽsebat magnũ Põpeium cũ exercitu ad urbẽ uocãdũ: eiq̄ demãdãdum: ut uideret neq̄d r̄publica detrimenti caperet. & uerbis q̄dem sic Põpeius uocabat: q̄si piculum qd̄ ex Catilina iminebat p̄pulſaturus: re aut̄ uera id agebat: ut r̄publica i prãtem Põpeii deueniret. De hoc cũ in senatu referret: sniam dixit cato: nõ oia quẽadmodum solebat cõtra Metellum iuectus: sed miti oratiõẽ atq̄ cõposita admonẽs ac eẽ obtestans Metellum p̄ familiã suã dignitatem: q̄ semp̄ optimas reipublicã parte secuta fuisset: ut ab icepto desisteret. Sed cum Metellus lõge magis eratus se p̄ ui oia factũ p̄dicaret: cõfestim mutata oratiõẽ atq̄ habitu magna uoce p̄testatus est. se incolumi nunq̄ passũ: ut Põpeius cum exercitu ad urbẽ uocat: idq̄ usq̄ adeo senatus p̄bauit: ut uniuersi faterent: nullum p̄ter Catonem recta ratione uti eiusq̄ puram uirtutem p̄ statu optimo ciuitatis pugnare. De Metello autẽ ita sentiebat: ut de hoie q̄ oia p̄dere atq̄ turbare uellet. Cum dies itaq̄ suffragii uenisset Metellus arma hospites gladiatoresq̄ i foro deduxit. Item magna pars plæbis nouã regẽ cupida Metello fauebat. Cæsar quoq̄ q̄ per id tps̄ p̄tor erat: Metelli studiũ enixissime adiuuabat. Boni aut̄ uiri magis idignabant: & secum ipsi moleste ferebat: q̄ catonem fouerent. Ita q̄ tãta domi catonis m̄sticia erat: tãtaq̄ t̄repidatio: ut & q̄dam ex familiaribus eius solliciti de catonis salute cibum nõ sumerent: uxor atq̄ sorores luctu se afflicterent. Sed ipse cato intrepidus oia quã i eo tempore agenda forent: solito more exeq̄bat: cõnauitq̄ ut cõsueuerat. Dormiuitq̄ altissime una Munatio Thermoco collega: Mane uero nõ magno comitatu descendit in foro: a multis ante monitus: ut saluti suã cõsuleret: diligenterq̄ caueret. Foro itaq̄ ingrediens cum uideret tẽplum q̄dem castoris armis occupatũ oẽsq̄ aditus gladiatoribus teneri: ipsum desup̄ Metellum una cũ cæsare sedentes: cõuersus ad amicos. O timidum inq̄ hoiem: q̄ cõtra unum atq̄ inermẽ tantã multitudinẽ armauit. His simul dictis recta perrexit cũ Thermoco iis q̄ aditũ seruabat uia ambobus dũtaxat cõcedẽtibz: ceteros oẽs p̄hibentibus: ut uix Munacius per manũ a catone tractus itroducere: inde ad sedendũ pergẽs cato: repẽte sese mediũ iter cæsare Metellũq̄ cõiecit: eo cõsilio ut mutua eoz̄ colloq̄a ip̄ediret. Quã res tũ aduersarios eius primo aduẽtu turbauit: tũ bonos atq̄ urbanos uiros fiducia catonis admiratos erexit: itaq̄ propius accedentes clamore & plausu bonã sp̄ẽ habere catonẽ iubebant: ac se inuicẽ cohortabantur ad resistendũ pro libertate catonẽq̄ defendendũ: q̄ pro rep̄. egregie dimicaret. Ut uero minister legẽ manu tenens per catonẽ legere prohibitus est: & ipse Metellus eã capiẽs legere cõpisset cato librũ e manibus extorsit. Sed Metello uerba ex ore: q̄ ea mente tenebat: p̄nuncianti Thermoco manu ori opponẽs uocẽ metelli p̄clusit. Quos cũ uideret metellus ita agere: & simul uniuersum populũ ro. ad utilitatẽ reipublicã libertatẽq̄ cõuersum: iussit armatos qui domi erãt magno clamore in foro discurrere: quo factõ cũ ois multitudo perterrita aufugisset: cato ip̄e solus relictus lapidibus atq̄ fustibus concideret: Muræna quẽ supra memorauimus a catone accusatum tã idignũ facinus nõ tulit: sed accurrens toga p̄tegit catonẽ: atq̄ eũ repugnãtẽ in tẽplũ castoris perduxit. Vacue factõ foro metellus se uicisse ratus armatos abire iussit: ipse ad tribunal reuersus legẽ ferre cõp̄it: sed ii q̄ p̄fugerãt cõfestim redeuntẽs aderãt minaci clamore: adeo ut perterritus metellus ac uim formidans una cum suis foro p̄fugeret. cato studiũ Populi Ro. cõmendauit cõfirmauitq̄: & plæbs quidẽ metellũ oino deseruit: senatus aut̄ catoni fauere statuit ad legẽ ip̄ediẽdã: utpote turbulentã & bellũ civile excitãtẽ: metellus itaq̄ licet pertinax erat: tamẽ uidẽs amicos timore p̄culos putãsq̄ iuictũ & iexpugnabilẽ eẽ catonẽ: ex urbe migrare statuit: ac prius in foro ueniens inuidiã catoni cõflare conatus est uociferans se tyrãnidem catonis & cõiurationẽ aduersus põpeium in itã aufugere: ac fore aliquãdo ut populũ ro. p̄cõniteret. quod tantis iniuriis clarissimũ uigã affecissent: cõfestim in Asiã abiit. quasi hæc oia apud pompeiũ accusaturus: Erat ob hoc magna catonis fama: qui tantas inimicitias in tribunatũ pro rep̄. suscepisset: & pompeii potentiam in metello contriuisset: sed etiã magis ea creuit q̄ senatũ ignominia metello infligere uolẽtẽ sua sentẽtia cõpescuit: Tunc enĩ & apud multitudinẽ laudata est mansuetudo eius: q̄ inimicũ nõ insectaret: & apud prudentes consilium eius approbatũ: q̄ pompeiũ minime irritãdũ putarat: post hæc cũ. C. Mẽmius tribunus plæbis. L. Lucullũ tũc a bello mithridatico redeũtẽ cuius finẽ atq̄ gloria pompeius sibi abstulisse uideba

CATONIS IUNIORIS

tur: triumphare phiberet: dieq; sibi apud populum dicta res ab eo gestas magis ob gratiã Põpeiĩ q̃ ob aliã
 cãm criminaret: Cato pp̃ affinitatẽ Luculli: q; (ut diximus) Seruiliã uxore habebat: tum q; rem idignã iu-
 stãq; existimabat: sese Mẽmio opposuit: tãdẽq; effecit: ut cã deserta ab accusatiõẽ desisteret. Cum ergo triu-
 phasset Lucullus: postea magis atq; magis Catoni adhæsit: putãt maximũ sibi p̃sidium i illo cõstitutũ ad-
 uersus Põpeiĩ opes atq; potentiã. Ipse aut̃ Põpeiũ ab exercitu rediens nihil sibi a populo Ro. denegari cõsi-
 sus: p̃ lras postulauit: ut comitia cõsularia i aduẽtum suũ differrent quoniã Pisoni i petitiõẽ cõsulatus p̃sens
 fauere cuperet. Hęc plærĩq; censebãt faciẽda Põpeiĩ gratia: sed Cato ipse obstitit: nõ qa magnũ momentũ
 in dilatiõẽ putaret esse: sed qa conducere existimabat Põpeiĩ spẽ experienciãq; rescindere. Senatus Catonis
 snĩam secutus est: q̃ res nõ mediocriter Põpeiũ turbauit: ut iã nihil se factũq; arbitraret: nisi prius catonẽ
 sibi cõciliasset: & i amicitia suã traduceret. Per Munatiũ igit̃ postulauit: ut duas neptes q̃s hēbat cato: alterã
 sibi alterã filio nuptui traderet. Nõnulli tamẽ scribũt nõ neptes sed filias Catonis a Põpeio petitas: qd̃ post-
 q̃ p̃ Munatium Catoni relatũ est: & uxore ac sororibus hãc affinitatẽ cum uero primario atq; amplissimo
 uehemẽter approbatibus cupientibusq;: ipse cato statim sine ulla dilatiõẽ iussit Munatiũ ad Põpeiũ redi:ĩ
 eiq; respõdere Catonẽ p̃ mulieres capi nõ posse: sed beniuolentiã eius sibi gratã esse: & si recta faciat amici-
 tiam polliceri: q̃ omni p̃pinq;itate fidelior esset: obsides uero cõtra rēpu. Põpeio nequaq; daturũ. Hoc eius
 cõsilium & mulieres domesticæ grauius tulerunt: & amici respõsionem improbarũt: ut ferã ac superbã. Po-
 stea tamẽ cũ Põpeiũ cuidã ex amicis i petitiõẽ cõsulatus fauẽs pecuniã i tribus diuisisset: eaq; largitiõ uulgo
 iactaret: & i hortis Põpeiĩ numeratã eẽ pecuniã cõstaret. Catone tũc ad mulieres & amicos dicente necessã-
 rium fuisse huiusmodi rebus si affinitas cõtracta esset cõnuere. Cõfessi sunt oēs recte & honeste factũ a ca-
 tone: q; Põpeiĩ affinitatem repudiasset. Si tamen oporteret ab euẽtu rerum cõsilia iudicare: uidef̃ erasse Ca-
 to in ac p̃pinq;itate repellẽda. Nã effecit denegãdo: ut Põpeiũ ad Cæsarẽ se cõuerteret: & eã uxore acciperet: p̃
 quã utriusq; opibus in unũ cõiunctis respublica opprimeret: q̃ forsità stetit: ni cato parua Põpeiĩ errata
 metuens maxima neglexisset: patiens alterius potentiã cõtra libertatem augeri. Sed hęc posterius. Deide
 cum iter Põpeiũ & Lucullũ esset orta cõtentio (certabat. n. uterq;: ut ea q̃ in ponto egerãt: rata manerẽt)
 & cato Lucullo q̃ iniuriã passus uidebat fauebat: uictus in senatu põpeiũ ad populum cõfugit: & ad legem
 agrariã milites puocauit. Hanc eẽ legem cum cato sese opponens ipediret: Põpeiũ clodium turbulenti-
 simum Popularẽ fouit: & Cæsarẽ sibi amicũ fecit: ipso Catone quodãmodo tamen p̃stãte. Nã cũ Cæsar ex
 Hispania: in q̃ p̃tor fuerat rediens triũphum postularẽt: & simul cõsulatũ petere uellet: legesq; iuberent: ut
 q̃ triumphaturi essent: cõtra pomœriũ expectarent: q̃ magistratum peterent comitiis adessent: postulabat
 Cæsar a senatu ut sibi p̃ alium petere cõsulatũ liceret. Cõtradicebat cato: q̃ ut sensit ad gratiã Cæsaris se-
 natũ iclinari lõga diem oratiõẽ cõsumpsit: & sic facultatẽ senatui abstulit decernẽdi. Qua re cognita cæsar
 cõfestim petitiõẽ triũphi omissa urbem itrauit: a Põpeioq; adiutus cõsul est designatus: filiaq; Põpeio tra-
 dita: q̃ si cõiurationem quãdã cõtra rēpu. inierunt: & alter de colonia deducenda deq; agris diuidendis le-
 ges tulit: alter suis opibus & potẽtia huiusmodi legibus fauit. Ii uero q̃ cum Lucullo Ciceroneq; sentiebãt:
 ad Bibulũ atq; cõsulem cõfugientes resistebãt: & in primis ipse Cato: q̃ amicitia & cõiunctionẽ Põpeiĩ &
 Cæsaris nulla bona cã factã iam ide cernebat: dicens nõ tantũ diuisionẽ agroꝝ se timere: q̃tum id qd̃ hęc
 largientes populo p̃ mercedẽ petitori forent. Hęc igit̃ ostendens atq; docens senatum uniuersum i suam
 snĩam adduxit: Ac multos p̃terea bonos qui grauius ferebant Cæsaris prauitatem: q; is consulari potesta-
 re turpiter abutens ea perficere cõtenderet: q̃ leuissimi tribuni plæbis ad gratiam multitudinis facere con-
 suessent. Diffisi igit̃ suffragiis ui censuerũt agendum: & primũ ipi Bibulo in foro descẽdenti cofinus sterco-
 ris supfusus est: deinde licitoribus eius accepti fasces atq; fracti: tandẽ uero telis & uulneribus ex foro pellũ-
 tur. Sed alii qdẽ cursim fugerunt: cato uero ultimus oium pedetẽti cessit: sæpe in psequẽtes cõuersus eosq;
 derestatus. Nõ solum igit̃ legem tulerũt uerum etiã senatũ iurare coegerunt: se fauore huic legi siq; ipedi-
 re uellet p̃stitũ: magna pœna aduersus eum statuta q̃ iusiurandũ recusaret: iurauerunt igit̃ oēs senatores
 necessitate coacti antiq; Metelli exẽplo: quem oli in simili re iurare recusantẽ extra italiã exulasse memine-
 rant. Quapropter & mulieres domi multis cũ lachrymis & amici atq; familiares catonẽ monebant: ut tẽ-
 pori cederet: atq; iuraret. Maxime tamẽ eũ monebat atq; idigere nitebat. M. cicero orator: q̃ differebat nõ
 esse fortasse iustum his q̃ populus uniuersus statuisset: ciuẽ unum repugnare. Et cũ uideret nullo mō ista
 q̃ facta erant mutare posse stultũ atq; isanũ esse spõte sine ullo fructu se piculis obiectare: Extremum uero
 malorũ esse: si patriã cuius gratia hęc oia faciat: deserens p̃deat malis hoibus: & secũ ipse gaudeat ex ciuita-
 te abies certamina reipublicæ reliquisse. Nã si cato Roma nõ indigeat: at certe Romã idigere catone: idige-
 re etiã amicos oēs iter quos se primũ esse cicero fatebat: cũ. P. clodius sibi p̃ tribunatum imineret. Eiusmo-
 di rõnibus p̃cibusq; tradunt catonẽ expugnatũ ad iuramentũ descẽdisse: iurauit tamẽ ultimus oium p̃ter
 unũ. M. Fauoniũ familiarẽ suũ atq; amicũ: his rebus elatus cæsar aliã legẽ tulit: p̃ quã ferme oẽm cãpaniã
 egenis diuidebat: nec ullus q̃ cõtradiceret iuentus est p̃ter catonẽ. Hunc igit̃ cæsar cũ a subselliis in carcerẽ
 traheret: nihil remisit cato mētis atq; propositi sui: sed iterãbulandum uerba faciebat dicebatq; nõ eẽ ferẽ-
 dos: q̃ isto mō rēp. euerterent: catonẽ uniuersus senatus cum summa mæsticia & oēs boni ciues una cũ se-
 natu taciti atq; afflicti sequebãtur. Quod cum Cæsar aiaduerneret: cupiebat ut cato p̃ces aliq; porrigeret:
 deide cũ iã manifestũ esset: nihil tale catonẽ esse actũq; uerecũdia adductus tribuno cuidã plæbis psuasit: ut
 catonẽ eximeret: nec in carcerẽ trudi pateret. His legibus atq; his muneribus plæbẽ capientes obtinuerũt:
 ut cæsari quidẽ illyricũ & Gallia puincia & quattuor legiones in quinqueniũ traderent: prædicẽte catone
 atq; monẽte populũ ro. acrẽ tyrannũ suis suffragiis cõstituere. P. aut̃ clodium ex patricia familia ut cicero

nem urbe depelleret: atque omnia illorum gratia faceret: tribunum plebis: Consules uero Calpurnium Pisonem qui erat Caesaris foveret, & Gabinius Paulum qui erat ex sinu Pompeii: facere. Sed quum tanta uis reipublice occupasset: & alia gratia alia timore efficeret: tamen formidabat Catonem. Nam magno labore & non sine uerecundia in his rebus superabant: uim tamen ei afferre ac reum facere nefas erat: neque omnino tentandum. Nam Clodius ne Ciceronem expellere posse confidebat praesente Catone: quare consilium cepit: ut eum a conspectu urbis remoueret. In principio, non tribunatus sui Catone ad se uocato sic uerba fecit: quasi omnium ciuium integerrimum atque incorruptissimum esse iudicio suo putaret: eus rei iudicium se facturum: nam multos perfectionem in Cyprum postulare: sed ad eam rem Catonem solum existimasse idoneum: cui cum statim aduersaretur Cato: assereretque non ob honorem sed ob contumeliam atque insidias hoc sibi negotium demandari: clodius nimium superbe: at si non uolens inquit: tamen coactus dolensque perficere: aduocataque concione plebis cito firmavit missionem Catonis: eique abeunti nec nauem neque militem nec ministrum quempiam tradidit: propter duos scribas: quorum alter fur erat: alter clodii clientulus: & quasi pagus negotii foret cyprus ac Ptolomeus: et ut exules Bizantium reduceret: iunxit eo consilio ut ipsum plurimo tempore extra urbem ablegaret. Hac igitur cato necessitate coactus antequam perficeretur. Ciceronem cui clodius apud populum die dixerat: ammouit: ne in arma atque caedes urbem coniceret: sed temporum cederet: ut rursus patriae salutem praestare posset. Deinde per canidium familiam suam in cyprum praemissum suadere Ptolomeo instituit: ut sine contentione atque pugna concederet: quasi neque pecuniarum neque honoris expertus futurus: daturumque sibi populum Romanum sacerdotium ueneris Paphiae. Sic ergo canidio quae haec nunciaret praemisso: ipse Cato apud Rhodum commoratus ea quibus opus erat comparabat: & simul responsum Ptolomei expectabat. Inter haec Ptolomeus aegypti rex a ciuibus suis exactus relicta Alexandria Romam nauigabat: ea spe ut Pompeii & Caesaris armis in regnum reduceretur. Volens igitur catonem affari certiore de uoluntate sua eum fecit: credens illum statim ad se esse uenturum. Cato pro id tempus purgatio uentri operam dabat: itaque iussit Ptolomeum si ita placeret ad se uenire: ac ei ueniendi nec obuiam processit: nec assurrexit: sed tanquam priuatum quendam recipiens: ac sedere iubens: prius congressu regem turbauit: & in admirationem conuertit: quod sub populari mente & simplici tanta superbia insolentiaque lateret. Sed paulo post cum uerba Catonis audiret: optima consilio & summa prudentia de re sua dissidentis ac eum reprehendentis: quod tanta felicitate relicta laboribus dispediis & obseruationibus eorum: quod Romae potentes forent: se subiiciat: quorum cupiditate si uniuersa aegyptus in pecuniam redigatur: uix explere possit: & simul consulens ut domum rediret: & cum suis ciuibus pacaretur: & se una nauigaturum ac intercessurum pollicentis tanquam ex insania quaedam resipiscens ueritatem agnoscens & uirtutem catonis admirans decreuit ita facere: ut Cato suadebat. Sed postea ab amicis in priorem spe redactus cum Romam uenisset: statim cum ad ianuam alicuius magistratus puenit errorem suum recognouit danauitque: quod non consilium uiri boni sed potius dei oraculum neglexisset. Cyprius autem Ptolomeus felicitate quaedam Catonis se ueneno necauit: quod cum magnam uim auri & argenti reliquisse diceretur: ipse cato quoniam Bizantium nauigare decreuerat. M. Brutum nepotem suum in Cyprum transmisit: non enim satis canidio in tractione pecuniarum confidebat. Exulibus post haec Bizantium reductis & pace inter eos firmata in Cyprum uenit: ubi cum gazam regiam in poculis mensis lapidibus & purpura reperisset: quod omnia opus erat uenundare & in pecuniam redigere uolens in ea re diligentia uti & in summum pretium adducere: cum tunc ipse adesse: & supremam licitationem suscipere: non credidit consuetis auctiombus: sed in suspitione habens omnes ministros omnes praefatos omnes magones omnes amicos pro seipsum priuati eos qui emere uolebant conueniens ac res tractas effecit. Ut cum ceteri amici quasi pagus si dei eis haberetur moleste ferrent: tum in primis is qui omnes anteibat Munatius: ut Caesari orationem aduersus catonem scribenti acerbissime accusatiouis praesens ista fuerit: locumque in oratione exinde habuerit. Munatius tamen scribit non diffidentia sibi aduersus catonem accidisse: ut indignaretur: sed neglectu quodam catonis & obtrectatione canidii. Nam Munatius librum edidit de rebus catonis quem Thraseas maxime secutus est. in eo libro scribit se post catonem in cyprum uenisse: nec satis honeste a catone se acceptum: sed cum aliquando staret pro foribus reiectum se fuisse: cato itus aliquid una cum canidio baiulante: & cum de ea re quaereret: non satis clemens a catone tulisse responsum. Dixisse enim ait: periculum esse ne nimia amicitia secundum Theophrasti sententiam interdum causa foret odii generandi quippe tu pro maximum amorem minus te in honorem habitum putas apud me quam oporteat. Idque grauiter fers. Ego autem opera canidii uitor cum pro experientia regum: quae in ipso est: tum pro fidelitate: quae & prius uenit: & integer comprobatus est. Haec tamen catonem secrete secum locutum dicit. Verum postea ad canidium relata cum audiret: nec ad cenam ire uoluisse: neque uocantibus paruuisse: minante autem catone (ut fieri) solet se pignora captum ex cypro nauigasse: & multo tempore sic aduersus catonem infensum persistisse: ut nec Martiae quaedam (haec enim nondum a catone migrauerat) loqueretur. Deinde cum Barca ad cenam eos uocasset: & cato moram trahente alii iam discumberent tandem ueniens catonem quiescente a Barca: ubi uenisset: cum uero Barca dixisset: ubicumque liberet: circumspexisse catonem ac dixisse iuxta Munatium sedere: uelle atque ita fecisse: nec tamen quicquam colloqui iuicem in cena habitum. Verum postea catonem a Martia rogatum ut Munatio scriberet: scripsisse ut postridie mane domum ueniret: se autem & a Martia retentum: donec omnes recesserunt: atque ita catonem ad eos ingressum salutasse Munatium & ambabus manibus complexum fuisse. Haec scripsimus praesertim arbitrantes non minus in huiusmodi rebus mores hominum cognosci posse: quam in puagatis ac magnis negociis. Coegit autem cato apud cyprum circiter septem milia talenta argenti. Veritus autem longitudine nauigationis. Vasa multa praeparauit singula duorum talentorum & quinquaginta drachmarum capacia. longum funem autem singulis alligauit: & in funis capite suber bonae magnitudinis erat: ut ipsi si naufragium fieret: ubi esset argentum cernere. Haec omnis pecunia incolumis Romam delata est propter admodum pauca. Libri autem duo: in quibus rationes de ea pecunia diligenter praescriptae erant. In uia perierunt Nam cum alterum libertus eius nomine Philargirus secum deferret ex cenchris delatus cum ipsis oneribus periit. Alterum uero cum ipse cato usque in corcyram seruasset: ignem in modice faciebantibus arsere tabernacula: liberque deperiit & licet calumniatores refellere poterat: ministri regum: tamen haec librorum iacturam aegerime cato tulit. Non tamen ob

CATONIS IUNIORIS

fidem q̄ ob exemplum diligētiae suae: q̄d ceteris hoībus p̄bere cupiebat. Aduētus igit̄ nauibus cū urbem intraret: oēs magistratus oēs sacerdotes oīs senatus Item maxima pars plæbis sic obuiā p̄cesserunt: ut ripæ Tyberis utrinq̄ cōplerent: nec a triūpho multū differret. Nonnullis tamē agrestis sup̄busq̄ uisus est: q̄ consulibus p̄toribusq̄ obuiā p̄grediētibus neq̄ substitit: neq̄ cursū retinuit: nec in terrā ad eos descēdit: sed p̄tergressus nō prius destitit: q̄ classē in naualia cōiecisset. Cum tamen argentū p̄ foc̄ portaret: admiratus est populus Ro. tātā magnitudinē: & senatus post multas Catonis laudes decreuit ei p̄turā extra ordinem: & ludos īspicere purpurea ueste. Verū hęc senatus decretā. Cato ipse deprecatus Niciā regis seruū petiit a senatu manumitti: ob fidē ac diligentiā rege administratæ. Erat p̄ id tps̄ cōsul Philippus Martiæ pat̄ter: & quodāmodo magistratus eius potētia in Catonē redibat: Collega Philippi Lentulo nō minus in honore Catonē habente pp̄ uirtutes: q̄ Philippus ipse pp̄ affinitatē. Post hęc Cicero ī urbem unde prius a Clodio pulsus erat reuersus: cū potētia q̄ plurimū pollebat fr̄atus: tabulas in capitolio fixas: in q̄bus res ī tribunatu Clodii gestæ p̄scriptæ erāt p̄ uim deleisset: senatusq̄ sup̄ ea re haberet: & Marcus cicero absentem Clodiū accusaret: diceretq̄ oīa a Clodio gesta esse irrita oportere: quoniā ipse Clodius cōtra leges tribunatum accepisset. nō placuit id Catoni. Itaq̄ assurgens dixit clodii tribunatū nihil sani neq̄ boni ī se habuisse si tamen q̄s irritare uellet qcq̄ ab eo gestum esset: necesse fore ut ea ēt q̄ ipse in cypro fecisset: irrita haberet neq̄ fuisse secundū leges p̄fectionem eius in cyprum: cum is tribunus referret q̄ auctoritatem: nō igit̄ cōtra leges tribunū esse factū. P. Clodiū q̄ ex patricia familia ad plæbem lege cōcedēte trāsisset. Quod si tribunatu quēadmodum ceteri multi abusus est: ip̄m corrigere oportere: q̄ deliquerit: nō uero p̄tatem tribunitiā dissoluere. Ex hoc īdignatio īter Catonem & Ciceronē exorta est: postea tamen p̄cedente tpē recōciliati sunt. Cum deīde Pōpeius & Crassus cū Cæsare q̄ citra alpes uenerat cōicato cōsilio statuisent secundū cōsulatum inire: & cōsules factos Cæsari q̄dem in q̄nquēniū puinciā & exercitus progare: p̄ se uero magnas pecunias & puincias & delectus accipere & rep̄. uexare: ac cum multi boni uiri cōsulatū petaturi destitissent: solus L. Domitius qui Portiā sororem Catonis uxorem habebat: monēte catone nō esse illis concedendum: sed p̄ reipublicæ libertate certandum: sustitit cōpetitor eē: nec solum ad Domitiū hic puenit sermo: sed ad oēs bonos nō esse negligēdas Crassi & Pōpeii opes ī unū collectas: sed disiungendum esse altege ab altero. Fore. n. grauē & ītolerabilem eorū potētia si una cōsules fierent. Fauebāt igit̄ oēs Domitio: cōfirmabātq̄ ostendentes multos ex iis q̄ metu silerent: in comitium suffragaturos sibi. Hoc cum Pompeii familiares uerent: īsidias Domitio tendunt. Cūq̄ is prima luce in cāpum cum funalibus descenderet: uno ex suis q̄ p̄cedebant: interfecto multis insuper uulneratis oēs in fugā uertunt p̄ter Domitium & catonem. Nam cato Domitium retinebat: ipsumq̄ cohortabat: dicebatq̄ resistendum esse p̄ libertate patriæ aduersus tyrānos: q̄diu spiritus sup̄sit: qui quēadmodum magistratu abufuri sint: iam ex tūc patefaciāt: per tāta scelera ipsum p̄curantes. Hęc dicebat cato iam brachium saucius. Sed cum Domitius periculum expectare nollet: domumq̄ se reciperet: designant cōsules Pompeius & crassus. Nec tamen cato quieuit: sed p̄turā petiit: ne priuatus consulibus aduersaret. At illi cum hoc timerent: q̄ uidebant p̄aturæ dignitatem in catonem parem fore cōsulari potestati: senatum habuerunt multis ignorantibus: & eo decreuerunt primo quidem uti p̄tores: qui creati essent: confestim magistratum inirent: neq̄ cōsuetum tempus expectarēt deinde ne fraudi eēt: si quis eum magistratum per ambitum obtineret. Et limul ipsi amicos & ministros ad petitiōē eius cōcitarunt porrigentes argentū & ipsi suffragio p̄sidentes. Et cū nihilominus oīa ipsorum studia catonis uirtus superaret erubescētibz cunctis suffragiū nō dedere: catoni p̄aturā petenti: qui uel p̄cio cōparandus foret ad eum magistratum gerēdū: & cum prima tribus eū noīasset. Pōpeius id aiaduertens turpissime mentitus se tōitrua audiuisse: comitia dissoluit nihil. n. fas erat agere: cum talia cōtigissent. Post hęc rursus magnis largitionibus fr̄ati: & optimatibus ex campo per uim pulsus p̄torē fecerunt. Vanum p̄ catone: quo in loco ferunt eos q̄ suffragiū tulerant cōtinuo p̄re uerecundia e cāpo fugisse. Reliquero q̄ id grauiter ferebant: tribuno quodā plæbis concionē p̄bente catonem induxerunt: q̄ oīa q̄ futura erāt & reipublicæ euentura quasi a diis e doctus p̄dixit: ciuesq̄ in Pōpeiū & crassum cōcitauit: qui ita sibi conscii essent: ita temp. administrare cuperent: ut timerent catonem p̄torem fieri. Tādē uero cum domum reuertere: tanta multitudo eum p̄secuta est: quāta ne omnes q̄dem illos qui p̄tores erāt creati. C. deinde Trebonio legem p̄mulgante de puinciis cōsularibus: ut alter Hispaniam Africāq̄ haberet: alter Syriā & Aegyptum: & quibus uideret terrestribz naualibusq̄ copiis bellū īferrent: ceteri omnes cum desperarent p̄hibere posse sup̄sederunt: nec aduersati sunt. Catoni autem cōtradidere uolenti uix tēpus duarum horarū ad dicendum cōcessum est: qui cum multa dicendo ac p̄mittendo tēpus consumpsisset: nō permiserunt ut amplius loqueret: sed minister eum adhuc dicentē & in suggestu stantē arripuit. Qui etiā cū ex īferiori loco uociferaret: multiq̄ ex ea re turbati essent: rursus p̄ lictorē apprehēsus extra foc̄ tractus est ibiq̄ relictus. Cato uero simulatq̄ dimissus ē rursus ad rostra magna uociferatione reuersus monebat ciues ne hoc paterent. Hoc modo cū sapius ex eo loco deductus semp̄ rediret: moleste id ferens Trebonius iussit ut Cato in carcerē duceretur: q̄d cū factū esset: ingens multitudo ciuiū sequebatur: & ipse Cato īter ambulādū cohortari ac monere cōtra legē nō desistebat quāobré territus Trebonius Catonē dimisit: & illa q̄dē dies frustra cōsumpta est. Posteris uero diebus partim minis partim largitionibus uno p̄terea ex tribunis plæbis Aquilio armis depulso ipsoq̄ Catone foro deiecto multis uulneratis nonnullis etiā interfectis p̄ uim legē tulerunt. Quod q̄dē tā indigne tulerunt boni: ut plarūq̄ statuas Pompeii ob indignationē caderent. Sed hęc quidē fieri Cato prohibuit. Deīde cum de puinciis exercituq̄ Cæsaris prorogandis referretur: non amplius cum plæbe egit Cato: sed ad ipsum Pompeium conuersus: attestatus est ac p̄adiv

ait in suam ceruicem Cæsarem armari: idque non uidere nunc: uerum, n. eo tempore sensurum esse: cum pro gratia
 uiracitatem ac potentiam nec deponere ualebit nec perferre: proinde fore ut eo tempore Catonis reminiscat: intel-
 ligatque non minus utilitatis inesse sententiae suae quam honestatis atque iusticiae. Haec tamen Pompeius neglexit: com-
 filius felicitati suae: nec putans fieri posse: ut Cæsar ab eo disiungeretur. Sequenti uero anno cum prior factus
 non tantum uisus est ei magistratui afferre quantum demere: sepe nudis pedibus & sine toga ad rostra ueniens &
 causas capitales clarorum uiroque eo habitu cognoscens. Tradiderunt & nonnulli iudicia nonnunquam post prandium:
 cum uinum potasset: eum exercuisse: quod tamen falsum est. Cum autem populus Romanus largitionibus corruptus
 tanquam mercenaria opera suffragiis uteretur: cupiens mederi huic parti reipublicae Cato: senatui persuasit decerne-
 re ut hi qui designati essent: si nullum accusatorem haberent: ipsi tamen iudicium subire atque rationem reddere co-
 gerentur. Hoc periniquum ferebant illi qui magistratum petebant: iniquis et plerumque largitionibus assueti. Itaque cum Ca-
 to postridie ad rostra uenisset: multitudo hominum in eum impetum fecit: clamans detestans ac percutiens illum
 quoad uniuersi qui circa rostra erant: aufugerent: ipsum uero Catonem multitudinis pressum atque delatum uix
 rostris apprehensis continere se potuisse dicunt. Sed cum in rostra se recepisset: grauitate & auctoritate turbam
 sedauit clamoresque repressit: & oratione habita mitti attente auditus est: turbationem omnem exais deleuit. Ob quam
 rem cum a senatu laudaretur. At ego inquit, P. C. uos minime laudo: quod me propterea in tanto periculo deseruistis. Hi uero
 qui magistratum petebant: cum singuli a largitionibus deterriti essent: in unum conuenerunt: contuleruntque unus-
 quisque duodecim milia & semis drachmarum argenti: facta sensione ut qui ex eis pro largitione peteret id argentum
 perderet: arbitrum ad eam rem Catonem eligunt & pecuniam apud illum deponere statuunt: sed ipse Cato pecuniam quidem
 recipere noluit: fideiussores tamen recepit. Cum autem dies comitiorum uenisset: obseruans et suffragia dephen-
 dit quaedam ex sponsoribus pro acta contra egisse: ipsumque dånauit: & eius pecuniam alius tribuit. Illi uero iusticiam
 atque integritatem hominis admirati: poenam remiserunt: satis poenae dedisse illum arbitrati: quod a Catone esset dånatus.
 Sed ea res non mediocrem inuidiam in Catonem concitauit: quasi senatus iudicium ac magistratum uim atque potestatem si-
 bi arrogaret. Neque enim, nulla uirtus est: quae magis inuidiam contrahat quam iusticia: quoniam potentia & fides populorum
 illam maxime sequuntur. Neque enim, dumtaxat in honore habent iustos quemadmodum fortes: neque admirantur
 quemadmodum sapientes: uerum etiam amant atque eis confidunt. Ex illis uero quos supra memorauimus alios timet: alios
 paue credit. Praeterea arbitrantur natura magisque uoluntate illos excellere: putantes fortitudinem & prudentiam
 alteram acritatem quamdam alteram robur animi esse. Iustus uero esse qui uis potest: modo prauitates repellat. Itaque in-
 iuriam maxime ut inexcusabile uitium improbris ducunt. Quamobrem Catoni tunc omnes potentes atque clari inui-
 debant: & in primis ipse Pompeius: qui putabat Catonis gloriam suam potentiae officere: atque ea de causa semper quos-
 dam summittebat calumniatores in Catonem: quorum unus erat, P. Clodius: qui rursus cum Pompeio in gra-
 tiam reuersus Catonem criminabatur multum argenti sibi in Cypro expilauisse: Pompeio autem quod nuptias
 filiae ut indignas repudiasset. Ad haec respondebat Cato se tantum argenti ex Cypro Romam detulisse sine
 ullo equite sine ullo milite: quantum Pompeius ex omnibus triumphis ac bellis: Quibus uniuersum terra-
 rum orbem turbasset: non attulerat. Affinitatem uero Pompeii nunquam elegisse: non quod indignum puta-
 ret: sed quod non eadem in republica esset mens ac uoluntas. Nam se quidem prouincia abstinuisset: cum sibi
 a senatu post praeturam ultro traderetur: Pompeium uero partim pro se accepisse prouincias: partim aliis
 procurasse. Nunc autem sex milia militum in Galliam ad caesarem mittere: quos neque caesar petierat a senatu
 nec ipse Pompeius auctoritate senatus concessit. Sed tot hominum tantae armorum copiae tot equi gratiae sunt
 ac remunerationes priuatim elargitae. Imperatorem appellatum Pompeium aliis prouincias exercitusque commisit:
 ipsum uero domi manere: ut seditiones & turbas aleret: quibus rebus manifestum est imperium affectari a Pom-
 peio. Hoc modo Cato Pompeium ultus est. Erat, M. Fauonius Catonis amicus atque aemulus: qualis Apollodo-
 rus phalerius dicitur Socratis fuisse uir: quem facilliter uerba mouerent: nec id quidem modice aut humane:
 sed usque ad insaniam atque furorē. Hic aedilitatem petens repulsam ferebat: cui cum faueret Cato, aduertit tabu-
 las una manu omnes perscriptas. Itaque hanc machinationem redarguens & tribunos super ea re appellans
 comitia dissoluit postea autem Fauonio aedili facto & caetera pro eo munera obiuit: & spectaculum edidit in thea-
 tro: proponens certantibus non ex auro coronas: sed quemadmodum in Olympo fieri solet: ex oleastro: Dona etiam
 attribuit Graecis quaedam ex Thridaco & Raphano & Bliti & Apio: Romanis autem uini amphoras carnes por-
 cinas & ficus & lignorum falces: quorum uilitatem alii deriserunt: alii laudauerunt pro Catonis austeritate. Fauoni-
 us inter multitudinem se coniiciens & cum aliis sedens: Catoni applaudebat: admonebatque ut uictoribus ea dona
 tribueret: attestabatur: se Catoni hanc potestatem concessisse. In alio autem theatro collega Fauonii magni-
 fice ludos faciebat: sed uniuersa multitudo illum reliquerat: & ad Catonem Fauoniumque pro rei nouitate se contu-
 lerat. Fecit autem Cato haec: ut doceret oportere eum qui ludos faceret ludis uti & gratia magis ac simpli-
 citate certare: quam tantos apparatus & sumptus in rem non utilem consumere: & curas ingentes ea de causa suscipere:
 post haec uero cum Scipio & Hipseus & Milo consulatum petentes non solum illis solitis usitatisque largitioni-
 bus: sed etiam armis & necibus contenderent: ac temeritate & audacia bellum civile concitassent: quibusdam ce-
 sentibus Pompeium comitiis praeficiendum contradixit Cato neque oportere inquit a Pompeio legibus praesi-
 dendum esse: sed Pompeio a legibus. Verum postea cum permultos dies tria ueluti castra fore obsiderent: censuit
 antequam summa necessitas cogeret sponte & gratia senatus eam rem Pompeio esse mandandam: ex duobus malis eo
 quod mitius foret eligens: ne cum ciuitas seditionibus atque armis diu afflictata esset: tunc demum in potestate
 unius deueniret. Dixit igitur sententiam in senatu, M. Bibulus Catonis necessarius quia censebat solum Pompeium con-
 sulum designandum: fore enim ut uel respublica quiete accipiat Pompeio gubernante uel meliori seruiat. Cato autem
 assurgens contra expectationem omnium Bibuli sententiam laudauit: asserens praestare ut quaeuis potestas in urbe sit:

CATONIS IUNIORIS

quæ reipublicam sine magistratu ac p̄lide manere. Se quidē expectare ut Pōpeius reipublicā sibi cōmissam laudabiliter tueat: & gerat. Per hunc modum consul designatus Pōpeius a catone postulauit: ut ī suburbanū ad se ueniret: qui cū uenisset amicissime eū recepit. Atq; gratias egit: rogauitq; ut sibi in consulatu gerendo aiutor esse uellet: se ex illius auctoritate concta facturū. Ad hæc respondit. Cato: se neq; priori tpe aliqd unq; contra Pōpeium fecisse inimico aīo: neq; in p̄senti ut gratiā eius sibi compararet: sed p̄ utilitate reipublicæ semp locutum eē: priuatim qdem igif sese pompeio affuturū: si pōpeius id postulet: publice uero et si non postulet: oīa perscrutaturū. Et sane ita fecit: ut pmiserat: primum. n. magnā ac nouā p̄cā aduersus decuplatores pōpeio statuente p̄terita cōdonanda censuit: futura uero punienda. Neq; n. sinē p̄teritorum facinorū faciliter reperiri posse: nec noua p̄cā quæ nunc imposita est. Puniēda esse delicta tūc cōmissa: cum lex aliā p̄cā statuebat. Deinde cū multi summi uiri hac ipsa lege rei postularent: pompeiusq; interdū pro amicitia & familiaritate eorū se facilem p̄staret: remitteretq; seueritatem increpabat cum Cato uehementer: atq; excitabat. Præterea cū pompeius cōmendationes reis dari in iudiciis cōsuetas p̄ legem uetuisset. Ac postea ipse Munatio Flacco cōmendationem scripsisset. Cato. Qui in ea cā iudex erat: cum recitari cōcepta esset pōpeii cōmendatio: aures manibus clausit: legiq; illam p̄hibuit. Flaccus uero ipsum ex iudiciis reiecit: & quidē post oratam cām: sed nihilominus cōdemnatus est. Oīno autem difficilis atq; anceps scrupulus erat Cato iis: qui in iudicium uocabantur. Nullus enī reorū habere iudicē uolebat Catonem: & tamen reicere formidabant. Nā multi eo ipso cōdēnati sunt: q; Catonē reiciendo nō satis cōfisi suæ inocentiae uidebant. Multis et in magni opprobrii partem obiiciebat: q; Catonē iudicē oblatum recipere noluisset. Post hæc cum Cæsar in gallia magnas haberet: Romæ uero pecunia largitionibus & amicis plurimum posset: tunc demum monitiones catonis diu antea prædictæ pompeiū quasi dormientē excitauerunt. Cūq; et tunc piger uideret ad cæsarem cōpescendum: perrexit cato cōsulatū petere quasi: confestim arma cæsari arrepturus: eiusq; insidias patefacturus. Cōpetitores catonis duo fuerunt ambo gratiosi: quorū alter. P. Sulpitius plurimum catonis auctoritate ac potentia omni tempore fræctus nō recte tūc facere uidebat: neq; satis gratum se erga catonē p̄stare ipse enim cato nunq; questus est: sed minime admirandum eē dixit: si quod quis maximū bonum esse putat: alteri non concedebat. Senatui uero p̄suasit: uti ipsos qui cōsulatū peterent: per se Romanū. P. appellarent: ob quod et magis homines sibi aduersos fecit: quasi nō solum accipiendi pecuniā uerum etiam gratiam cōcedendi populo Romano abstulisset: ad hæc accedebat quod nec ipse ad dicendū pro se satis idoneus erat: sed dignitatem morum potius conseruare uolebat: q; compellendo atq; rogando dignitatem magistratus acquirere: neq; ut amici hoc facerent permittebat: ob quod multitudo capi & deliniri solet: itaq; uictus a competitoribus cōsulatū non obtinuit. Et cum ea res non solum iis qui repulsam tulerāt uerum amicis quoq; & familiaribus rubori esse soleret: & tristitiā atq; calamitatem p̄ multos dies afferre: ipse cato ita negligenter id tulit: ut sequenti die unctus in cāpū descēderet: & post prandium rursus ut solebat sine calceis & tunica in forō ueniens una cū familiaribus ambularet. Hoc factū catonis cicerō reprehendit: q; rebus poscentibus ut cōsul fieret: non studuerit populum humanitate delenire: sed et ad reliquum tempus defessus fuerit. Atqui præturā qdem rursus petiit: idque illa de causa se facere dixit: q; non iudicio populi Romani sed uiolentiā atq; corruptione quorundam hominū in ea petitione succubisset: At cōsularibus comitiis nullam fraudem adhibitam: sed non satis populus Romanus suos mores p̄baros fuisse: quos neq; mutare ob eā causam: neq; cum illis utatur uelle se rursus periculum sui facere. Inde cū cæsar ī bellicosissimas nationes impetum fecisset: easq; superasset: germanos etiam contra foedus bello lacerasset: & trecenta hoīum milia occidisset: aliis ob rem prospere gestam supplicationes decernentibus: cato censuit ipsum cæsare iis dedendum: quibus cōtra foedus bellum intulerat: neq; faciēdo ullo modo ut ipsi in se atq; in reipublicam tantam pollutionem reciperent: Attamen inquit diis immortalibus grās agendum est: q; pro hac tanta imperatoris nostri temeritate in exercitum nostrum p̄cās nō uerterūt: sed reipublicæ pepercerunt. De his cæsar certior factus epistolam scripsit ad senatum: in qua multa maledicta in catonem congescit. Qua lecta cato ipse assurgens: nō ab ira neq; ab obrectatione aliqua: sed ab ingenio atq; ratione crimina quæ in se dicta erant: iurgio similia esse ostendit: & ludum aliquem pōpamq; cōtinere. Deinde mentē cæsaris ab ipso initio patefaciens: & oēm illius uoluntatē quasi ipse socius atq; coniuratus foret aperiens ac docens: nō Brittanorū neq; celtarum filios sed ipsum cæsarem esse formidandum: ita mentes oīum mutauit & acuit: ut amicos cæsaris uehementer p̄nituerit: q; eiusmodi epistola ī senatu lecta factatatem catoni dedissent: ut uerbis pro iusticia factis cæsare merito & iustissime redargueret. Nihil tamē a senatu decretum est: uerba dūtaxat habita: oportere Cæsari successorem dari. Amicis cæsaris dicentibus ut pompeius etiam arma deponeret: prouinciasq; dimitteret: quod ni faciat: cæsarem quoq; nō esse facturū. Iam illa uociferans cato quæ ab initio prædixerat aduertare scilicet: uix & manifestissimæ uim afferre cū illis ipsis copiis: quas a decepta ciuitate adeptus foret: senatum in suā sententiam traduxit. Deinde cum arimino cæsar occupato ad urbem contendere diceretur: hīc iā uniuersi catonem intuebantur: tam pompeius q; cæteri omnes: utpote qui primus omnium ista uidisset. Dixit igitur cato: at si iis quæ ego prædicabam credidissetis. P. C. nec unum nunc timeremus: nec etiam in uno spes nostras haberemus: cēseo tamē uni pompeio cōmittendum: ut uideat: ne quid reipublica detrimēti capiat. Etenim eorūdem hominum esse solet magna inferre mala ac repellere: pompeius igitur cum neq; exercitū paratum haberet: nec quas tūc deligebat copiis satis credendum putaret: urbem deseruit: cato uero cum pompeium sequi decreuisset minorē eius filiū in Brutios ad Munatiū misit: maiorē uero una secū duxit: domus autem & filiarum suarum gratia Martiā rursus accepit: quæ tunc uidua erat: & ab Hortensio hæres relicta. Quod eius factū ma

xime Cæsar Carpendo auaritiã Catonis criminari conat. Nam si indigebat inq̄t: cur eã dimisisset: si nã
 nã indigebat: cur eã recepisset: nisi uidelicet illã mulierẽ tanq̄ escã a p̄cipio posuisset: & iuuenẽ demisisset:
 ut diuitẽ reciperet. Ad hæc aut̄ quæ a cæsare dicta sunt: p̄be illa cõueniunt: q̄ dixit Euripedes in eos q̄ Her-
 culi timiditatẽ exproabant: Nã p̄simile est herculi timiditatẽ aĩ obiicere: & Catoni turpitudinẽ q̄stus. An
 uero improbandæ sint hæ nuptiæ: alterius erat considerationis. Sed postq̄ Martiã recepit: & curã rei fami-
 liaris ac filias ei cõmisit: ipse p̄peium secutus ẽ: a qua die ferũt neq̄ capillos neq̄ barbã deposuisse: luctũ ue-
 ro ac mæsticiã p̄ tantis reipublicæ cladibus siue suparent siue superarent eodẽ modo semp̄ obseruasse. Sor-
 titus autẽ Sicilia p̄uinciã ac syracusas p̄fectus: cũ audiuisset asinium pollionẽ cũ multis militibus Messanã
 traiecisse: & simul cognouisset Põpeii fugã ex italia: res diuinas p̄ magnã obscuritatẽ multosq̄ in se errores
 habere q̄stus ẽ: siquidem Pompeio i his rebus q̄bus nihil iusticiæ inerat: semp̄ dii fauissent: tũc uero patriã
 seruare cupientẽ & p̄ libertate pugnante deseruerint. Quãq̄ ita Asinium ex insula deturbare possit: tamen
 ne siciliã cladibus belli inuolueret: abeundi cõsilium sumpsit: monitus prius syracusanis ut de salute suã ci-
 uitatis p̄uiderent: Dyrrachium ad Pompeiũ nauigauit. Cum in castra puenisset: semp̄ in eadem snia fuit.
 Censebat. n. oportere. Vt bellũ protraheret sperans ut tractu temporis iræ mitigarent: neq̄ ferendum pu-
 tabat ut populus Romanus seipsum pugna ferroq̄ trucidaret. Suasit etiã: ut Põpeius cæteriq̄ primarij ui-
 ri decerneret: ne q̄ ciuitas socia aut amica populi Ro. diriperet: neue quisq̄ Romanus ciuis extra acie interfi-
 ceret. Hac ille humanitate multos mortales ad partes Pompeii conuertit. Missus deinde in Asiã ut appara-
 tus nauiũ delectusq̄ militũ acceleraret: se cũ duxit seruiliiã sorore: & Lucullũ puegẽ ex seruilia genitũ: Nam
 seruilia quidẽ post mortẽ uiri se catonis potestati subiecerat: eũq̄ sponte sequebat: ob aduersam impudici-
 tiæ famã abstergendã. Vegẽ tamẽ Cæsar ne i hac q̄dem parte Catoni pepercit: & i cæteris quidẽ: ut uidef: ni-
 hil erat opus Catone. Nam ii qui a Põpeio missi erant: summa cũ diligẽtia cuncta p̄fecerant. Rhodios dũta-
 xat auctoritate atq̄ orõne sua pmouit. Et seruiliam illic atq̄ Lucullum reliquens ad põpeium rediit: cum
 magnis terrestribus atq̄ naualibus copiis. Atq̄ in eo tẽpore maxime Põpeii mēs ac sententia cognita ẽ. Nã
 cum naualibus copiis p̄ficere Catonẽ decreuisset: & haberet naues pugnaces circiter q̄ngentas p̄ter liburni-
 cas & exploratorias: subito mutauit: sniam: Bibulũq̄ classi p̄ficit: putans non id laborare Catonẽ ut Cæsar
 suparet: sed ut oĩno respublica libera foret: tã Põpeio q̄ cæteris potentibus e medio sublatis: sed in quadam
 pugna quæ Dyrrachii cõmissa est: cum ipse Põpeius cæteriq̄ duces ad pugnã milites hortando nihil p̄fice-
 rent: Cato orationẽ habuit de libertate de uirtute de gloria de contẽnenda morte: q̄ in philosophia didice-
 rat: put tempus patiebat differens tandẽq̄ orationẽ suã in deos cõuertens: utpote p̄sentes & illos ituentes
 qui p̄ patria pugnaturi erãt: ita militũ aĩos incẽdit: ut cũ summo clamore summoq̄ decernendi desiderio
 pugnã deposceret: oēsq̄ Cæsar's cohortes ea die in fugã ueteret: nisi cæsar's fortuna & põpei ifœlicitas ob-
 stitisset: ut i eius uita scripsimus. Tunc aut̄ oĩbus ob ea q̄ gesta erant læticia exultantibus: Cato ipse plorauit
 patriæ fortunam: & ambitionẽ detestatus cernens multos ac bonos ciues in acie cecidisse. Deinde pompe-
 ius Cæsarem p̄secutus: cum in Thessaliã uenisset: multeq̄ copiæ Dyrrachii essent relicte: & præterea mul-
 te pecuniæ multi. R. ciues oĩum custos atq̄ dux Cato præfici: datis sibi quindecim cohortibus: atq̄ id fe-
 cit põpeius: quia Catonis præsentia formidabat: quẽ ut absentẽ firmissimũ uictis refugium: sic præsentem
 uictori sibi minime cõcessurẽ existimabat. nec p̄missurẽ ut p̄ arbitrio uictoriã exerceret accepta deĩde apud
 Pharsaliã clade in ea snia fuit Cato: ut si põpeius interisset: oēs qui secũ erãt ni italiã reduceret: ipse uero so-
 lus tyrãnidẽ fugeret: atq̄ in exiliũ iret. Si nã põpeius euasisset oĩno copias illas põpeio cõseruare. Hac igif
 mente in Corcyrã ubi naues erant delatus: cũ Ciceronẽ ibi offendisset: perrexit primum oēs copias illi tra-
 dere: & sese ei summmittere: ut decens erat prætoriũ uigẽ consulari: sed Cicerone nã recipiente & i italiã abeũ-
 te cognita põpeii uolũtate: q̄ cũ minime tps exposceret: eos q̄ in italiã nauigabant: afficere suppliciis & in pri-
 mis Ciceroni ipsi manus asserre cogitabat: priuatĩ ipsum corripies Ciceronẽ ex manifesto piculo liberauit:
 & cæteris facultatẽ abeundi prestit: Arbitratus uero põpeium magnũ i Aegyptũ aut Lybiã puenisse: ad il-
 lĩ ire pexit cũ oĩbus copiis: data prius potestate abeundi iis q̄ nã uoluntarie sequerẽt: catoni orã Lybiæ p̄-
 teruecto fit obuiã sextus põpeii filius minor natus: q̄ mortẽ patris nunciauit: cuius mortẽ cũ uniuersi graui-
 ter ferrent: nec aliũ ducẽ sequi uellent: cato detestatus hominum p̄fidiã: q̄ difficillimo tempore bonos: dele-
 terent: p̄cipatum petiuit: & in cyrenẽ pueniens a cyreneis receptus est: cum paucis ante diebus Labenum
 exclusissent. Hic cum audisset scipionẽ apud iubã regem se recepisse: & Appium Vagẽ Aphricæ præfectum
 una cum scipione esse: profectus ad eos pedes hyberno tempore multis asinis qui aquam ferrent congre-
 gatis: multum præterea cõmeatum ferens: multos ẽt currus ducens: & insup homines qui psilli nominã-
 tur: qui morsibus serpentum medentur: ora trahentes uenenum & ipsos serpentes cantibus mitigantes: se-
 ptem continenter diebus iter fecit: ipse semp̄ absq̄ equo & uehiculo agmen præcedens: in cœna uero se-
 debat. Nam post pharsalicam pugnam hoc quoq̄ priori mæsticiæ addiderat: ut nunquam iaceret: nisi cũ
 dormiret. In Aphrica hybernis peractis exercitum eduxit. Erãt militum circiter decem milia. Res autem
 pessimo loco erat scipione & uaro simul contendentibus: & ob id iubam obseruantibus hominem pro-
 pter opes & potentiam tumẽtis superbiæ: qui primo catonis aduẽtu thronum suum medium posuit in-
 ter scipionem & catonem: quod cũ animaduertet cato sublata sella ad aliam partem se contulit: & sci-
 pionẽ inter se & iubam medium fecit: quanq̄ sibi infensum atq̄ inimicum: utpote qui librũ aduersus illũ
 ediderat. Ad hoc qdẽ nã attendunt hoies catonis: factũ si uero philostratũ i sicilia mediũ ambulãs habuit i
 honorẽ philosophiæ: illũ accusant. Tunc igif iubæ insolentia repressa: q̄ quasi satrapas effecerat sibi eos qui
 cũ scipione erant: omnibus conciliatis: cum ducem catonem cuncti sequi uellent: & præcipue scipionis ac